

ภาคนวัก ก

หนังสือขออนุญาตเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล

บัณฑิตศึกษาสถาน

College of Graduate Study

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Graduate School Building, Chiang Mai University, Huay Kaew Rd., A. Muang, Chiang Mai 50200

Tel: (053) 942409 Fax: (66 53) 892231 E-mail: scgli002@cmu.chiangmai.ac.th

184

(สำเนา)

วันที่ ๙ ตุลาคม 2542

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาปริญญาโทสำรวจข้อมูลเพื่อทำการค้นคว้าแบบอิสระ

เรียน ผู้จัดการโรงงานอุตสาหกรรมของ บริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน)

ตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ดำเนินการสอบโครงร่าง เพื่อทำการค้นคว้าแบบอิสระของ นางสาวศิริอร ศักดิ์วิไลสกุล รหัส 4140039 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เรื่อง 'การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง (The Application of Cleaner Technology in the Factory of Universal Food Public Co.,Ltd., Amphoe Muang, Changwat Lampang)' โดยขอให้ รองศาสตราจารย์ ดร. อนุรักษ์ ปัญญาพุฒน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระแล้ว จึงเห็น สมควรดำเนินการสำรวจข้อมูลจากท่านและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสถานประกอบการของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอความร่วมมือจากท่านและผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับ การจัดทำ เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของท่าน ได้โปรดอำนวยความสะดวกในการสำรวจข้อมูลดังกล่าว จัก ขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.มนัส สุวรรณ)
ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข
การจัดทำแบบสอบถาม
แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และเค้าโครง
แบบสังเกตโดยตรง จำแนกตามวัตถุประสงค์

การจัดทำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และเค้าโครงแบบสังเกตโดยตรง
เรื่อง

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน)
สำหรับเมือง จังหวัดลำปาง

ตารางที่ 28 แสดงการจัดทำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และเค้าโครงแบบสังเกต
โดยตรง

ประเภทของเครื่องมือ	ผู้จัดการโรงงาน	รองผู้จัดการโรงงาน	ทีมงานจัดทำ เทคโนโลยี สะอาด	พนักงาน ปฏิบัติงาน
แบบสอบถาม ชุดที่ 1 จำนวน 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในเรื่อง สถานภาพของผู้ตอบ ตอนที่ 2 ระดับการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสะอาดใน โรงงานอุตสาหกรรม ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในที่ สมพันธ์กับระดับการ ประยุกต์ใช้ เทคโนโลยี สะอาดในโรงงาน อุตสาหกรรม	☒ ☒ ☒	☒ ☒ ☒	☒ ☒ ☒	-
แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ชุดที่ 1 ผู้จัดการ รองผู้จัดการ ทีมงานจัดทำ เทคโนโลยีสะอาด ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท/ บุคลากร ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับขั้น ตอนการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสะอาดใน โรงงานอุตสาหกรรม	☒ ☒	☒ ☒	☒ ☒	-

ตารางที่ 28 แสดงการจัดทำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และเค้าโครงแบบสังเกต
โดยตรง (ต่อ)

ประเภทของเครื่องมือ	ผู้จัดการโรงงาน	รองผู้จัดการโรงงาน	พีเมงานจัดทำ เทคโนโลยีสะอาด	พนักงาน ปฏิบัติงาน
ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในอิทธิพลต่อ กับระดับการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสะอาดใน โรงงานอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	-
เค้าโครงแบบสังเกตโดยตรง	✓	✓	✓	✓

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในเรื่องสถานภาพของผู้ต้อง ได้แก่ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาชญากรทำงาน เงินเดือน ลักษณะกลุ่มงานที่รับผิดชอบ / แผนก มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวัดระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับเนื้อหาในเรื่องขั้นตอนเตรียมการและขั้นปฏิบัติการ มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ แบ่งเป็น

- ขั้นเตรียมการ 10 ข้อ

- ขั้นปฏิบัติการ 10 ข้อ

วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเฉลี่ย ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด แบ่งระดับของความสำเร็จใน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดออกเป็น 3 ระดับ เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

0 – 49% ระดับต่ำ	ให้คะแนน	1	คะแนน

50 – 79% ระดับปานกลาง	ให้คะแนน	2	คะแนน

80 – 100% ระดับสูง	ให้คะแนน	3	คะแนน

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในที่สัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงาน

อุตสาหกรรม

1. ปัจจัยภายใน

1.1 แบบสอบถามการวัดระดับความพึงพอใจในงาน

มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด แบ่งระดับของความพึงพอใจออกเป็น 3 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

พึงพอใจต่ำ	ให้คะแนน	1	คะแนน

พึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน	2	คะแนน

พึงพอใจสูง	ให้คะแนน	3	คะแนน

1.2 แบบสอบถามการวัดระดับความต้องการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

เปรียบเทียบสถานการณ์ปัจจุบัน และความคาดหวัง

มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ t-test ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ ปลายปิด แบ่งระดับความต้องการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตออกเป็น 3 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ต้องการน้อย	ให้คะแนน	1	คะแนน

ต้องการปานกลาง	ให้คะแนน	2	คะแนน

ต้องการมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน

1.3 แบบสอบถามการวัดระดับภาพพจน์ของบริษัท

มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด แบ่งระดับของภาพพจน์ของบริษัทออกเป็น 3 ระดับ เกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ภาพพจน์ของบริษัทมีน้อย	ให้คะแนน	1	คะแนน
ภาพพจน์ของบริษัทมีปานกลาง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ภาพพจน์ของบริษัทมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน

1.4 แบบสอบถามการวัดระดับของการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร และพนักงาน

มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด แบ่งระดับของการมีส่วนร่วมออกเป็น 3 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

มีส่วนร่วมน้อย	ให้คะแนน	1	คะแนน
มีส่วนร่วมปานกลาง	ให้คะแนน	2	คะแนน
มีส่วนร่วมมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน

1.5 แบบทดสอบวัดระดับความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละ เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

0 – 4 คะแนน	มีความรู้ระดับต่ำ
5 – 7 คะแนน	มีความรู้ระดับปานกลาง
8 – 10 คะแนน	มีความรู้ระดับสูง

2. แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก แบ่งออกเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 มีจำนวน 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท /บุคลากร

(สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำ เทคโนโลยีสะอาด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม

(สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำ เทคโนโลยีสะอาด ได้แก่ หัวหน้าแผนกผลิต หัวหน้าแผนกป้องกันโรค เชื้อ หัวหน้าแผนกเครื่องจักรและซ่อมบำรุง)

ข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ แบ่งออกเป็น

1. ขั้นเตรียมการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด
2. ขั้นปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ
3. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายนอกที่สัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงาน

อุตสาหกรรม

(สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ หัวหน้าแผนกผลิต หัวหน้าแผนกบิ๊ดเฟรชเชอร์ หัวหน้าแผนกเครื่องจักรและซ่อมบำรุง)

มีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ

ตารางที่ 29 วัตถุประสงค์การวิจัย จำแนกตามประเด็นคำถาวรวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	วัตถุประสงค์ย่อย	คำถาวรวิจัย หรือประเด็นคำถาวร	ข้อคำถาวร
1. เพื่อศึกษาขั้นตอนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัทอาหารสากล จำกัด (มหาชน)	1.1 ขั้นเตรียมการ 1.2 ขั้นปฏิบัติการ	1.2.1 การวางแผนและการจัดการองค์กร 1.2.2 การตรวจประเมินเบื้องต้น 1.2.3 การตรวจประเมินละเอียด 1.2.4 การศึกษาความเป็นไปได้	สังภาษณ์ และเอกสาร
รวม 2. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัทอาหารสากล จำกัด (มหาชน)	2.1 ความสำเร็จของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด	1.2.1 การเตรียมแผนปฏิบัติการ 1.2.2 การนำเสนอเทคโนโลยีสะอาดไปสู่การปฏิบัติ 1.2.3 การตรวจวัด/ประเมินความเป็นไปได้ 1.2.4 การทำกิจกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างต่อเนื่อง	8 2.1.1 ความสำเร็จใน - ขั้นเตรียมการ (10) - ขั้นปฏิบัติการ (10)
รวม 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งพันธ์ กับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดของบริษัทอาหารสากล จำกัด (มหาชน)	3.1 ปัจจัยภายใน 3.2 ความต้องการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเบรเยลเทียบสถานการณ์ปัจจุบันและความคาดหวัง	3.1.1 งานที่รับผิดชอบ (1) 3.1.2 ความมั่นคงปลอดภัย (1) 3.1.3 โอกาสในการทำงาน (1) 3.1.4 สถานที่ทำงานและภาระจัดการ (1) 3.1.5 ผลประโยชน์ตอบแทน (1) 3.2.1 โรงงานและเครื่องจักร (1) 3.2.2 การวางแผนและการควบคุมการผลิต (1) 3.2.3 การจัดซื้อ (1) 3.2.4 การควบคุมคุณภาพ (1) 3.2.5 บริหารงานบุคคล (1)	(ข้อ 1-10) (ข้อ 11-20) 1 20 (ข้อ 1) (ข้อ 2) (ข้อ 3) (ข้อ 4) (ข้อ 5) (ข้อ 6) (ข้อ 7) (ข้อ 8) (ข้อ 9) (ข้อ 10)
รวม	2	10	

ตารางที่ 29 วัตถุประสงค์การวิจัย จำแนกตามประเด็นคำานวิจัย (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	วัตถุประสงค์ย่อย	คำานวิจัย หรือประเด็นคำาน	ข้อคำาน
	3.3 ภาพพจน์ของบริษัท	3.3.1 การอธิบายของบุคลากรในบริษัทต่อชื่อเดียว (2) 3.3.2 คุณภาพของงานที่ได้รับทราบจากบุคลากรในบริษัท และบุคคลภายนอกบริษัท (3)	(ข้อ 11-12)
	3.4 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารและพนักงาน	3.4.1 การค้นหาปัญหา (1) 3.4.2 การวางแผน (1) 3.4.3 การดำเนินกิจกรรม (2) 3.4.4 การติดตาม (2) 3.4.5 การประเมิน (2) 3.4.6 ความเต็มใจในการทำงาน (2)	(ข้อ 13-15) (ข้อ 16) (ข้อ 17) (ข้อ 18-19) (ข้อ 20-21) (ข้อ 22-23) (ข้อ 24-25)
	3.5 ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.5.1 ความรู้เรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (1) 3.5.2 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (1) 3.5.3 ผลกระทบและมลภาวะ (1) 3.5.4 การจัดการสิ่งแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน (1) 3.5.5 หลักการเทคโนโลยีสะอาด (3) 3.5.6 การจัดการทำระบบมาตรฐาน ISO 14000 (3)	(ข้อ 26) (ข้อ 27) (ข้อ 28) (ข้อ 29) (ข้อ 30-32) (ข้อ 33-35)
	<u>ปัจจัยภายนอก</u>		
	3.6 ความเป็นสมาชิกของสถาบันก محمแห่งประเทศไทย	3.6.1 สถานภาพของการเป็นสมาชิก 3.6.2 ระยะเวลาของการเป็นสมาชิก 3.6.3 ประเภทของสมาชิก 3.6.4 สาเหตุที่เข้าเป็นสมาชิก	สัมภาษณ์ และ เอกสาร
	3.7 การกระจายผลประโยชน์ต่อชุมชน	3.7.1 การจ้างงานจากคนในท้องถิ่น 3.7.2 การรักษาสิ่งแวดล้อมทางอากาศ น้ำ ขยาย และภาคของเตียง 3.7.3 การร่วมกิจกรรมสังคมในชุมชน วัด โรงเรียน ชุมชน	สัมภาษณ์
	3.8 มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000	3.8.1 มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001	สัมภาษณ์

ตารางที่ 29 วัตถุประสงค์การวิจัย จำแนกตามประเด็นคำานวิจัย (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	วัตถุประสงค์ย่อย	คำานวิจัย หรือประเด็นคำานว	ข้อคำานว
รวม	3.9 กฎหมายสิงแวดล้อม 1	3.9.1 กฎหมายสิงแวดล้อมเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิงแวดล้อม 1	สังภาษณ์
4. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวม	4.1 ปัญหาอุปสรรคในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2	4.1.1 ปัญหาอุปสรรคใน - ขั้นเตรียมการ - ขั้นปฏิบัติการ 4.2.1 แนวทางแก้ไขปัญหาที่พบในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2	สังภาษณ์

ภาคนวัก ค

แบบสอบถ้าม แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก
และเค้าโครงแบบสังเกตโดยตรง

แบบสอบถามเพื่อการทำการค้นคว้าแบบอิสระ
เรื่อง
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของ
บริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน)
อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนประกอบในการค้นคว้าแบบอิสระเพื่อศึกษา “การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง (The Application of Cleaner Technology in the Factory of Universal Food Public Co., Ltd., Amphoe Muang, Changwat Lampang) ”

การให้ได้มาของข้อมูลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณายอดูแบบสอบถาม ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และจะไม่กระทำภาระเทือน หรือส่งผลต่อตำแหน่งและหน้าที่การทำงานของท่านแต่ประการใด

แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่นำไปในเรื่องสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงาน อุตสาหกรรม

ผู้ศึกษาจึงขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดให้ข้อมูลและพิจารณาแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด และสามารถนำไปวิเคราะห์ได้อย่างสมบูรณ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาเสียเวลาตอบแบบสอบถาม ดังกล่าวมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวศิริอร ศักดิ์วิไลสกุล)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
 บัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ข้อมูลที่ไว้ในเรื่องสถานภาพของผู้ตอบ

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงใน () ของว่าง และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ภูมิการศึกษาสูงสุด

() 1. ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	() 2. ต่ำกว่าอนุปริญญา
() 3. อนุปริญญา	() 4. ปริญญาตรี
() 5. ปริญญาโท	() 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งระดับ

() 1. ผู้จัดการโรงงาน	() 2. รองผู้จัดการโรงงาน
() 3. หัวหน้าแผนก/ฝ่าย	() 4. พนักงานปฏิบัติงาน

3. ลักษณะกิจกรรมที่รับผิดชอบ/แผนก/ฝ่าย

() 1. สำนักงาน	() 2. แผนกผลิต
() 3. แผนกปิดฝ่าฝ้าเชื้อ	() 4. แผนกเครื่องจักรและซ่อมบำรุง
() 5. แผนกควบคุมคุณภาพ	() 6. แผนกคลังสินค้า
() 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....	

4. อายุการทำงานตั้งแต่เข้าทำงานจนถึงตำแหน่งปัจจุบัน

() 1. ต่ำกว่า 5 ปี	() 2. 6-10 ปี
() 3. 11-20 ปี	() 4. 21 ปีขึ้นไป

5. เงินเดือนปัจจุบัน

() 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	() 2. 5,001-9,000 บาท
() 3. 9,001-20,000 บาท	() 4. ตุ่งกว่า 20,000 บาท

ตอนที่ 2 ระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม
คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ระดับของ
 ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ
 0-49 % ระดับต่ำ
 50-79 % ระดับปานกลาง
 80-100 % ระดับสูง

ข้อที่	ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด	ระดับของความสำเร็จ		
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
1	1. ขั้นเตรียมการ การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร การได้รับความสนใจจากพนักงานในบริษัท/โรงงาน การมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและ พนักงาน การกำหนดเป้าหมายของการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด การวางแผนระยะเวลาการดำเนินการ การแบ่งความรับผิดชอบ การสำรวจข้อมูลระหว่างการตรวจสอบสำหรับสถานะน้ำในและ ภายนอกโรงงาน การคำนวนหาปริมาณน้ำติดต่อ ผลผลิตที่ได้ ผลลัพธ์ของเสีย			
2	การให้ข้อมูลจากฝ่ายจัดซื้อ ฝ่ายขาย ฝ่ายบัญชี ฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลการปั้นปูรูห้องการลดของเสีย และค่าใช้จ่าย ข้อเสนอที่จัดทำเทคโนโลยีสะอาดที่ปฏิบัติจริงในโรงงานอุตสาหกรรม ความพร้อมในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดในด้านบุคลากร เงินทุน เครื่องจักรอุปกรณ์ และเทคนิค			
3	2. ขั้นปฏิบัติการ การให้ความร่วมมือจากแผนกต่าง ๆ การฝึกอบรมพนักงาน การจัดทำตารางเวลาปฏิบัติตามข้อเสนอการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด การปฏิบัติตามข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดทั้งทางด้าน การวางแผน การออกแบบ การจัดหาอุปกรณ์ และการลงมือติดตั้ง ความเข้าใจของพนักงานที่ผ่านการอบรมเพื่อปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ			

ข้อที่	ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโลหะศาสตร์	ระดับของความสำเร็จ		
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
16	การตรวจวัดความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศต่อวัดประเมินของเดียวกันๆ ลดลง วัดประเมินทักษะพยากรณ์ที่แล้วลดลง และวัดกำไรที่เพิ่มขึ้น			
17	การเปลี่ยนเที่ยบก่อน - หลัง หลังจากการจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศ			
18	ความเข้าใจได้ และการปฏิบัติงานของทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศ และพนักงาน			
19	การให้ความร่วมมือของผู้บริหารในการจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนอื่นๆ			
20	ความพร้อมของบุคลากรในการจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศในอื่นส่วนๆ			

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายใน และภายนอกของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงงานอุตสาหกรรม
คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย () ลงในช่องว่างซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ปัจจัยภายใน

1.1 ความพึงพอใจที่มีต่อการปฏิบัติงาน

ข้อที่	ความพึงพอใจที่มีต่อการปฏิบัติงาน	ระดับของความพึงพอใจ		
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
1	ท่านมีส่วนร่วมผิดชอบในการปฏิบัติงานตามกรอบแผนการดำเนินการจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศ			
2	ท่านคิดว่าบริษัท อาหารสากระด จำกัด (มหาชน) มีสถานภาพที่มั่นคงในการทำงาน			
3	ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงานยอมรับที่มีความคิดเห็นต่างๆ ใน การปฏิบัติงานของท่าน			
4	สถานที่ปฏิบัติงานของท่านมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรในการทำงานอย่างเพียงพอ และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างเหมาะสม			
5	อัตราเงินเดือนและการเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ที่ท่านได้รับเหมาะสมตามตำแหน่งงานของท่าน			

1.2 ความต้องการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเบรียบเทียบสถานการณ์ปัจจุบันและความคาดหวัง

ข้อที่	ความต้องการในการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต	สถานการณ์ปัจจุบัน			ความคาดหวัง		
		มาก ที่สุด	ปาน กลาง	น้อย	มาก ที่สุด	ปาน กลาง	น้อย
6	ตำแหน่งของสถานที่ตั้งบริษัท/ โรงงานและอุปกรณ์เครื่องจักรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม						
7	มีการฝึกอบรมและกระตุ้นให้คนงานรู้จักการลดความสูญเสียสิ้นเปลือง และปรับปรุงสายการผลิตอย่างเสมอ						
8.	การกำหนดนโยบายการจัดซื้อวัสดุดิบ และส่วนประกอบต่างๆ						
9	มีการกำหนดคุณภาพมาตรฐานขั้นต่ำและฝึกอบรมพนักงานในการผลิตสินค้าให้ได้ตามมาตรฐานตามที่กำหนด						
10	บุคลากรเต็มใจ และกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงทักษะความชำนาญ และพยายามเรียนรู้งานมากขึ้น						

1.3 ภาพพจน์ของบริษัท

ข้อ ที่	ภาพพจน์ของบริษัท	ระดับของภาพพจน์ของบริษัท		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
11	ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีวิภาคย์ดิลลิรุณ			
12	ท่านติดตามงานโดยชกนาสินค้าผลิตภัณฑ์ของบริษัทอย่างสม่ำเสมอ			
13	ท่านได้รับประโยชน์จากการบริโภคผลิตภัณฑ์ของบริษัท			
14	จำนวนยอดขายของสินค้าที่จำหน่ายต่อบุคลากรในประเทศ และต่างประเทศ			
15	จำนวนยอดขายของสินค้าที่จำหน่ายต่อบุคลากรในบริษัท			

1.4 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารและพนักงาน

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของผู้บริหารและพนักงาน	ความถี่ในการมีส่วนร่วม		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
16.	การศึกษาสาเหตุและปัญหาเกี่ยวกับการใช้വടຖិប พลังงาน การกำจัด กากของเสีย การดำเนินงาน และการปฏิบัติงานของบุคลากรในบริษัท / โรงงาน การร่วมกันเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้വടຖិប พลังงาน การกำจัดกากของเสีย การดำเนินงาน และการปฏิบัติงานของบุคลากรใน บริษัท/โรงงาน			
17.	การร่วมปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้വടຖិប พลังงาน การกำจัดกากของเสียในบริษัท / โรงงาน			
18.	การร่วมปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้വടຖិប พลังงาน การกำจัดกากของเสียในบริษัท / โรงงาน			
19.	การร่วมกันปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงาน และ ปฏิบัติงานของบุคลากรในบริษัท / โรงงาน			
20.	การร่วมติดตามผลของการใช้വടຖិប พลังงาน การกำจัดกากของเสียใน บริษัท / โรงงาน			
21.	การร่วมติดตามผลของการดำเนินงาน และปฏิบัติงานของบุคลากร ในบริษัท / โรงงาน			
22.	การร่วมประเมินผลงานเกี่ยวกับการใช้വടຖិប พลังงาน การกำจัด กากของเสีย ในบริษัท / โรงงาน			
23.	การร่วมประเมินผลงานเกี่ยวกับการดำเนินงาน และปฏิบัติงานของ บุคลากรในบริษัท			
24.	การร่วมกันจัดทำโครงการเทคโนโลยีสะอาดของโรงงาน			
25.	การร่วมกันจัดทำการรณรงค์การใช้ทรัพยากรในโรงงานอย่างประหยัด			

1.5 ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง กรุณางานกลม O ทับบนตัวอักษร ก, ข, ค และ ง ในแต่ละข้อที่ท่านเห็นว่าเป็นคำตอบ ที่ถูก ที่สุดเพียงคำตอบเดียว

26. ปรากฏการณ์สภาวะเรือนกระจก (Green House Effect) เกิดจากก๊าซชนิดใดมากที่สุด

- ก. ก๊าซมีโคน (CH_4)
- ข. ก๊าซไนโตรเจนออกไซด์ (N_2O)
- ค. ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2)
- ง. สารคลอริฟลูโอดิโคลาร์บอน (CFC)

27. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึงอะไร
- การเปลี่ยนรูปของทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้ได้มากที่สุด
 - การเก็บรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ และนำมาใช้เมื่อจำเป็น
 - การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อวัฒนาณ์จำกัด
 - การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด
28. ประเภทของผลภาระบน และผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมประเพาทอาหารที่เกิดมากที่สุด คืออะไร
- ผลกระทบทางน้ำ
 - ผลกระทบทางดิน
 - ผลกระทบทางเสียง
 - ผลกระทบทางอากาศ
29. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน คืออะไร
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า
 - การใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคนในกระบวนการผลิต
 - การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในกระบวนการผลิตทุกขั้นตอน
 - การนำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยังเหลือให้แก่ชนรุ่นหลัง
30. เทคโนโลยีสะอาด คืออะไร
- การใช้เครื่องจักรกลที่ทันสมัยในกระบวนการผลิต
 - การแก้ไขการของเสียงหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการผลิต
 - การทำความสะอาดซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์เครื่องจักรอย่างสม่ำเสมอ
 - การปรับปรุงผลิตภัณฑ์ บริการ และกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ
31. ขั้นตอนของการปฏิบัติที่เห็นผลทันทีของการจัดการเทคโนโลยีสะอาด คืออะไร
- การนำบัดมลพิช
 - การทำลายมลพิช
 - การนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำบัดมลพิช
 - การนำกลับมาใช้ใหม่ และการลดมลพิชที่เหลือกำเนิด
32. สาเหตุที่ต้องใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม คืออะไร
- ลดค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิต
 - ต้องการเพิ่มผลผลิต และเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์
 - ลดของเสียจากการผลิต และประหยัดค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสีย
 - ถูกกฎหมาย

33. แนวทางใดเป็นการใช้เทคโนโลยีสื่อสารเพื่อการเพิ่มผลผลิตที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้
- ก. การลดการใช้ถุงพลาสติก ใช้ถุงผ้าแทน
 - ข. การใช้ฝักบัวด้านในห้องน้ำลดการรัดด้วยสายยาง
 - ค. ภาชนะແນน แบ่งงานกันทำ ทำงานเป็นทีม
 - ง. ถูกหมดทุกช่อง
34. มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน คือ
- ก. ISO 14001 และ ISO 14004
 - ข. ISO 14005 และ ISO 14012
 - ค. ISO 14031 และ ISO 14032
 - ง. ISO 14050 และ ISO 14064
35. มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- ก. มาตรฐานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
 - ข. มาตรฐานของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
 - ค. มาตรฐานที่เป็นเครื่องมือในการประเมินตรวจสอบ
 - ง. มาตรฐานของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อทำการค้นคว้าแบบอิสระ
เรื่อง

**การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน)
 สำหรับเมือง จังหวัดลำปาง**

**ชุดที่ 1 ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาด หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
 ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท/ บุคลากร**

(สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำเทคโนโลยี
 สะอาด หรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

1. ประวัติความเป็นมาของบริษัท (ตั้งขึ้นเมื่อใด มีความเป็นมาอย่างไร) 5 นาที
2. ลักษณะของการแบ่งขอบเขตการทำงานในบริษัท/โรงงาน (มีกี่แผนก/ฝ่าย รายละเอียดหน้าที่
 ความรับผิดชอบในแต่ละหน่วยงานมีอะไรบ้าง) 5 นาที
3. จำนวนบุคลากรในบริษัท/โรงงานทั้งหมด (ในแต่ละหน่วยงานแยกพนักงานเพศชายและหญิงมีกี่คน
 เอกทำทำงาน และภารกิจทำงาน) 5 นาที
4. รายละเอียดของวัตถุดิบ สารเคมี พลิตภัณฑ์ (ชนิดของจำนวนวัตถุดิบ (ตันต่อปีหรือลบ.ม.ต่อปี)
 พลิตภัณฑ์ตามลำดับความสำคัญ ปริมาณการผลิต กำลังการผลิต (หน่วยต่อปี) การจัดเก็บและ
 การขนย้ายวัตถุดิบ การจัดเก็บและการขนย้ายผลิตภัณฑ์ สารเคมีหลักที่ใช้ ปริมาณที่เก็บ
 วิธีการเก็บ ปริมาณที่ใช้ต่อปี และวัตถุประสงค์ที่ใช้) 20 นาที
5. ระบบสาธารณูปโภค (ประปาแหล่งพลังงาน การใช้ การจัดเก็บปริมาณที่ใช้ ค่าต่อปี แหล่งที่มา) 10 นาที
6. การจัดเก็บสินค้าคงคลัง (การจัดเก็บ การขนส่ง การส่งมอบสินค้า) 20 นาที
7. กระบวนการผลิต (กระบวนการผลิต) 20 นาที
8. ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศ น้ำ และมูลฝอย การของเสีย (อุปกรณ์ควบคุมมลพิษทางอากาศ
 น้ำ มูลฝอย การของเสีย จุดระบายน้ำสูญเสีย การะบายอากาศ ระบบรวมน้ำเสีย
 ระบบระบายน้ำฝน จุดปล่อยน้ำทิ้ง) 20 นาที
9. ประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน (การเดินเครื่องจักรและซ่อมบำรุง การผลิตความร้อนและระบบส่ง
 ความร้อน ระบบการจ่ายกระแสไฟฟ้าและการใช้) 20 นาที
10. แผนการควบคุมระบบควบคุมมลพิษ (มลพิษทางอากาศ น้ำ มูลฝอย การของเสีย) กรณีเกิดภาวะฉุกเฉิน

รวมใช้ระยะเวลาโดยประมาณ 2 ชั่วโมง 25 นาที

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม
(สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ได้แก่ หัวหน้าแผนกผลิต หัวหน้าแผนกป้องกันเชื้อ หัวหน้าแผนกเครื่องจักรและซ่อมบำรุง)

1. ขั้นเตรียมการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

1.1 การวางแผนและการจัดการองค์กร

1. แนวทางในการสร้างความร่วมมือสนับสนุนจากผู้บริหาร
2. การจัดตั้งทีมงาน การเลือกหัวหน้าทีม การเลือกสมาชิกของทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ลักษณะงานของทีม การแบ่งทีมงาน เช่น กลุ่มหลัก และกลุ่มที่ปรึกษา
3. การกำหนดเป้าหมาย การจัดทำแผนงานพร้อมระยะเวลาดำเนินการ การแบ่งความรับผิดชอบ การกำหนดวันเริ่มต้นและสิ้นสุดโครงการ
4. การดั้งเดิมปัญหาอยู่ปัจจุบันที่เกิดจากความไม่เข้าใจ และข้อด้อยทางด้านมนุษยศาสตร์ เศรษฐกิจ เทคโนโลยี
5. การเสนอแนวทางแก้ไขในการใช้เทคโนโลยีสะอาดตามความเหมาะสมสมกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในบริษัท/โรงงาน (แยกเป็นประเภทไม่ต้องลงทุน ลงทุนต่ำ ลงทุนสูง) การประเมินราคากลังงานและของเสียที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ได้

1.2 การตรวจประเมินเบื้องต้น

1. การเลือกหัวข้อเน้นในขั้นตอนตรวจประเมินละเอียด
2. การจัดทำแผนภาพกระบวนการผลิต การวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย จุดที่ต้องปรับปรุง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเก็บข้อมูลจากการสำรวจจากสถานะปัจจุบัน
3. การประเมินสารป้อนเข้าและสารป้อนออก เช่น ปริมาณวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ ผลผลิตต่อเดือน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของเสีย
4. การเลือกหัวข้อเน้นสำหรับการตรวจสอบประจำเดือน

1.3 การตรวจประเมินละเอียด

1. การจัดทำดุลมวลสาร การคัดเบี่ยນวัตถุดิบ สารอื่น ๆ พลังงานที่เข้าและออกจากกระบวนการผลิต แหล่งกำเนิด และสาเหตุของของเสีย
2. การกำหนดกรอบสำหรับการทำดุลมวลสาร การตรวจสอบเบี่ยนสภาพอากาศเข้า เช่น วัตถุดิบ และสารเคมี น้ำ แหล่งพลังงาน
3. การใช้ชี้งานในการทำดุลมวลสารสำหรับหน่วยปฏิบัติการ
4. การตรวจประเมินหาสาเหตุของของเสีย
5. การสร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด แหล่งข้อมูลในการสร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด โครงสร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด การคัดเลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดโดยการคัดเลือกและเรียงลำดับข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด
6. ข้อเสนอที่มีความเป็นไปได้

1.4 การศึกษาความเป็นไปได้

1. การประเมินเบื้องต้น
2. ข้อเสนอในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดที่สามารถจัดทำได้รายละเอียดของงานทางเทคนิค
3. ผลกระทบต่อกระบวนการ การต่อผลิตภัณฑ์ ต่ออัตราการผลิต ความปลอดภัย ฯลฯ
4. รายละเอียดของการประเมินทางเศรษฐศาสตร์ รายละเอียดของการประเมินทางด้าน สิ่งแวดล้อม รายละเอียดของการเลือกชื่อเสนอในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

2. ขั้นปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ

2.1 การเตรียมการแผนปฏิบัติ

(รายละเอียดของการเตรียมแผนปฏิบัติการ เช่น การรวมรวมข้อมูล ระยะเวลา เงินทุน และ กำลังคนที่ต้องการ การติดต่อประสานงานกับแผนก/ฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตามข้อเสนอในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด การระบุกิจกรรม ผู้รับผิดชอบ ผลที่คาดว่าจะได้รับ ระยะเวลา การตรวจวัด การประเมินผลความก้าวหน้า การติดตามผลของการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด)

2.2 การนำข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดไปสู่การปฏิบัติ

(รายละเอียดของข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดในขั้นตอนของการวางแผน การออกแบบ การจัดทำอุปกรณ์ และการลงมือปฏิบัติ)

2.3 การตรวจวัด/ประเมินความก้าวหน้า

(รายละเอียดของข้อมูลในการวัดปริมาณของเสียงที่ลดลง วัดปริมาณทรัพยากรที่ใช้ลดลง (น้ำ พลังงาน สารเคมี ฯลฯ) การวัดผลตอบแทนกำไรที่เพิ่มขึ้น รายละเอียดการเปลี่ยบที่ยับ "ก่อน-และ-หลัง" การจัดทำเทคโนโลยีสะอาด)

2.4 การจัดทำกิจกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างต่อเนื่อง

(รายละเอียดของกิจกรรมการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดในโรงงานที่จะดำเนินต่อไปในอนาคต แผนการ กำหนด ผู้ประสานงานของกิจกรรม การจัดทำแผนปฏิบัติงานของกิจกรรม การประเมินผล และการปรับปรุงโครงการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด)

3. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด

3.1 ปัญหาอุปสรรค

1. ขั้นเตรียมการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ได้แก่ การวางแผนและการจัดการองค์กร การตรวจประเมินเบื้องต้น การตรวจประเมินและอี้ด การศึกษาความเป็นไปได้
2. ขั้นปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียม แผนการปฏิบัติการ การนำข้อเสนอเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติ การตรวจวัด/ประเมินความก้าวหน้า การทำกิจกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างต่อเนื่อง มีการค้นพบปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนอย่างไรบ้าง

3.2 แนวทางแก้ไข

รายละเอียดของแนวทางแก้ไขตามปัญหาอุปสรรคที่ค้นพบใน

1. ขั้นเตรียมการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ได้แก่ การวางแผนและการจัดการองค์กร การตรวจประเมินเบื้องต้น การตรวจสอบความเสี่ยง การศึกษาความเป็นไปได้
2. ขั้นปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ ได้แก่ การเตรียมแผนการปฏิบัติการ การนำข้อเสนอเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติ การตรวจดูประเมินความก้าวหน้า การทำกิจกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายนอกที่สัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดในโรงงานอุตสาหกรรม (สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้จัดการโรงงาน รองผู้จัดการโรงงาน ทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ได้แก่ หัวหน้าแผนกผลิต หัวหน้าแผนกฝ่ายฝ่ายสนับสนุน หัวหน้าแผนกเครื่องจักรและซ่อมบำรุง)

1. ความเป็นสมาร์ทของสภากមมรมแห่งประเทศไทย
 - 1.1 สถานภาพของการเป็นสมาร์ท
 - 1.2 ระยะเวลาของการเป็นสมาร์ท
 - 1.3 ประเภทของการเป็นสมาร์ท
 - 1.4 สาเหตุที่เข้าเป็นสมาร์ท
2. การกระจายผลประโยชน์ต่อชุมชน
 - 2.1 การจ้างแรงงานจากคนในท้องถิ่น
 - 2.2 การรักษาสิ่งแวดล้อมทางอากาศ น้ำ ขยาย และภาคของเสียง
 - 2.3 การร่วมมกิจกรรมสังคมในชุมชน วัด โรงเรียน ชุมชน
3. มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000
 - 3.1 มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001
4. กฎหมายสิ่งแวดล้อม
 - 4.1 กฎหมายสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เค้าโครงแบบสังเกตโดยตรง
(Structured Observation)

1. สังเกตสภาพในงานเพื่อทำแผนที่แสดงที่ตั้ง แผนผังในงาน ตำแหน่งของเครื่องจักร ที่เก็บสารเคมี วัสดุในน้ำมันเชื้อเพลิง แผนภูมิกระบวนการผลิต ตำแหน่งและแผนผังระบบควบคุมมลพิษ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ตำแหน่งทางระบายน้ำฝน และทางระบายน้ำเสีย
2. สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานในโรงงานที่ดำเนินตามขั้นตอนของกระบวนการผลิตว่าปฏิบัติอย่างไร
3. สังเกตการจัดเก็บวัสดุ สารเคมี และผลิตภัณฑ์
4. สังเกตการดูแลรักษาการใช้ระบบควบคุมมลพิษต่าง ๆ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย การกำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย กากของเสีย และสารเคมี สังเกตตามสภาพความเป็นจริงที่พบ และการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับในโรงงาน/บริษัทในการจัดการสิ่งแวดล้อมบริโภคโดยรอบสถานที่ทำงาน

ภาคนวัก ง
ประวัติความเป็นมาของ
บริษัท ออาหารสากล จำกัด (มหาชน)

ประวัติความเป็นมาของบริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน)

ประวัติความเป็นมา

บริษัท อาหารสาгал จำกัด (มหาชน) จดทะเบียนก่อตั้งบริษัทเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2512 ต้นทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 15 ล้านบาท โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ก่อสร้างโรงงานผลิตผักและผลไม้บรรจุภัณฑ์เป็นขึ้นเป็นแห่งแรก ที่จังหวัดลำปาง นอกจากวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจแล้ว คณะกรรมการก่อตั้งมีความตั้งใจที่จะพัฒนาสร้างความเจริญไปยังท้องถิ่นชนบทเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังต้องการเผยแพร่พืชผักผลไม้ไทย ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายไปยังตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย

เนื่องจากบริษัทต้องการขยายความสามารถทางการผลิตให้ได้มากยิ่งขึ้น จึงได้เข้าลงทุนและเป็นผู้ถือ 100 % ในบริษัท ออร์คิด ฟู้ดส์ จำกัด (Orchid Foods Co., Ltd.) ที่จังหวัดนครปฐม เพื่อใช้เป็นโรงงานในการผลิตผักและผลไม้กระป๋องอีกโรงงานหนึ่ง หลังจากนั้นได้มีการขยายรูปแบบของสินค้าเข้าสู่การผลิตผัก ผลไม้แข็ง เชิง โดยเข้าร่วมลงทุนกับบริษัทชั้นนำในภารัตน์ บริษัท ยูเนี่ยน ฟอร์ส์ (Union Frost Co., Ltd.) ต่อมาได้ขยายธุรกิจเข้าสู่การผลิตผักและผลไม้สดคือ บริษัท ยูเนี่ยน เฟรช จำกัด (Union Fresh Co., Ltd.) นอกจากนี้ยังได้ทำการผลิตสินค้ารูปแบบต่าง ๆ เช่น น้ำผลไม้กระป๋อง ชา กาแฟกระป๋อง และสินค้าอื่น ๆ ซึ่งสามารถจำแนกสินค้าออกเป็น 5 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลุ่มอาหารและผักผลไม้บรรจุภัณฑ์

ได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย เมะ เมะยัดไส้สับปะรด พุชต์คอกเทล ลูกตาล ลูกตาลชนวน มะม่วง แพร้า สับปะรด มะละกอ กล้วย เห็ด ชูบช้าวโพด ช้าวโพดอ่อน ถั่วงอก ถั่วลันเตา หน่อไม้ เห็ดแรมปิญอง ผักกาดดอง ผักกาดดองเผ็ดหวาน ชีเซ็กฉ่าย แตงดอง มะเขือเทศ และผักหวาน

2. กลุ่มเครื่องดื่ม

ได้แก่ น้ำผลไม้ต่าง ๆ เช่น น้ำอุ่น น้ำมะเขือเทศ น้ำแอปเปิล น้ำลิ้นจี่ น้ำลำไยแห้ง น้ำสับปะรด น้ำเก็กฮวย น้ำมะม่วง น้ำบัว น้ำส้ม น้ำมะพร้าว 60 % ผสมเนื้อมะพร้าว น้ำผึ้ง น้ำมะนาว น้ำใบบัวบก นอกจากนี้ยังมีชามะนาว กาแฟดำ และกาแฟเย็นกระป๋อง

3. กลุ่มช้อสและเครื่องประดับ

ได้แก่ ช้อสหอยนางรม ซีอิ้วขาว น้ำจิ้มไก่ เต้าเจี้ยว ช้อสพริก ช้อสมะเขือเทศ และน้ำจิ้มสูกี้

4. กลุ่มแยมผลไม้

ได้แก่ แยมบลูเบอร์รี่ สตรอเบอร์รี่ มาร์มาเดลสัมและสับปะรด

5. กลุ่มอาหารและผักผลไม้สดและแช่แข็ง

ได้มีการพัฒนาขึ้นแบบการเก็บถังคอมอาหาร โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยเพื่อให้อาหารคงความสดใหม่และคงคุณภาพของสารอาหารต่าง ๆ อย่างครบถ้วน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในสังคมยุคใหม่

ตลอดระยะเวลาเกือบ 3 ทศวรรษที่ผ่านมาบริษัทฯประสบความสำเร็จในการดำเนินงานเป็นอย่างดี จากปี พ.ศ.2514 ที่มียอดขายเริ่มแรก จำนวน 870,874 บาท ได้เพิ่มเป็นกว่า 700 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2538 ในปัจจุบันสินค้าของบริษัทมีความหลากหลายทั้งในประเทศและรูปแบบ มีมาตรฐานการผลิตในระดับสูง ภายใต้การควบคุมคุณภาพอย่างเข้มงวด จึงทำให้สินค้าของบริษัทภายใต้เครื่องหมายการค้า UFC และเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วตลาดภายนอกในประเทศไทยและต่างประเทศ

ตลาดต่างประเทศ (Export Market)

บริษัท อาหารสาภล จำกัด (มหาชน) ได้ส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติโดยการดำเนินการแปรรูปสินค้าของเกษตรกรจนถึงมือผู้บริโภคในต่างประเทศ ทำให้ปัจจุบันบริษัทฯมีลูกค้าต่างประเทศอยู่ทั่วโลก และได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าให้ผลิตสินค้าทั้งในนามผลิตภัณฑ์ UFC ซึ่งเป็นที่รู้จักของลูกค้าต่างประเทศ และในตราสินค้าของลูกค้าต่างประเทศอีกเป็นจำนวนมากเนื่องจากมีคุณภาพที่สม่ำเสมอ ราคากาражส่องอยู่ติดกัน ส่งมอบสินค้าตรงต่อเวลา และการเข้าใจใส่ต่อการบริการหลังการส่งสินค้าและสำรองสินค้า ซึ่งบริษัทฯได้รับรางวัล Prime Minister's Export Award (P.M. AWARD) รางวัลผู้ส่งออกดีเด่นที่ใช้ชื่อทางการค้าของตนเอง ขึ้นเป็นรางวัลเกียรติยศที่ผู้ส่งออกไทยทุกคนเรื่อถือและยอมรับคุณค่าของรางวัลในปี พ.ศ.2539

ตลาดภายในประเทศ (Domestic Market)

ปัจจุบันบริษัท อาหารสาภล จำกัด (มหาชน) ผลิตสินค้าและจัดจำหน่ายสินค้าไปสู่ลูกค้าทั่วไปผ่านช่องทางของบริษัทฯ ที่ตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2535 โดยในแต่ละภาคของประเทศไทยจะมีพนักงานซึ่งเป็นพนักงานขายที่มีประสิทธิภาพของบริษัทฯเข้าไปติดต่อกับร้านค้าโดยตรง บริษัทฯได้ใช้ระบบคลังสินค้าย่อยและระบบเครือข่ายการกระจายสินค้าที่มีอยู่ทั่วประเทศ เพื่อจัดส่งสินค้าให้กับ

ลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว และยังเป็นการประหยัดต้นทุนในการขนส่งสินค้า ศูนย์กระจายสินค้าที่ทางบริษัทฯ ใช้อู่ทุ่วประเทศมีในจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้ สมุทรปราการ ลำพูน ขอนแก่น นครสวรรค์ และนครปฐม

ปัจจุบันนอกจากนี้ที่จัดจำหน่ายสินค้าของบริษัทแล้ว บริษัทฯ ได้รับความไว้วางใจจากผู้ผลิตรายอื่นให้เป็นตัวแทนจัดจำหน่าย เช่น บริษัท คิง ฟิชเชอร์ 108 เทเวดดิ้ง จำกัด (King Fisher 108 Trading Co., Ltd.) ซึ่งเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ ปลาทูน่ากระปือ ตราคิงฟิช (King Fish Turns) เป็นต้น

ลักษณะโดยทั่วไป

ชื่อ	บริษัท อาหารสาgal จำกัด (มหาชน)
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	เลขที่ 1 อาคารสิวดล ชอยคอนแวนต์ ถนนสีลม กรุงเทพฯ 10500 โทรศัพท์ (662) 237-8010-9 โทรสาร (662) 236-6633 E-Mail : ufcon@assiaaccess.net.th WWW.ufc.co.th
ที่ตั้งโรงงาน	เลขที่ 64 หมู่ 1 ถ.ลำปาง-เชียงใหม่ ตำบลปงแสงทอง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100 โทรศัพท์ (054) 225-081-5 จำนวน 70 ไร่ จำนวน 2,400 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องหมวด	จำนวน 10,000 ตารางเมตร
พื้นที่อาคารสำนักงาน	จำนวน 859 คน
พื้นที่อาคารโรงงาน	ส่วนสำนักงาน 32 คน
จำนวนบุคลากร	อาคารโรงงาน 827 คน
ประเภทกิจการ	ผลิตผักและผลไม้กระปือ
กำลังการผลิต	400 – 500 ตันต่อเดือน
จำนวน	ตลาดภายในและส่งออกต่างประเทศ
กรรมการผู้จัดการใหญ่	คุณวราพร นันทาภิวัฒน์
ผู้จัดการโรงงาน	คุณดำรงค์ ลิมสกุล

ภาควิชา

อุตสาหกรรมการแปรรูปผักและผลไม้ระป่อง

อุตสาหกรรมการแปรรูปผักและผลไม้

อุตสาหกรรมการแปรรูปผักและผลไม้ เป็นอุตสาหกรรมการเกษตรประมงหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร (Food Industries) ที่ผลิตอาหารและน้ำ ทั้งที่เป็นอาหารสำเร็จรูป (Finished- Food Products) อาหารกึ่งสำเร็จรูป (Semi-Food Products) และอาหารดิบ (Raw-Food Products) (นฤมล บุญ-คง, 2525 อ้างใน พัฒนา ราชวงศ์, 2532) ในประเทศไทยมีผักและผลไม้มากมายหลายชนิดในแต่ละฤดูกาล ผักและผลไม้ต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำมาแปรรูปในช่วงเวลาที่เหมาะสมให้เป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หลายรูปแบบ ซึ่งสายสนม ประดิษฐ์คง, 2541 ได้แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. Non-fermented fruit products
 - 1.1 Fruit juice
 - 1.2 Fruit nectars
 - 1.3 Carbonated beverages
 - 1.4 Fruit puree
2. Alcoholic fruit beverages
 - 2.1 Fruit wine
 - 2.2 Sparkling (carbonated) fruit wines
 - 2.3 Fruit spirits & liqueurs
3. Thermally processed fruits
 - 3.1 Canning
 - 3.2 Bottling
 - 3.3 Aseptic packaging
4. Freezing fruits & vegetable
5. Fruit preserved by sugar
 - 5.1 Glace-fruit, Fruit candies
 - 5.2 Jam & Jellies
6. Dried fruits & vegetable
7. Fermented vegetable

การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรประเพทผักและผลไม้กระป่อง เป็นการเก็บรักษาอนอมอาหารในภาชนะปิดผึ้งกันอากาศและจุลทรีบภายนอกไม่ให้สามารถเข้าไปได้ และผ่านกระบวนการการทำซ้ำโดยความร้อนอย่างเพียงพอ จนสามารถเก็บรักษาอาหารไว้ได้นานในอุณหภูมิปกติ ภาชนะบรรจุส่วนใหญ่ใช้กระป่องชาบด้วยดินบุกบาง ๆ หรือบรรจุลงในขวดแก้วหรือปีปั๊ฟสามารถนึกแน่นได้ กระบวนการผลิตอาหารกระป่องโดยทั่วไปจะประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเตรียมวัตถุดิบก่อนบรรจุลงกระป่อง
2. การบรรจุกระป่อง
3. การใส่อากาศ
4. การปิดฝา
5. การนึ่งฆ่าเชื้อโรคและทำให้อาหารสุก (Commercial Sterilization)
6. การทำให้เย็น
7. การปิดปาก
8. การเก็บรักษา

สำหรับวัตถุดิบที่แตกต่างกัน เช่น ผัก ผลไม้ และสัตว์น้ำจะมีขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบแตกต่างกันไป หรือถึงแม่ว่าจะใช้วัตถุดิบชนิดเดียวกันก็ตาม แต่ถ้าหากเป็นผลิตภัณฑ์ในแบบที่ต่างกันจะมีวิธีการเตรียมแตกต่างกันอยู่บ้าง เช่น ปลาทูนำกระป่องชนิดชิ้นใหญ่ (Solid) จะต่างจากชนิดชิ้นย่อย (Flake) เป็นต้น ส่วนขั้นตอนอื่น ๆ (ขั้นตอนที่ 2-8) โดยทั่วไปแล้วจะไม่แตกต่างกัน เว้นแต่จะเลือกใช้เทคโนโลยีระดับสูง เครื่องมือที่ทันสมัยกว่าเท่านั้น

กระบวนการผลิตผักและผลไม้กระป่อง

กระบวนการผลิตผักและผลไม้กระป่อง สามารถแบ่งขั้นตอนของกระบวนการผลิตออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ กล่าวคือ

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการขั้นต้น

โดยเริ่มแรกนับจากกระบวนการส่งวัตถุดิบมายังโรงงานผลิต จากนั้นทำการล้างเพื่อขัดเศษติน ผุน สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสารต่าง ๆ ที่ตกค้างอยู่บนพื้นผิวนอกผักและผลไม้ และทำการแยกวัตถุดิบที่เน่าเสียใช้การไม่ได้ รวมถึงการกำจัดสิ่งต่าง ๆ ที่ปะปนมากับกระบวนการยำ วัตถุดิบออกไป เช่น เศษกิ่งไม้ ใบไม้ เป็นต้น ซึ่งจะต้องอาศัยแรงงานจากคนในการคัดแยกวัตถุดิบ

ขั้นตอนที่ 2 การแปรสภาพวัตถุดิบก่อนบรรจุภาชนะ

เมื่อผ่านขั้นตอนของการเตรียมการขั้นต้นแล้ว จะนำวัตถุดิบที่คัดแล้วมาปอกเปลือก อาจมีการคัดขนาดโดยการร่อนผ่านตะแกรงแล้วแยกเมล็ดออก แต่ในกรณีที่ต้องผลิตน้ำผลไม้จะต้องทำการสกัดน้ำผลไม้ (Extracting) ซึ่งรายละเอียดของกระบวนการวิธีการผลิตน้ำผลไม้จะปรากฏในภาคผนวก จะจากนั้นจึงผ่านกระบวนการให้ความร้อนเพื่อฆ่าเชื้อโรค

ขั้นตอนที่ 3 การठอนอาหารที่แปรสภาพแล้ว

การठอนอาหารที่แปรสภาพแล้วจะดำเนินการภายหลังจากที่ผลิตภัณฑ์ได้ผ่านกระบวนการให้ความร้อนและเย็นลงแล้ว ผลิตภัณฑ์ที่บรรจุลงในกระป๋องโลหะหรือภาชนะแก้วจะผ่านการให้ความร้อนเพื่อฆ่าเชื้อโรคหลังจากที่บรรจุลงในภาชนะ

จากการบันการผลิตทั้ง 3 ขั้นตอนใหญ่ข้างต้น สามารถนำมาจำแนกรายละเอียดเป็นขั้นตอนย่อย ๆ อย่าง 9 ขั้นตอน ดังแสดงในตารางที่ 30 และแผนภูมิที่ 19 แสดงขั้นตอนการแปรรูปผักและผลไม้ในการผลิตผักและผลไม้กระป๋อง

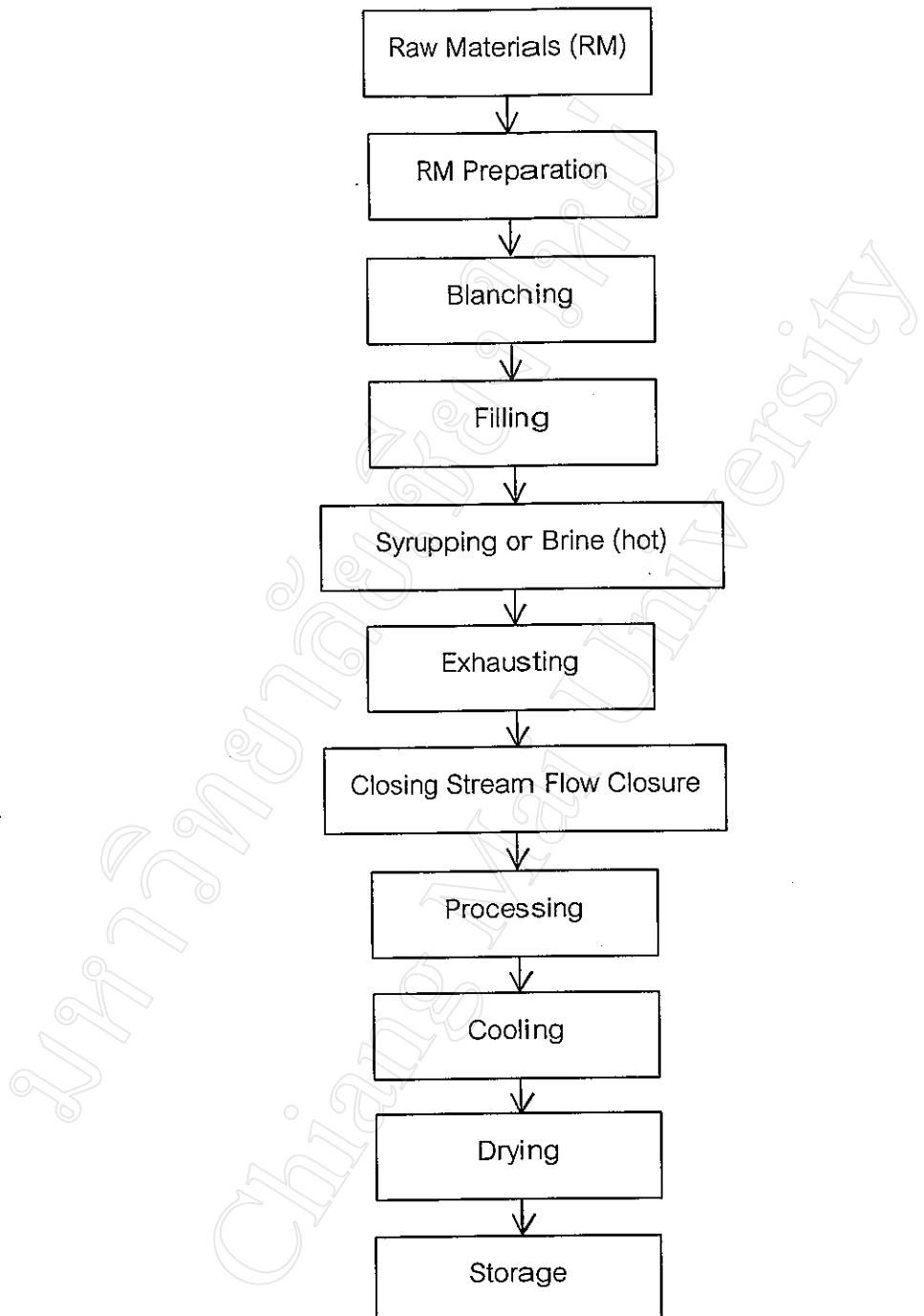
ตารางที่ 30 ขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้กระป่อง

ลำดับขั้นตอน	ขั้นตอนการผลิต	กรรมวิธี
1	คัดเลือกและทำความสะอาด	การทำความสะอาดและคัดเลือกแบ่งพาก วัตถุดิบทางการเกษตร จะมีวิธีการแตกต่าง กันตามชนิดของวัตถุดิบและความต้องการ ระดับคุณภาพของวัตถุดิบ การทำความสะอาด จะต้องล้างด้วยน้ำ
2	ตบแต่งและจัดเตรียม	เพื่อให้มีขนาดพอเหมาะสมกับขนาดของภาชนะ บรรจุและกรรมวิธีการบรรจุ ในขั้นนี้ ประกอบด้วยการปอกเปลือกแกะเมล็ด เจาะไส้ ผ่าซีก ฯลฯ
3	การลวก	เพื่อยุดยั้งปฏิกิริยาของเอนไซม์ในวัตถุดิบ การให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 100° C ประมาณ 1 นาที นอกจากจะหยุดปฏิกิริยา เอนไซม์แล้วยังทำให้วัตถุดิบมีขนาดเล็กลง สะดวกแก่การบรรจุภาชนะ
4	การผสมและบรรจุ	วัตถุดิบจะถูกนำมารวบรวมกันตามสูตรและ ความต้องการ จากนั้นจึงทำการบรรจุใน ภาชนะสะอาดที่เตรียมไว้
5	การทำให้เกิดสูญญากาศ	การทำให้เกิดสูญญากาศในภาชนะที่บรรจุ ผลิตภัณฑ์แล้วช่วยป้องกันส่วนฝาและกัน ของกระป่องไม่ให้เกิดอาการบวม ในขณะที่ จะนำไปฆ่าเชื้อ และเป็นการรักษาคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์ด้วย กรรมวิธีมี 2 วิธีคือ Exhauster คือการผ่านกระป่องที่บรรจุแล้ว เข้าเครื่องไส้อากาศและ Vacuum Cane Seamer คือทำให้เป็นสูญญากาศก่อนผนึก ^{ฝาโดยเครื่องมือพ่นก๊าซสูญญากาศ}

ตารางที่ 30 ขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้กระป่อง (ต่อ)

ลำดับขั้นตอน	ขั้นตอนการผลิต	กรรมวิธี
6	การพ่นก๊าซจากน้ำยาฟลูอิดริก	การพ่นก๊าซจากน้ำยาฟลูอิดริกที่ทำด้วยเหล็กอบสังกะสีเคลือบดีบุกทำได้ 2 วิธี คือพ่นในบรรยายกาศธรรมชาติที่ต้องผ่านการทำให้เป็นสูญญากาศก่อนและการพ่นด้วยเครื่องพ่นก๊าซสูญญากาศโดยตรง
7	การทำเชื้อ	เครื่องนึ่งฆ่าเชื้อ (Retort) ใช้ในการสร้างความร้อนภายในตัวอาหารให้ความกดดัน 15 ปอนด์/ตารางนิ้วที่อุณหภูมิ 121°C เพื่อฆ่าเชื้อแบคทีเรียและสปอร์ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค โดยถือเอาที่ Clostridium Botulinum ซึ่งเป็นตัวสร้างสารพิษให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตเป็นเกลน์ เพื่อป้องกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์เสื่อมเนื่องจากการสะสมความร้อนภายในในกระป่อง จึงต้องทำให้เย็นลงทันที ด้วยการแช่ภาชนะบรรจุแล้วในน้ำเย็น นอกจากนี้การทำให้เย็นยังทำให้กระป่องได้รูปทรงเดิมด้วย
8	การทำให้เย็น	
9	ปิดฉลากและบรรจุหีบห่อ	การปิดฉลากภาชนะบรรจุแล้วที่แห้งสนิท เพื่อบรรจุหีบห่อเพื่อสงวนน้ำยารองไป

ที่มา : นฤดม บุญหลง , 2525 (อ้างในพัฒนา ราชวงศ์, 2532)

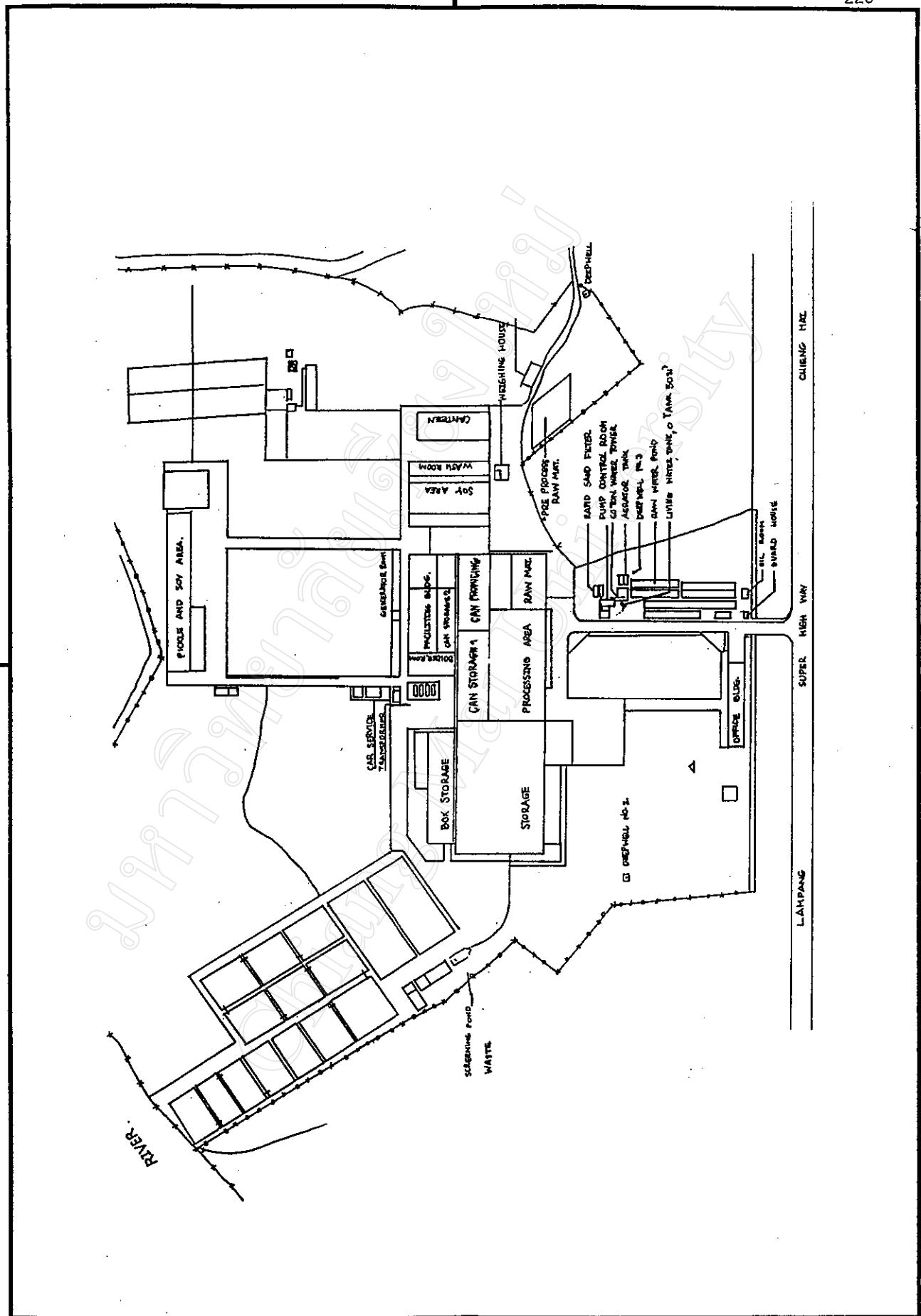
แผนภูมิที่ 19 แผนภาพแสดงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้กระป่อง

ที่มา : สายสนม ประดิษฐ์ดวง, คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
การสัมมนาเรื่อง “ผลงานเทคโนโลยีสะอาดในอุตสาหกรรมสิ่งทอและอาหาร”
(28 ตุลาคม 2541), หน้า 3

ตารางที่ 31 ร่องรอยภายในงานเชลลิตผัก ผลไม้และชามนิดในภาชนะ

ประเภทวัสดุ	ม.ค.	ก.พ.	ก.ม.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ผักกาดหอม												
ขิงอ่อน												
แตงคอกอน												
หน่อไม้												
หน่อฟ้าผึ้ง												
ข้าวโพดอบบน												
มะเขือเทศ												
กั่วบ๊ะ												
กั่วติ่ม												
ผักข้าว赔												
ถั่วสี												
ถั่วย												
มะม่วง												
สับปะรด												
จีระภูวดลแก้ไข้												
จีระภูวดลหมายความแบบไทยๆ												
จีระภูวดลหมายความแบบไทยๆ												

หมายเหตุ : ระบุแหล่งที่มาโดยเดิร์ง "ร่องรอยภายในภาชนะเชลลิตผักและผลไม้แหล่งที่มาภาคเหนือ" 2530, หน้า 81 (ห้องนิทรรศน์ภาคเหนือ 2532)

ภาพที่ 7 แผนที่ภายในโรงงานอุตสาหกรรมของบริษัท อาหารสากล จำกัด (มหาชน)

ภาคนวาก ๔

อุตสาหกรรมน้ำผลไม้กระปอง

อุตสาหกรรมน้ำผลไม้กระป๋อง

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตผลไม้ได้หลายประเภทและมีตลาดทั่วไป เนื่องจากความ
เหมาะสมทางลักษณะภูมิประเทศและอากาศ ผลไม้ที่สามารถนำมาทำเป็นน้ำผลไม้ได้มีอยู่หลาย
ชนิด เช่น ส้มเขียวหวาน เสาวรส สับปะรด มะขาม มะนาว องุ่น สารอเบอร์ มะม่วง ฝรั่ง และ¹
มะละกอ เป็นต้น แต่เดิมการบริโภคน้ำผลไม้ของประชาชนของประเทศไทยยังมีน้อยไม่เป็นที่
แพร่หลายมากนัก ต่อมาได้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำผลไม้มาใช้ประโยชน์ทางด้าน²
อุตสาหกรรมและเพื่อเพิ่มนูลค่าวัตถุดิบให้สูงขึ้น ซึ่งการบริโภคน้ำผลไม้ได้รับการตอบรับจาก
ประชาชนมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการส่งออกน้ำผลไม้ไปยังต่างประเทศอีกด้วย

อุตสาหกรรมน้ำผลไม้กระป๋อง มีกรรมวิธีการผลิตน้ำผลไม้ในแต่ละประเภทไม่ต่างกันนัก
เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิตสามารถใช้ในการผลิตน้ำผลไม้ได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น
เฉพาะเครื่องสกัดน้ำผลไม้จากผลไม้เท่านั้น ซึ่งจะมีความแตกต่างไปตามลักษณะของผลไม้ที่
เป็นวัตถุดิบ

กระบวนการผลิตน้ำผลไม้ รัตนฯ เอี่ยวคณิตชาติ (2533) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการ
การผลิตน้ำผลไม้ไว้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมวัตถุดิบ

1.1 การเลือกผลไม้ (Sizing and Inspection)

การเลือกผลไม้ที่จะนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต ต้องเลือกผลไม้ที่มี
คุณภาพดี กล่าวคือ ต้องเป็นผลไม้ที่สุกเต็มที่ในตอนกลางของฤดูของผลไม้นั้น ๆ แต่ต้องไม่สุกจน
เกินไปจนเกิดการเน่าเสีย เมื่อนำผลไม้มาอย่างโรงงานผลิตควรจะคัดแยกผลไม้ที่มีคุณภาพดีออก
จากส่วนที่เสีย อย่าให้ปะปนกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดการปนเปื้อน (Contamination) ใน
น้ำผลไม้

1.2 การล้างผลไม้ (Washing)

การล้างผลไม้ควรล้างผลไม้ให้สะอาดด้วยการพ่นฉีดด้วยน้ำ หรือการล้างน้ำ
หลาย ๆ ครั้ง

2. การสกัดน้ำผลไม้ (Extracting)

การสกัดน้ำผลไม้ออกจากผลไม้ชั้นอยู่กับโครงสร้าง (Structure) ของผลไม้นั้นว่ามี
ลักษณะและที่ตั้งของเนื้อเยื่อที่มีน้ำผลไม้อยู่ภายในหรือภายนอก และลักษณะของน้ำผลไม้ที่ได้
ออกมานิ วิธีการสกัดน้ำผลไม้สามารถจำแนกออกได้ 5 วิธี ดังนี้คือ

2.1 เครื่องตีป่น (Crushers) เป็นวิธีที่นิยมใช้ในโรงงานทำน้ำผลไม้ขนาดเล็ก ๆ และเหมาะสมสำหรับผลไม้ที่มีน้ำผลไม้กระจายทั่วไปตลอดผลและมีเนื้ออ่อนนุ่ม โดยผลไม้จะถูกตัดเป็นชิ้น ๆ ก่อนตีป่น และจะนำไปสกัดน้ำผลไม้ในขั้นตอนต่อไป สำหรับผลไม้ที่มีเนื้อแข็งหลังจากผ่านเครื่องตีป่นแล้วต้องทำให้นิ่มโดยการต้ม ซึ่งเป็นการต้มอย่างรวดเร็ว หลังจากปอกเปลือกและตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสีของน้ำผลไม้อันเนื่องมาจากเอนไซม์ (Enzyme) ได้ และถ้าไม่สามารถต้มได้ทันทีควรจะปอกเปลือกและตัดเป็นชิ้น ๆ แขวนน้ำเชื่อมที่ร้อนและที่เป็นกรดอย่างอ่อน ๆ (ประกอบด้วย น้ำตาลทราย 2 % และกรดมะนาว 1 %) ผลไม้ที่ถูกตีป่นแล้ว จะถูกบีบหรือคั้นเพื่อสกัดน้ำผลไม้ออกมา

2.2 เครื่องสกัดน้ำผลไม้แบบสกรู (Screw Type Juice Extractor) ใช้สำหรับสกัดน้ำผลไม้จากผลไม้ต่าง ๆ เช่น ส้ม สับปะรด องุ่น เป็นต้น สำหรับผลไม้จำพวกส้ม (Citrus Fruit) และสับปะรดจะต้องปอกเปลือกออกก่อนเข้าเครื่องสกัดน้ำผลไม้แบบสกรู

2.3 Basket Press ใช้สำหรับผลไม้ที่มีเนื้อนุ่ม เช่น องุ่น แคนเปิล ทับทิม เป็นต้น โดยนำผลไม้มาตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วตีป่น จากนั้นนำมาใส่ถุงผ้าโดยใช้แรงอัดด้วยสกรูให้น้ำผลไม้ออกจากผลไม้

2.4 เครื่องคั้นน้ำผลไม้ มีพื้นที่ขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามต้องการ โดยจะต้องน้ำผลไม้มาผ่าออกเป็น 2 ชิ้ก แล้วจึงคั้นน้ำออกโดยใช้เครื่องคั้น วิธีนี้ใช้สำหรับผลไม้จำพวกส้ม (Citrus Fruit) และอื่น ๆ เช่น มะนาว

2.5 เครื่อง Pulper ใช้สำหรับสกัดน้ำผลไม้ที่มีเนื้อผลไม้แขวนคลอยอยู่ เช่น น้ำมะเขือเทศ น้ำส้มคั้นจากส้มปอกเปลือก น้ำมะม่วงและน้ำมะละกอ ซึ่งก่อนจะผ่านเครื่อง Pulper จะต้องปอกเปลือกตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ ตีป่น แล้วต้มให้นิ่มก่อนที่จะผ่านเข้าเครื่อง Pulper เพื่อจะแยกเศษน้ำผลไม้และเนื้อออกจากการเปลือก เมล็ด และกาภผลไม้

3. การกรอง (Filtration) พอกสารแขวนลอยที่หยอด ฯ ในน้ำผลไม้สามารถแยกออกได้โดยการกรองผ่านตะกรองที่ทำด้วยเหล็กสแตนเลสและมีรูขนาดต่าง ๆ กัน ซึ่งน้ำผลไม้สามารถผ่านไปได้อย่างรวดเร็วภายหลังจากการสกัด พอกสารแขวนลอยหยอด ฯ เช่น พอกเนื้อยี่หรือ ผิวเปลือกและเมล็ดจะถูกแยกออกไป และจะได้น้ำผลไม้ซึ่งมีเนื้อผลไม้ที่ละเอียดแขวนลอยอยู่ตามปริมาณที่ต้องการและอาจปูนรัสให้ดีขึ้นได้โดยการเติมน้ำตาลและกรดผลไม้ลงไป

4. การไถอากาศออก (Deaeration) น้ำผลไม้จำพวกส้ม (Citrus Fruit) น้ำมะเขือเทศ น้ำแคนเปิล และน้ำองุ่น จะเปลี่ยนแปลงคุณภาพในทางลบ ถ้าให้วิธีสกัดน้ำที่ต้องสัมผัสอากาศนาน ๆ ปัจจุบันได้มีการปรับปูนเครื่องมือที่ใช้สกัดน้ำผลไม้ให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น คือ

น้ำผลไม้ที่สกัดได้สด ๆ จะถูกดูดเข้าอาการศอกไปโดยทำให้เกิดสูญเสียกาศสูงเป็นเวลา 15-20 นาที เพื่อแยกออกซิเจนที่ละลายอยู่ออกไปก่อนที่จะบรรจุในป้องหรือขวด ซึ่งจะช่วยลดปฏิกิริยา การเกิดออกซิเดชันได้เป็นอย่างมาก บางโรงงานอาจใช้ก้าชในการเจนในการลดความเป็นสูญเสียแทนที่จะดูดเข้าอาการศอก

5. การระเหยน้ำออก (Concentration) ในกรณีต้องการผลิตน้ำผลไม้เข้มข้น ควรทำได้โดยนำน้ำผลไม้ที่ผ่านกระบวนการผลิตถึงขั้นสุดท้ายก่อนการบรรจุขวดหรือป้อง มาผ่านกระบวนการระเหยน้ำออกเพื่อทำให้น้ำผลไม้มีความเข้มข้นขึ้น รวมวิธีการระเหยกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

5.1 การใช้ความร้อนเคี่ยวให้น้ำระเหยออกไป ขันทำให้ของเหลวลดหรือเข้มข้นขึ้น

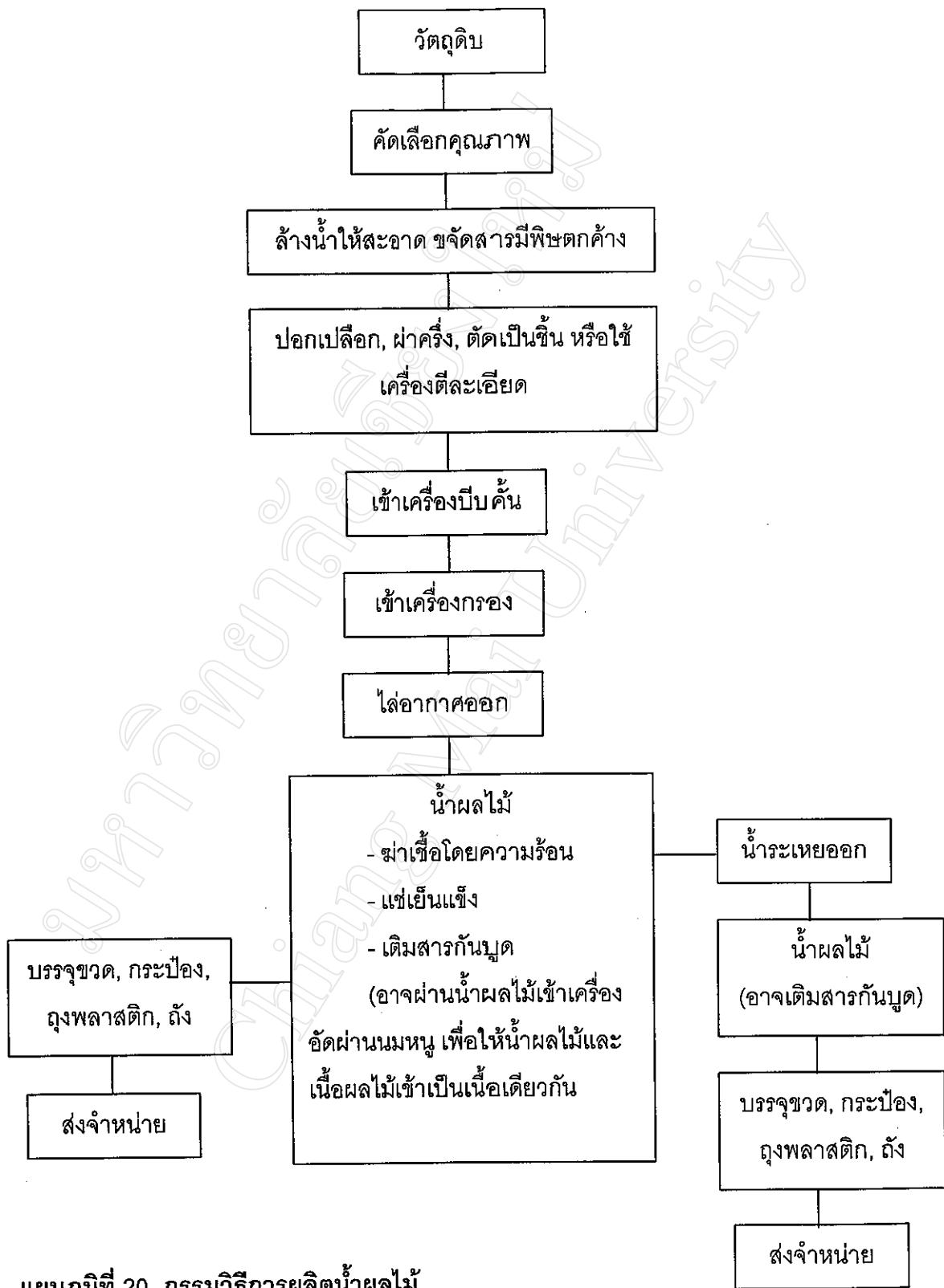
5.2 การใช้ความร้อนภายใต้ภาวะแรงกดดันต่ำ ที่ต้องการทำในหม้อน้ำเคี่ยวลดความดัน ทำให้ของเหลวเดือดได้ในอุณหภูมิต่ำ และดูดอากาศออก ทำให้ไอน้ำระเหยออกไปได้วย

5.3 การใช้วัสดุความเย็นช่วยทำให้ของเหลวเข้มข้นขึ้นได้ โดยลดอุณหภูมิให้ต่ำกว่าจุดเยือกแข็งของน้ำ จากนั้นแยกเนื้อจากน้ำแข็งออกจากน้ำผลไม้ดังกล่าว

5.4 การซีมผ่านเนื้อเยื่อด้วยไส้แรงดันพิเศษ เพื่อแยกน้ำออกจากการผลไม้

6. การพาสเจอร์ไรซ์ (Pasteurization) เมื่อจากน้ำผลไม้เป็นอาหารประเภทที่เป็นกรด (Acid Food) ซึ่งมี pH ต่ำกว่า 4.5 ดังนั้น น้ำผลไม้ที่ได้จะนำมาเข้าที่อุณหภูมิ 90 องศา เชลเซียส เป็นเวลาเพียง 1-2 นาที เท่านั้น

7. การบรรจุ (Filling) น้ำผลไม้ที่ผ่านการพาสเจอร์ไรซ์แล้ว จะนำไปบรรจุในภาชนะ เคลือบดีบุกหรือขวดที่สะอาด และฝ่าเขือ การบรรจุให้มีช่องว่างเหนืออาหารประมาณ $\frac{1}{4}$ นิ้วและ $\frac{3}{8}$ นิ้วสำหรับการบรรจุในกระป๋อง และ $\frac{1}{2}$ นิ้ว และ 1 นิ้ว สำหรับการบรรจุขวด จากนั้นผนึกฝา ทำให้เย็น ทำความสะอาด และทำให้แห้ง แล้วปิดฉลาก และบรรจุหีบห่อเพื่อการจำหน่ายต่อไป

ภาคนวัก ๗

รายละเอียดของหลักการป้องกันมลพิษ หรือ
หลักการเทคโนโลยีสะอาด

รายละเอียดของหลักการป้องกันมลพิษหรือหลักการเทคโนโลยีสะอาด

ประวัติความเป็นมาของหลักการป้องกันมลพิษหรือหลักการเทคโนโลยีสะอาด

จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ทั้งมลพิษทางน้ำ อากาศ เสียง ดิน ขยะและกาํของเสีย รวมถึงกากที่เป็นภัย (Hazardous Wastes) ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างมากนัย เช่น กรณีอ่าวมินามาตะ ประเทศญี่ปุ่น เมื่อจากสารปะอ๊อกที่ปะปนอยู่ในน้ำเข้าไปสะสมในตัวปลาและคนได้บริโภคปลาเหล่านั้น จนเกิดการสะสมสารปะอ๊อกในร่างกายเป็นปริมาณมาก ทำให้คนญี่ปุ่นเกิดการเจ็บป่วยด้วยพิษภัยจากสารปะอ๊อก นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ในประเทศไทยสหราชอาณาจักรที่เลิฟคาแนล ซึ่งเคยเป็นสถานที่ผู้ผลิตที่เป็นภัยของโรงงานเคมี ภายหลังมีคนเข้าไปดูบ้านเรือนใกล้ ๆ บริเวณนั้น ทำให้ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง (สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2541) ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างถาวรหีเกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในทุก ๆ ประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทยที่พัฒนาแล้วหรือประเทศอุตสาหกรรม ต่างก็เริ่มตระหนักร่วมกันว่าอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ก่อให้เกิดน้ำทิ้ง กลิ่น เสียง ควัน กากอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นภัยและไม่เป็นภัย รวมถึงความเสียง เช่น การระเบิด การเกิดอัคคีภัย เป็นต้น ที่อาจเรียกว่าเป็นเทคโนโลยีสกปรก (Dirty Technology) (วิชาร์ย วงศ์ชัยฉง, 2541)

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้รับความสนใจมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการออกกฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีความชัดเจนมากขึ้น มาตรการของรัฐในระยะเริ่มแรก ซึ่งเป็นเรื่องของการสั่งการและการควบคุม (Command and Control Mechanism - CAC) ซึ่งเป็นมาตรการที่อาศัยกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดให้ผู้ก่อมลพิษต้องปฏิบัติตาม ไม่เช่นนั้นจะถูกลงโทษหรือถูกปรับ แต่การใช้มาตรการดังกล่าวไม่ประสิทธิผล หรือแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ได้ จึงมีการหาวิธีการหรือเครื่องมือที่จะนำมาใช้เพื่อปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยที่ไม่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ วิธีการ หรือเครื่องมือที่ได้รับความสนใจ และน่าจะเหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนได้ คือ เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Instruments – EIs) ซึ่งมีอยู่มากมายหลายชนิด และเป็นมาตรการที่ขึ้นอยู่กับกลไกตลาด และราคาที่นำเอาผลกระทบภายนอกด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Externalities) เข้ามาพิจารณาด้วย ประเทศไทยพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาได้ดี เครื่องมือดังกล่าวมาใช้และประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ท้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยกับการใช้มาตรการสั่งการและควบคุม

ประชาชนได้ตระหนักตื่นตัวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้ความสนใจกับสินค้าที่ไม่ก่อ/molพิษมากขึ้น จึงเป็นการเพิ่มแรงกดดันให้กับผู้ผลิตสินค้าที่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการใช้วัตถุดีบ และวิธีการผลิตเพื่อหาวิธีลดต้นทุน การผลิตให้สามารถลดการสูญเสียวัตถุดีบ อันเป็นแหล่งกำเนิดสารมลพิษทางตรงและพัฒนาเทคโนโลยีการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) เศวตดีบ เศษสิ่งของเหลือใช้จากบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว รวมถึงภาชนะของเสียที่เกิดจากกระบวนการบำบัด ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอ้อมให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างครบวงจรจนถึงขั้น “ไม่มีสารมลพิษปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม (Zero Discharge)” ผลที่ได้รับคือการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดสารมลพิษจากต้นกำเนิด และทำให้สภาพแวดล้อมที่เคยถูกปนเปื้อนมีเวลาฟื้นตัวอย่างแท้จริง

ดังนั้น จึงทำให้เกิดกระบวนการปฏิบัติอุตสาหกรรมครั้งใหม่ คือเกิดการป้องกันปัญหามลพิษจากอุตสาหกรรมและบริการขึ้นโดยที่จะไม่ถูกกฎหมายบังคับเฉพาะตัวกลางที่มีมลสารอุ่น (Multimedia Approach) แต่จะพิจารณาถึงปริมาณมลสารทั้งหมดที่มีอยู่ในกระบวนการที่ต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบ เพื่อทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่มีมลพิษและผลกระทบน้อยที่สุด (พิศมัย ภรรโนสินธิ์ เอี่ยมสกุลรัตน์, 2540) ซึ่งการแก้ไขปัญหาที่ดีและถูกต้องควรพิจารณาปัญหาอย่างรอบด้าน ไม่เฉพาะเจาะจงเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น อีกทั้งจะต้องได้รับผลตอบแทน เงินเศรษฐศาสตร์ึกท้าย คือใช้หลักการป้องกันดีกว่าแก้ไข (Pollution Prevention Principle – PPP)

จากการความตระหนักรถึงปัญหาจากเทคโนโลยีสกปรกที่ทำให้เกิดการที่เป็นภัยในประเทศไทย อุตสาหกรรม ต่างให้ความสนใจมาใช้หลักการของการลดมลพิษ (Waste Minimization – WM) ดังเช่น ประเทศไทยเมริการที่ถือได้ว่าเป็นประเทศผู้นำในการใช้หลักการ และได้มีการกำหนดให้ในกฎหมายเกี่ยวกับการที่เป็นภัย อีกทั้งหลักการการดูแลมลพิษจากเปลือกหลุ่มฝังศพ (Cradle to Grave) ได้เป็นที่ยอมรับจากประเทศไทยฯ ทั่วโลก นอกจากนั้นกฎหมายในสหราชอาณาจักรที่ใช้หลักการผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) ค่อนข้างมีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด และมีข้อผูกพันทางกฎหมายในการจ่ายค่าความสูญเสียจากการก่อ/molพิษ (Liabilities) สูง จึงทำให้บางองค์กรหันมาคิดและเขอกชนพบว่า การบังคับตามแนวคิดในการจัดการที่ปลายท่อ (End of Pipes – EOP) หรือบำบัดและทิ้งทำลาย (Treatment and Disposal) ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง เป็นการสูญเสียทรัพยากรและเศรษฐกิจ ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ที่ถือหลักการที่ว่าการป้องกันมลพิษตั้งแต่ต้นมีประโยชน์มากกว่าหรือหลักการป้องกันดีกว่าแก้ไข (Pollution Prevention Principle – PPP) หลักการนี้เป็นที่ยอมรับจากนักวิชาการ และองค์กรทางสิ่งแวดล้อมของสหราช

(USEPA) รัฐบาลกลางของสหรัฐฯได้ตรากฎหมาย Pollution Prevention Act 1990 ในปี พ.ศ.2533 กฎหมายนี้ไม่เข้มงวดเหมือนกับกฎหมายควบคุมมลพิษอื่น ๆ ที่เป็นรูปแบบของการป้องกันและควบคุม (CAC) แต่จะให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคธุรกิจอุดหนุนให้ความร่วมมือแทน เพราะการป้องกันมลพิษในรูปแบบนี้มีผลตอบแทนที่พิสูจน์ได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์ด้วยวิถีทั้งยังสามารถสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่องค์กรที่นำหลักการไปปฏิบัติ เนื่องจากประชาชนได้มีความตื่นตัวในเรื่องของสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น การป้องกันมลพิษนี้เรียกว่า หลักการป้องกันมลพิษ (Pollution Prevention หรือ P2) ซึ่งเป็นการป้องกันมลพิษในทุกรูปแบบ (พิศมัย ภูริสินธิ์ เอี่ยมสกุลรัตน์, 2540)

ในประเทศไทย โดยเฉพาะประเทศไทยอังกฤษได้ให้การยอมรับและสนับสนุนกับแนวคิดดังกล่าว จึงทำให้เกิดโครงการในองค์การสิ่งแวดล้อมของสหประชาชาติ (United Nations Environment Program – UNEP) ในเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2533 และมีการบัญญัติคำศัพท์ที่ใช้เรียกหลักการป้องกันมลพิษว่า การผลิตที่สะอาดดีขึ้น (Cleaner Production - CP) ขึ้นมา รัฐบาลอังกฤษได้ให้การสนับสนุนโครงการผลิตที่สะอาดดีขึ้นของ United Nations Environment Programme – UNEP มาโดยตลอด เพื่อเป็นรูปธรรมของการสนับสนุนสัญญาปาราหามโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม ที่การประชุม Earth Summit ที่นครริโอ เดอ Janeiro ประเทศบราซิล ในปี พ.ศ.2535 (พิศมัย ภูริสินธิ์ เอี่ยมสกุลรัตน์, 2540) ส่วนประเทศไทยในยุโรปประเทศอื่น ๆ เช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก จะใช้คำว่า Cleaner Technology (CT)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นในระดับสากลที่ต่างบัญญัติศัพท์ไม่ว่าจะเป็น WM, PPP, P2, CP และ CT รวมถึงประเทศไทยที่เรียกแนวคิดนี้ว่าหลักการป้องกัน คำที่ใช้เรียกแนวคิดนี้ในประเทศไทยทั้งหมดถือว่าเป็นกระบวนการป้องกันมลพิษทั้งทางน้ำ อากาศ ภาคของเสียงจากกระบวนการต่าง ๆ และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหรือบริการ (พิศมัย ภูริสินธิ์ เอี่ยมสกุลรัตน์, 2540)

คำจำกัดความของเทคโนโลยีสะอาด

คำจำกัดความของเทคโนโลยีสะอาดที่ประเทศไทย ได้พยายามบัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่ทั้งการป้องกันมลพิษ (Pollution Prevention – P2) การผลิตที่สะอาด (Cleaner Production – CP) และการลดของเสียให้น้อยที่สุด (Waste Minimization – WM) ซึ่งความหมายของซื้อต่าง ๆ เหล่านี้มีความหมายที่ใกล้เคียงกันหรือเหมือนกัน ซึ่งจะเรียกชื่อตามแต่ความนิยมของผู้ใช้ใน

ประเทศไทยฯ ผู้ศึกษาได้รับความค่าจำกัดความของศักยภาพนี้ต่างๆ ที่นักวิชาการได้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

1. เทคโนโลยีสะอาด (Cleaner Technology – CT) หรือการผลิตที่สะอาดขึ้น (Cleaner Production – CP)

สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2541) ให้ความหมายของเทคโนโลยีสะอาด (CT) ดังนี้คือ การพัฒนาเปลี่ยนแปลงปรับปรุงอย่างต่อเนื่องของกระบวนการผลิต การบริการและการบริโภค โดยก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสี่ยงขั้นจะเกิดขึ้นต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ในขณะนั้น และต้องมีความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งทำได้โดยการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด และการใช้ช้าและ/หรือการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ โดยได้รับความร่วมมือจากทุกคนในองค์กร บ้าน และชุมชน

ศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีสะอาด ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีสะอาด (CT) ไว้ว่า เทคโนโลยีสะอาด (CT) คือกลยุทธ์ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ บริการและกระบวนการอย่างต่อเนื่องเพื่อจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เปลี่ยนของเสียน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย การลดมลพิษที่แหล่งกำเนิดจึงเป็นทั้งการรักษาสิ่งแวดล้อม และการลดค่าใช้จ่ายในการผลิตไปพร้อมๆ กันด้วย

United States Environmental Protection Agency : EPA Pollution Prevention Directive, May 13, 1990 (อ้างใน เม็ดจ. สิทธิสุนทร พิมล เรียนวัฒนา และสมใจ เพ็งปีรีชา, 2541) กล่าวว่า เป็นการใช้วัสดุ grammie หรือการปฏิบัติที่ลดหรือกำจัดการให้เกิดมลพิษหรือของเสียที่ต้นทาง ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติที่ลดการใช้วัสดุอันตราย พลังงาน น้ำ หรือทรัพยากรอื่น

ส่วน Commission of European Communities (อ้างใน เม็ดจ. สิทธิสุนทร พิมล เรียนวัฒนา และสมใจ เพ็งปีรีชา, 2541) ได้ให้คำจำกัดความว่า คือรวมวิธีที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อลดหรือทำให้ของเสียหรือมลพิษหมดไปโดยดำเนินการที่ต้นทาง ซึ่งเป็นการประหยัดวัสดุ ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงาน

นอกจากนี้แล้วยังมีผู้ให้คำจำกัดความอื่น ๆ อีก เช่น สุเทพ ชีรศาสตร์ (2540) กล่าวว่า เทคโนโลยีสะอาด (Cleaner Technology) หมายถึง วิธีผสมผสานการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์ และบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

วิชูรย์ วงศ์ชัยคง (2541) เทคโนโลยีที่สะอาดขึ้น หมายถึง เทคโนโลยีการผลิตที่ เอื้ออาทรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีจุดประสงค์ให้มีการผลิต ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น และก่อให้เกิด มลพิษน้อยที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมในปัจจุบันและอนาคต

คำว่า เทคโนโลยีสะอาด เพ็ชฯ สิทธิสุนทร พิมล เรียนวัฒนา และสมใจ เพ็งบุรีชา (2541) สรุปความหมายว่า คือกรรมวิธีที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อลดของเสียและ มลพิษหรือทำให้มดไปโดยดำเนินการที่ดีนั้นทาง ซึ่งนอกจากจะช่วยลดมลพิษแล้ว ยังช่วยในการ ประหยัดวัตถุดิบ ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานด้วย

ในขณะเดียวกัน ศิริกัญญา สุวจิตตานันท์ พัฒนา มูลพากษ์ และ ชำรังวัฒน์ มุ่งเครญ (2541) กล่าวว่า เทคโนโลยีสะอาดและการป้องกันมลพิษ หมายถึง การลดของเสียที่ แหล่งกำเนิด การใช้ช้าและรีไซเคิล ซึ่งเป็นปฏิบัติการเพื่อลดหรือกำจัดการเกิดของเสีย โดยการ เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้วัตถุดิบ พลังงาน น้ำ หรือทรัพยากรอื่น ๆ หรือการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ (Conservation of Natural Resource)

United Nations Environment Programme (UNEP) ได้ให้คำจำกัดความของ คำว่าการผลิตที่สะอาดขึ้น (Cleaner Production – CP) ดังนี้ การผลิตที่สะอาดขึ้น คือการนำ กลยุทธ์การป้องกันสิ่งแวดล้อมทั้งหลายรวมกันมาใช้ในกระบวนการผลิตในผลิตภัณฑ์ และในการ บริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการป้องปุ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมและลดความเสี่ยงอันเกิดกับคน และสิ่งแวดล้อม (อ้างใน พิศมัย เจนวนิชปัญจกุล, 2541)

ส่วนคำที่มีความหมายในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกันนอกจากคำว่าเทคโนโลยีสะอาด และการผลิตที่สะอาดขึ้นแล้ว ยังมีคำว่าเทคโนโลยีป้องกันมลพิษ (Clean Technology) หรือ เทคโนโลยีสีเขียว (Green Technology) ซึ่งปราณี พันธุ์สินธัย (2539) ได้ให้ความหมายคือ การ ใช้กรรมวิธีเทคโนโลยีหรือกระบวนการผลิตที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ไม่ทำให้เกิดภาระมลพิษขึ้น มี การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม และไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือมี มลพิษน้อยที่สุดที่สามารถควบคุมและกำจัดได้

2. การป้องกันมลพิษ (Pollution Prevention – P2)

นิยมใช้กันในประเทศสหรัฐอเมริกา ความหมายของการป้องกันมลพิษจะคล้ายกับ ความหมายของเทคโนโลยีสะอาด หรือการผลิตที่สะอาดขึ้น แต่จะเน้นกระบวนการผลิตที่มี ประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อลดหรือรับภาระให้เกิดของเสีย เนื่องจากตั้งต้นการผลิตต่อเนื่องไปจน ถึงตลอดอายุของผลิตภัณฑ์ (อ้างใน เพ็ชฯ สิทธิสุนทร พิมล เรียนวัฒนา และ สมใจ เพ็งบุรีชา, 2541)

3. การลดของเสียให้น้อยที่สุด (Waste Minimization – WM)

United States Hazardous Waste Registration (อ้างใน เมดีค ศิริสุนทร พิมล เรียนวัฒนา และ สมใจ เพ็งปิรีชา, 2541) กล่าวว่า การลดของเสียให้น้อยที่สุดมีความหมายคล้ายกับเทคโนโลยีสะอาดหรือการผลิตที่สะอาดขึ้น เช่นเดียวกัน ให้กับการพัฒนากรรมวิธีการผลิตที่มีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งรวมทั้งการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ เพื่อลดปริมาณของเสียที่ต้องกำจัดออก และถือว่าสามารถเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต เพื่อลดภาระทำให้เกิดของเสียและใช้การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ให้มากขึ้น

จากคำจำกัดความข้างต้นที่ผ่านมา พบว่าทั้งเทคโนโลยีสะอาดหรือการผลิตที่สะอาดขึ้น การป้องกันมลพิษ และการลดของเสียให้น้อยที่สุด ต่างมุ่งเน้นที่จะพัฒนากระบวนการ การผลิต มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการใช้วัสดุ กรรมวิธี หรือการปฏิบัติที่สามารถช่วยลดหรือกำจัดสารมลพิษหรือของเสีย ซึ่งเป็นการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยการใช้ห้าและรีไซเคิล นอกจากจะช่วยประหยัดต้นทุนแล้ว ยังช่วยลดความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์อีกด้วย

ขั้นตอนในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาขั้นตอนในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดจากคู่มือเทคโนโลยีสะอาดสำหรับประชาชน ซึ่งจัดทำโดยสถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย องค์กรพัฒนาเอกชนและกลุ่มอุตสาหกรรมไทยเพื่อสิ่งแวดล้อม (Industries and Non-government Organization – IN Group) US-AEP และ The Asia Foundation คู่มือการตรวจประเมินเทคโนโลยีสะอาดของฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องจากการสารและนิตยสารต่าง ๆ

ผู้ศึกษาจึงขอนำเสนอรายละเอียดของขั้นตอนในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดของทั้ง 2 สถาบันและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวข้างต้นดังนี้

1. ขั้นตอนในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดจากคู่มือเทคโนโลยีสะอาดสำหรับประชาชน ของสถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กลุ่ม IN US-AEP และ The Asia Foundation

ขั้นตอนในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้คือ

1. วางแผนการจัดองค์กร (นโยบาย/วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ตั้งคณะทำงาน)

2. ทำการประเมินเบื้องต้น (เลือกบริเวณที่จะทำการประเมิน) หรือเตรียมการ

ประเมิน

3. ทำการประเมินโดยละเอียด (รายการทางเลือกทั้งหมด) หรือการประเมิน
4. ศึกษาความเป็นไปได้ (รายการของทางเลือกที่คุ้มค่าในการลงทุน)
5. ลงมือปฏิบัติ (แผนปฏิบัติงาน/ดำเนินงานตามแผน)
6. ติดตามประเมินผล (ติดตาม ตรวจสอบอย่างใกล้ชิด)

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนและจัดองค์กร (นโยบาย/วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ตั้งคณะทำงาน)

มีขั้นตอนในการปฏิบัติตามนี้

1. ตั้งทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

เพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ จำนวนบุคลากรของทีมงานจะขึ้นอยู่กับขนาดขององค์กร หัวหน้าทีมงานควรเป็นบุคคลที่ผู้บริหารให้ความไว้วางใจ และผู้ได้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี เป็นต้น

2. กำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมขององค์กร

เมื่อทีมงานเข้ามาดำเนินการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดแล้ว จะมีการกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมขององค์กรว่าควรเป็นไปในลักษณะหรือรูปแบบใด

3. เลือกรูปแบบการประเมิน

รูปแบบการประเมิน (Environmental Audits) แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

3.1 ประเมินด้วยผู้ชำนาญการข้างนอก

3.2 ประเมินโดยการมีส่วนร่วมของทีมงานภายใน

4. ตัดสินใจเลือกอันดับความสำคัญของปัญหาพิษในการแก้ไข

ทำการเลือกอันดับความสำคัญของปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรที่อยู่ในระดับสูง

5. ของบประมาณ

เมื่อได้เลือกอันดับความสำคัญแล้ว จะดำเนินการทำแผนเสนอของบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้

6. ดำเนินงานและติดตาม

การดำเนินงานจะดำเนินไปตามแผนงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาดที่กำหนดไว้ และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 2 ทำการประเมินเบื้องต้นหรือเตรียมการประเมิน (เลือกบริเวณที่จะทำการประเมินหรือเตรียมการประเมิน)

ขั้นตอนนี้จะทำการเลือกรูปแบบของการประเมิน ถ้าองค์กรยังไม่มีประสบการณ์ในด้านการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ก็อาจจะทำการประเมินโดยผู้ชำนาญการจากข้างนอก แต่ถ้าองค์กรอย่างมีส่วนร่วม สามารถทำการประเมินร่วมกันระหว่างผู้ชำนาญการจากข้างนอกกับทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาดขององค์กร

โดยทว่าไปแล้วองค์กรมักจะจ้างผู้ชำนาญการจากข้างนอกให้มาระบุก่อน ถ้าหากทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาดผ่านการอบรม สามารถทำได้โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามความเหมาะสม

การประเมินมี 2 ประเภท ดังนี้

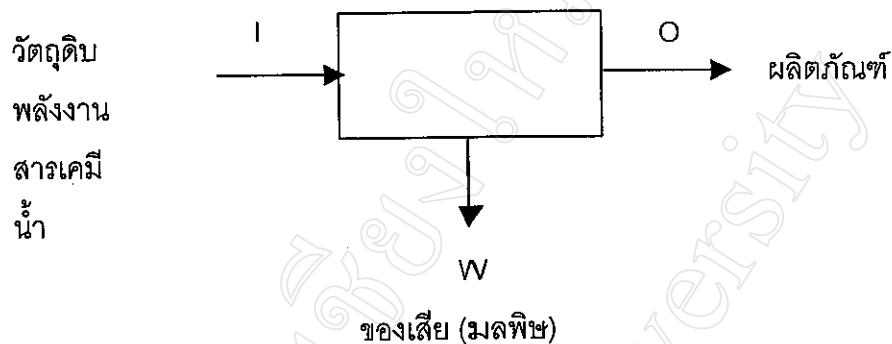
1. การประเมินตามกฎหมาย (Environmental Compliance Audit)

เป็นการประเมินดูว่าสมควรที่จะกระทำการตามกฎหมายหรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานทางน้ำ อากาศ ซึ่งการประเมินประเภทนี้ไม่ใช่การประเมินที่จะทำเทคโนโลยีสะอาด

2. การประเมินเพื่อลดผลกระทบและลดการใช้ทรัพยากร (Waste Minimization Audits)

การประเมินประเภทนี้จะทำการประเมินภายในโรงงานหรือภายนอกขององค์กร ทั้งในส่วนของสารป้อนเข้าและสารออก เช่น น้ำ พลังงาน วัตถุดิบต่าง ๆ ที่ได้เข้ามาในกระบวนการผลิต ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดเป็นสภาวะแวดล้อมในการทำงานทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ เคมี สุขภาพจิต และความเสี่ยง โดยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน สารป้อนเข้าทั้งหลายนี้จะก่อให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการ แต่ไม่ใช่จะมีแต่ผลิตภัณฑ์เท่านั้นที่ออกจากการกระบวนการผลิต หากแต่ยังมีสารออกที่ถูกปล่อยออกจากกระบวนการผลิตด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการ ได้แก่ น้ำทิ้งเสียง กลิ่น ควัน ภาคอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นภัยและไม่เป็นภัย อีกทั้งยังมีความเสี่ยง เช่น การระเบิด การเกิดอัคคีภัย ดังแสดงในแผนภูมิที่ 21

การประเมินเพื่อลดมลพิษ คือการทำสมดุลมวลหรือพลังงานที่เข้าและออกจากกระบวนการว่าก่อให้เกิดมลพิษเพียงใด เป็นการซึ่งเหล่งกำเนิดมลพิษ

แผนภูมิที่ 21 สารป้อนเข้าและสารออกในกระบวนการผลิต

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมอุดสาหกรรม สถาบันมาตรฐานแห่งประเทศไทย, 2540

จากแผนภูมิที่ 20 สารที่ป้อน (Input – I) เข้าไปในกระบวนการผลิต คือ วัตถุดิบ พลังงาน สารเคมี น้ำ เมื่อเข้าไปในกระบวนการผลิตแล้ว สิ่งที่ออกมาก็คือ ผลิตภัณฑ์ (Output – O) แต่ในขณะเดียวกันจะมีของเสีย (Waste – W) ออกจากกระบวนการผลิตด้วย ดังนั้น การที่จะทำของเสียไปสู่ศูนย์ (O) จึงเป็นการลดมลพิษ ซึ่งต้องพยายามทำสารป้อนเข้า ให้เท่ากับผลิตภัณฑ์ (Input = Output) (พิสมัย เจียมสกุลรัตน์, สำนักงานสิ่งแวดล้อม สถาบันมาตรฐานแห่งประเทศไทย ชั้นใน วิชูร์ย์ วงศ์ชัยลง, 2541)

$$I = O + W \longrightarrow \text{การลดมลพิษ}$$

ขั้นตอนที่ 3 ทำการประเมินโดยละเอียด (รายการทางเลือกทั้งหมด) หรือการประเมิน เมื่อได้พื้นที่หรือบริเวณที่เกิดความสูญเสียสูง และต้องการที่จะปรับปรุง จึงเริ่มทำการประเมินโดยละเอียด เพื่อจัดทำสมดุลมวลและพลังงานเข้าออก เพื่อทำให้ทราบถึงสาเหตุและเหล่งกำเนิดของเสียหรือมลพิษ การสูญเสียพลังงาน ความเสียหาย และสภาพแวดล้อม การทำงานที่ไม่ประสิทธิภาพ จากนั้นจึงทำการและจัดลำดับความสำคัญของทางเลือก เพื่อการปรับปรุงต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาความเป็นไปได้ (รายการของทางเลือกที่คุ้มค่าในการลงทุน)

เพื่อทราบถึงระดับความลับความเสียดที่ต้องทำการศึกษาในแต่ละทางเลือกและความพร้อมของข้อมูล สำหรับโครงการที่ต้องมีการลงทุนสูง ต้องประเมินความคุ้มค่าในการลงทุนและทำรายการของทางเลือกที่เป็นไปได้

ขั้นตอนที่ 5 ลงมือปฏิบัติ (แผนปฏิบัติงาน/ดำเนินงานตามแผน)

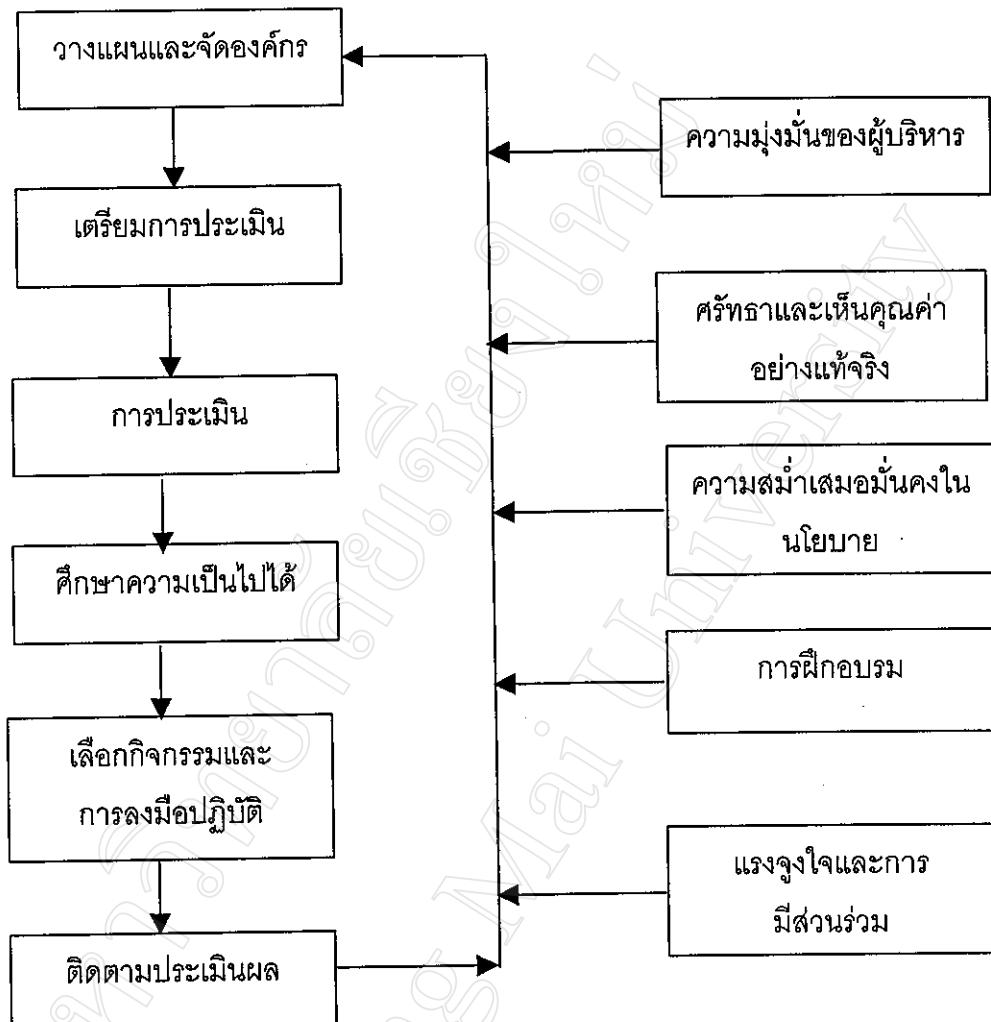
การลงมือปฏิบัติเพื่อให้ทางเลือกที่ได้เลือกไว้ประสบความสำเร็จต้องมีการวางแผนการทำงานอย่างละเอียด ในแผนงานจะต้องประกอบด้วย เรื่องที่จะทำบริเวณเป้าหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ กำหนดระยะเวลาเสร็จสิ้น และผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 6 ติดตามประเมินผล (ติดตาม ตรวจสอบอย่างใกล้ชิด)

เมื่อดำเนินงานไปได้ระยะหนึ่งควรมีการติดตามประเมินผล เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานได้ปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ และเพื่อตรวจสอบหาปัญหาที่อาจจะเข้า ทั้งนี้จะได้มีการบทวนแก้ไขปัญหาจะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

ขั้นตอนสุดความสำเร็จในการทำเทคโนโลยีสะอาด สามารถสรุปได้ดังแสดงในแผนภูมิ

ที่ 22

แผนภูมิที่ 22 ขั้นตอนสู่ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาด
ที่มา : สถาบันสิ่งแวดล้อมอุดสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

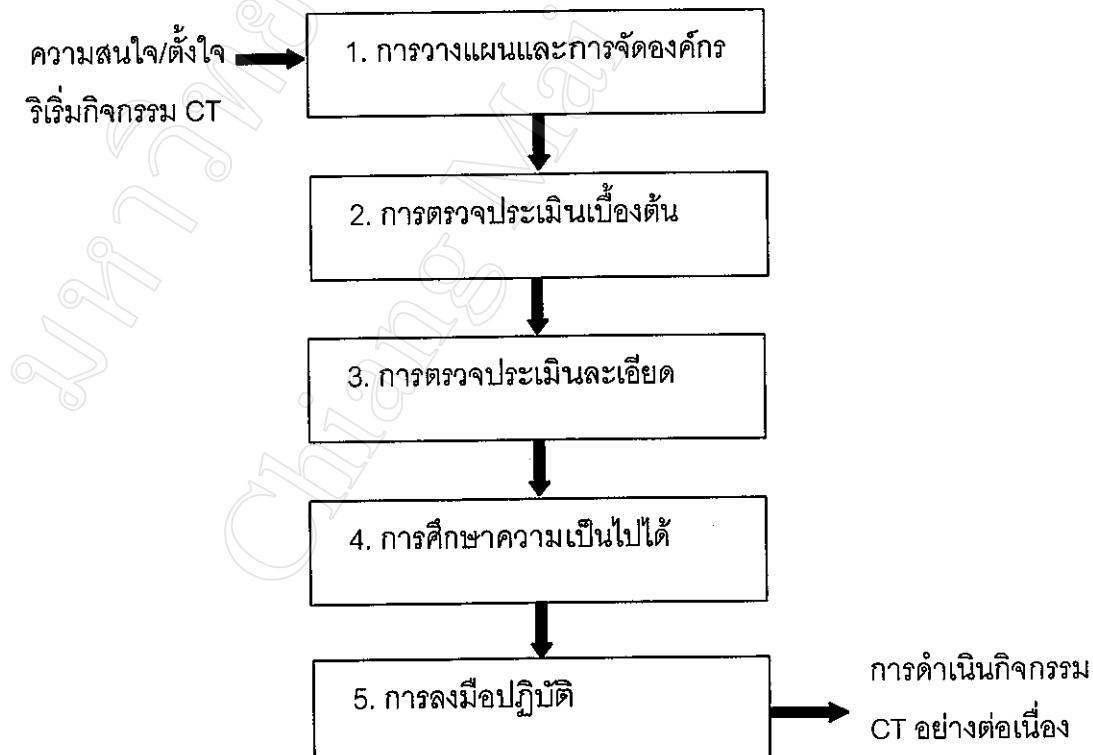
2. ขั้นตอนในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดจากคู่มือการตรวจประเมินเทคโนโลยีสะอาดของฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

คู่มือการตรวจประเมินเทคโนโลยีสะอาด (CT – Audit Manual) นี้เปลี่ยนเรียบเรียงจากคู่มือการตรวจประเมินเทคโนโลยีสะอาดฉบับภาษาอังกฤษชื่อ "PART FOUR : Cleaner Production Assessment Manual, "Guidance Material for the UNIDO/UNEP National Cleaner Production Centers", Draft Version, UNEP/UNIDO, June 30, 1995." ของฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย โดยการสนับสนุนของสำนักงานความร่วมมือด้าน

สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (เดนมาคร) ประเทศเดนมาร์ก (Danish Cooperation for Environment and Development – DANCED) สามารถแบ่งวิธีการตรวจประเมินเทคโนโลยีสะอาด (CT-Audit) ออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังแสดงในแผนภูมิที่ 23 คือ

1. การวางแผนและการจัดองค์กร (Planning and Organization)
2. การประเมินเบื้องต้น (Pre-Assessment)
3. การตรวจประเมินละเอียด (Assessment)
4. การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study)
5. การลงมือปฏิบัติ (Implementation)

หลักการของการตรวจประเมินนี้ เป็นการวิเคราะห์กระบวนการผลิต หาแหล่งกำเนิดของเสีย และสร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด (CT-Options) เพื่อลดของเสีย ซึ่งจะทำให้โรงงานมีการใช้วัสดุคงทนอย่าง และ/หรือมีผลผลิตมากขึ้น รวมถึงมีประสิทธิภาพการผลิตดีขึ้นอีกด้วย

แผนภูมิที่ 23 5 ขั้นตอนของการตรวจประเมินเทคโนโลยีสะอาด
ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนและการจัดองค์กร แบ่งเป็นงานย่อย 4 งาน ได้แก่

งาน 1 : สร้างความร่วมมือสนับสนุนจากผู้บริหาร

งาน 2 : จัดตั้งทีมงาน

งาน 3 : กำหนดเป้าหมาย

งาน 4 : ค้นหาอุปสรรคและวิธีแก้ไข

การวางแผนและการจัดองค์กรนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานของบริษัทตระหนักรถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดชี้แนวทางในองค์กร สิ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือ งานที่ 1 การได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร โดยการออกนโยบายสิงแวดล้อมและกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนแก่พนักงานในองค์กร ดังนั้นเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร จึงต้องมีการอธิบายชี้แจงให้ผู้บริหารรับทราบถึงวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่องค์กรจะได้รับ ทั้งทางด้านผลประโยชน์ของ CT ในเชิงเศรษฐศาสตร์ (ผลกำไร) เชิงสингแวดล้อม เชิงสังคม และจะต้องมีการรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานแก่ผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ

งานที่ 2 การจัดตั้งทีมงานเทคโนโลยีสะอาด หัวหน้าทีมควรเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เพียงพอที่จะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมุ่งมั่นและเชื่อมั่นในแนวทางของ การจัดทำเทคโนโลยีสะอาด การเลือกสมาชิกควรเป็นบุคคลที่เข้าใจในทุกส่วนของบริษัทและกระบวนการผลิต จำนวนสมาชิกอาจมีเพียง 2-3 คน แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดขององค์กร ซึ่งควรมีตัวแทนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ CT มีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อความก้าวหน้าของการตรวจประเมิน ได้แก่ ภาครัฐบาลและหน่วยงานที่ดำเนินงานปัจจุบัน (ใช้ความรู้) พัฒนาและประเมินการเปลี่ยนแปลง (ใช้ความคิดสร้างสรรค์) การลงมือปฏิบัติและติดตามผลการเปลี่ยนแปลง (ใช้อำนาจหน้าที่) ดังแสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ตัวอย่างองค์ประกอบของทีมงาน CT และหน้าที่ความรับผิดชอบ

ทีมงาน CT	หน้าที่ความรับผิดชอบ
ฝ่ายบริการ	- แสดงความสนับสนุนรวมเมื่อ - ตั้งเป้าหมายและทำให้เกิดเป้าหมายระยะยาว - มีอำนาจหน้าที่จะดำเนินการเปลี่ยนแปลง
ฝ่ายวิศวกรรมและการออกแบบ	- จัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตที่ใช้ปัจจุบัน - มีส่วนแสดงความคิดในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต - ตรวจสอบความเป็นไปได้ทางเทคนิคของข้อเสนอโครงการระบุด้วย - บ่งชี้ที่เหมาะสม
ฝ่ายสิ่งแวดล้อม	- คำนวณคาดการณ์สำหรับการนำบัด และการทิ้งของเสีย - ตรวจสอบผลของข้อเสนอโครงการที่มีต่อสิ่งแวดล้อม - แนะนำองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามกฎหมายคับ
การเงิน	- คำนวนค่าใช้จ่ายของการดำเนินการปัจจุบัน - คำนวนค่าใช้จ่ายและการประหยัดของข้อเสนอโครงการ - ตรวจสอบและติดตามค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจริง
การตลาดและการขาย	- ศึกษาความต้องการของลูกค้า - ให้ความรู้กับลูกค้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสู่กระบวนการผลิตที่สะอาด - เน้นขยายผลิตภัณฑ์ที่มีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม - ติดตามตรวจสอบการตอบสนองของลูกค้าต่อการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์
พนักงานในการผลิต	- ให้รายละเอียดกระบวนการผลิตในเชิงปฏิบัติได้แม่นยำ - เสนอแนะความคิดเห็นที่เกี่ยวกับแนววิธีใหม่ - ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงว่าเหมาะสมกับการปฏิบัติของงานหรือไม่ - เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง - ช่วยเพิ่มความสนับสนุนจากคนงานเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการผลิต

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

นอกจากนี้แล้ว การแบ่งทีมงาน CT อาจจะแบ่งเป็น “กลุ่มหลัก” ซึ่งจะรับผิดชอบงานเฉพาะ มีสมาชิกที่รู้กระบวนการผลิตกับ “กลุ่มที่ปรึกษา” ซึ่งจะประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงและบุคลากรสนับสนุน สำหรับการกำหนดเป้าหมาย (งานที่ 3) จะต้องเลือกเป้าหมายตามหลัก “SMART” (ศรีกัลยา สุวิจิตานันท์ และคณะ, 2541) กล่าวคือ

S	=	Specific	เฉพาะเจาะจงชัดเจน
M	=	Motivation	ท้าทาย น่าสนใจ มีความยกระดับความต้องการให้ทีมงานมุ่งมั่นตั้งใจทำให้สำเร็จ
A	=	Achievable	สามารถทำสำเร็จได้
R	=	Recordable	สามารถจดบันทึกและวัดได้ ควรกำหนดเป็นตัวเลข เช่นลดลง 20 % เป็นต้น
T	=	Timely	สำเร็จได้ในเวลาที่เหมาะสม “ไม่นานและไม่สั้นจนเกินไป เช่นภายใน 1 ปี

ส่วนงานที่ 4 การค้นหาอุปสรรคและวิธีแก้ไข ทีมงานจะต้องพิจารณาถึงอุปสรรคที่อาจมีผลต่อการดำเนินงาน และต้องเตรียมแนวทางแก้ไข

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินเบื้องต้น แบ่งเป็นงานย่อย 3 งาน ได้แก่

งาน 5 : จัดทำแผนภาพกระบวนการผลิต

งาน 6 : ประเมินสารป้อนเข้าและสารออกทั้งหมด

งาน 7 : เลือกข้อเน้นสำหรับการประเมินละเมียด

หลังจากที่ได้กำหนดกรอบในการทำงานแล้ว ทีมงาน CT จะต้องทำการจัดทำแผนตามกระบวนการผลิต (งานที่ 5) หรือปรับปรุงแผนภาพกระบวนการผลิตที่มีอยู่ให้ถูกต้อง โดยการรวบรวมเอกสารข้อมูล การเก็บข้อมูลระหว่างการเดินสำรวจโรงงาน ตลอดจนการประเมินสารป้อนเข้า (Input) และสารออก (Output) ทั้งหมด (งานที่ 6) เป็นงานประเมินปริมาณรัตตุดิบผลิตภัณฑ์ ผลผลลัพธ์ได้ พลังงาน และของเสียในแต่ละหน่วยปฏิบัติการ รวมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขทั้งประเภทที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อย ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ทันที

การเลือกข้อเน้นสำหรับการตรวจประเมินลักษณะ (งานที่ 7) เป็นการกำหนดรายละเอียดของเป้าหมาย (CT) ที่กำหนดในขั้นวางแผนและการจัดองค์กร ข้อเน้นจึงควรพิจารณาจากปริมาณของเสียงที่มีมาก มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากหรือมีการใช้พลังงานสูง ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ มีแนวโน้มที่จะเกิดอันตรายสูงหรือเป็นคุณภาพของการผลิต มีข้อเสนอ CT ค่อนข้างมากและเด่นชัด มีเงินทุนอย่างเพียงพอ เป็นที่ยอมรับของทีมงาน CT ทุกคน และผู้เกี่ยวข้อง และทำให้เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบัน สามารถช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้อีกด้วย

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจประเมินลักษณะ เปลี่ยนเป็นงานย่อย 4 งาน ได้แก่

งาน 8 : จัดทำดุลມูลสาร ดุลพลังงาน

งาน 9 : ตรวจประเมินหาสาเหตุของข้อเสียง

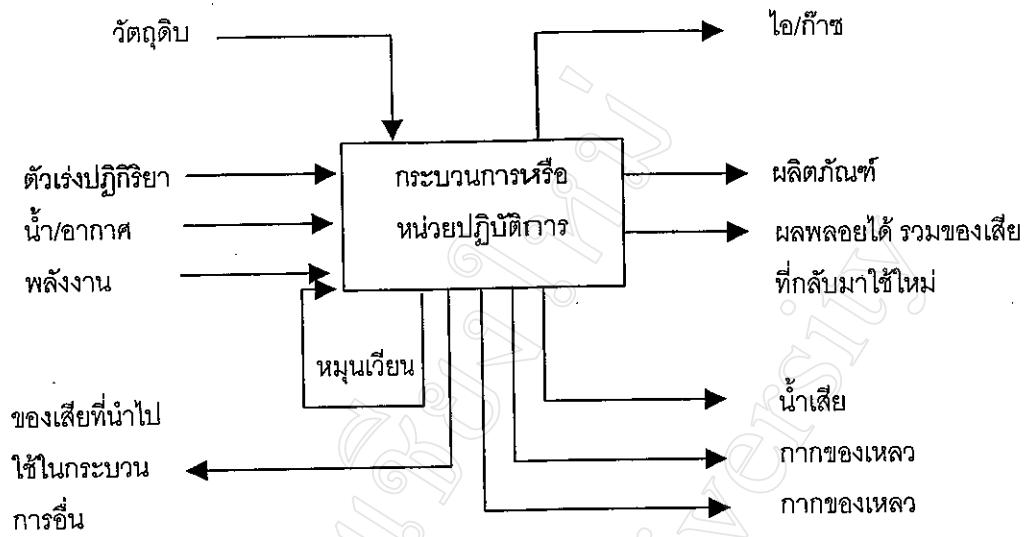
งาน 10 : สร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด

งาน 11 : คัดเลือกข้อเสนอ

การตรวจประเมินลักษณะ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด (CT-Options) พร้อมกำหนดข้อเสนอที่ปฏิบัติได้ทันที และข้อเสนอที่ต้องศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมอีก โดยเริ่มจากการจัดทำดุลมูลสาร (งานที่ 8) ซึ่งจะทำให้ทราบปริมาณสารเข้าและออก และราคาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของวัตถุดิบและผลผลิตในของเสียง ค่าใช้จ่ายของพัสดุงานในผลผลิต และของเสียง ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ที่ และนำบัดของเสียงให้ได้ตามมาตรฐานของกฎหมาย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง เป็นการคิดปริมาณวัตถุดิบ สารอื่น ๆ ตลอดจนพลังงานที่เข้าและออกจากกระบวนการผลิต ทำให้ทราบแหล่งกำเนิดและสาเหตุของข้อเสียง

หลักการทำดุลมูลสาร สามารถทำได้โดยสูตรต่อไปนี้

$$\text{สารขาเข้า} = \text{สารขาออก} + \text{สารสะสม}$$

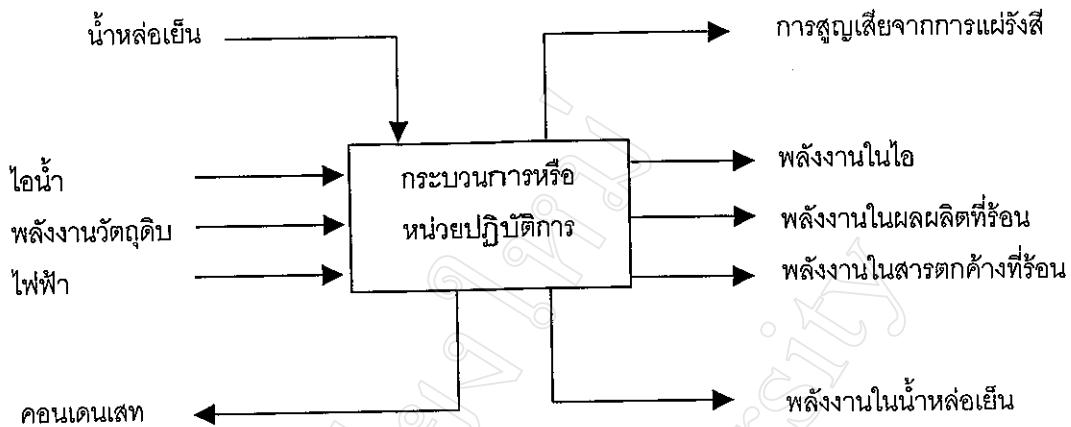

แผนภูมิ 24 กรอบสำหรับการทำคุณภาพสาร

หมายเหตุ : หน่วยที่ใช้ควรดูเป็นช่วงเวลา (ต้น/ปี หรือกิโลกรัม/ชม.) ควรดูอย่างน้อย 2 กะ การผลิต โดยรวมช่วงเริ่มเดินเครื่อง และช่วงทำความสะอาด เพื่อให้ครบถ้วนทุกขั้นตอน

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

การตรวจสอบปริมาณสารเข้า โดยทั่วไปจะแบ่งเป็น วัตถุดิบ สารเคมีอื่น ๆ น้ำ และ พลังงาน โดยจะทำการจำแนกเป็น ชนิด หน้าที่ ปริมาณ ราคา และความเป็นพิษที่ส่งผลต่อ มนุษย์และสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี) ตามปกติแล้วการทำคุณภาพสารและคุณภาพพลังงาน จะทำควบคู่กันไป แต่ได้แยกการคำนวณอย่างชัดเจน ส่วนการตรวจสอบปริมาณสารขอ ก็จะแบ่งเป็น ผลิตภัณฑ์ และผลผลิตได้ ของเสีย/น้ำเสีย/ไอ และพลังงาน จำแนกตามชนิด ปริมาณ ราคา พิษภัย และ แหล่งที่มา ของเสียจะพิจารณาในรายละเอียดของข้อกฎหมาย การหมุนเวียนไปใช้ใหม่ การทิ้ง และนำบัด ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง และปัญหาอื่น ๆ ส่วนพลังงานที่สูญเสีย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มี น้ำหนักมาก จึงต้องมีการวิเคราะห์ในรายละเอียดดังแสดงตัวอย่างในแผนภูมิที่ 25

แผนภูมิที่ 25 กรอบการวิเคราะห์พลังงานที่สูญเสีย

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

นอกจากการตรวจสอบปริมาณสารข้าเข้าและสารข้าออกดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว อาจใช้ชีตางานทำดุณลักษณะสำหรับหน่วยปฏิบัติการ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 26 และตารางที่ 33

ชีตางานสำหรับดุณลักษณะของหน่วยปฏิบัติการเดียว ในขั้นตอนการประเมินและอี้ด

ข้าเข้า		ข้าออก	
ราคา	ปริมาณ	วัตถุดิบ	ผลิตภัณฑ์
(บาท/ปี)	(ต่อปี)	สารอื่นๆ	ผลผลิตได้ (ต่อปี)
		หน่วยปฏิบัติการ	(บาท/ปี)
		พลังงาน	พลังงาน
วันที่เริ่มตรวจวัด :		ของเสีย/ไอ	
วันที่เสร็จสิ้นการตรวจวัด			

แผนภูมิที่ 26 ตัวอย่างชีตางานที่ออกแบบให้ใส่ข้อมูล ปริมาณและค่าใช้จ่ายของวัตถุดิบ ผลผลิตและของเสีย

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

ตารางที่ 33 ตัวอย่างตารางที่เป็นชีตงานที่ออกแบบให้ใส่ข้อมูล ปริมาณและค่าใช้จ่ายของ
วัสดุดิบ ผลิตภัณฑ์และเสีย

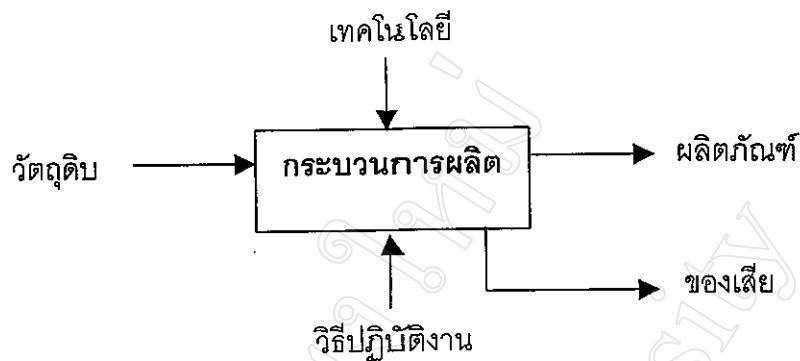
ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับของเสีย				
หน่วยปฏิบัติการ :	วันที่ :			
ของเสีย	ราคากล่องภัณฑ์ ที่สูญเสีย (บาท/ปี)	ราคาวัสดุดิบ ที่สูญเสีย (บาท/ปี)	ราคาน้ำดื่ม (บาท/ปี)	ราคารวมทั้งหมด (บาท/ปี)
ガ๊กของแข็ง				
1.				
2.				
3.				
น้ำเสีย				
1.				
2.				
3.				
ไอ/ก๊าซเสีย				
1.				
2.				
3.				
พังงานสูญเสีย				
1.				
2.				
3.				

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

การทำดุลமารยาของหน่วยปฏิบัติการ ทำให้ผู้ตรวจสอบติดตามการเปลี่ยนแปลง
ตลอดกระบวนการ สามารถช่วยให้เคราะห์ปรับปรุงประสิทธิภาพ ลดของเสีย ช่วยการจัดการ
ของเสีย โดยทำการแยกสายของเสียในแต่ละประเภท และการหมุนเวียนไปใช้ใหม่ได้

ในส่วนของงานที่ 9 ตรวจประเมินสาเหตุของของเสีย เป็นการหาแหล่งกำเนิด (Source) และสาเหตุของการสูญเสีย (Cause) ข้อมูลจากการทำดุลมาลงสาร จะช่วยให้หาสาเหตุได้ง่ายและจัดเรん อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการสร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด ซึ่งจะพิจารณาจากปัจจัยหั้งหมัด 5 แหล่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต (แผนภูมิที่ 27) ได้แก่

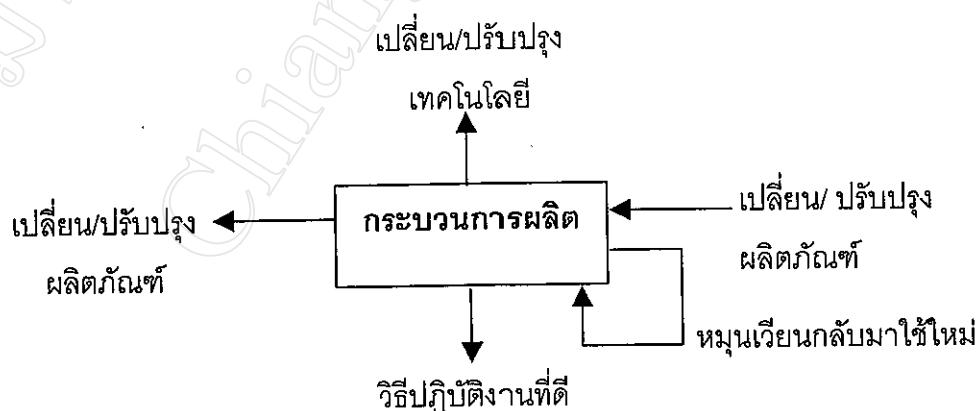
1. วัสดุดิบ เช่น ให้วัสดุดิบคุณภาพต่า ขาดการตรวจสอบคุณภาพมีไม่เพียงพอ การจัดเก็บไม่เหมาะสม ฯลฯ
2. ผลิตภัณฑ์ เช่น มาตรฐานสูงเกินไป การออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่เหมาะสม บรรจุภัณฑ์ไม่ดี มีสารพิษปนเปื้อน เป็นต้น
3. ของเสีย เช่น ไม่มีการแยกสายของเสียแต่ละชนิด ไม่มีการหมุนเวียนไปใช้ใหม่ การจัดการของเสียไม่เหมาะสม
4. วิธีปฏิบัติงาน เช่น คนงานด้อยคุณภาพ ทำงานตามใจชอบ ขาดการฝึกอบรม ไม่มีระบบทำให้เชื่อ/ให้ความตื่นความชอบที่เหมาะสม ผู้บริหารสนใจแต่การผลิตไม่สนใจคนงาน ฯลฯ
5. เทคโนโลยี
 - 5.1 ด้านการปฏิบัติงานและบำรุงรักษา เช่น การเดินเครื่องจักรโดยไม่จำเป็น ขาดการบำรุงรักษา มีรอยร้าวล้นทึ้ง ฯลฯ
 - 5.2 ด้านการออกแบบอุปกรณ์และกระบวนการ เช่น ขนาดของอุปกรณ์ไม่เหมาะสม วัสดุคุณภาพต่ำ ฯลฯ
 - 5.3 ด้านการวางแผน เช่น ขยายการผลิตโดยขาดแผนงาน การวางแผนไม่เหมาะสม การขนถ่ายไม่เป็นระบบ ฯลฯ
 - 5.4 ด้านเทคโนโลยี เช่น การใช้เทคโนโลยีล้ำสมัย สิ่นเปลืองใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสม ฯลฯ

แผนภูมิที่ 27 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

งานที่ 10 สร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด (CT) หลังจากได้ข้อมูลดุลมหาสาร แหล่งกำเนิดและสาเหตุของการเกิดของเสียแล้ว การสร้างข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด สามารถดำเนินการได้โดยการระดมความคิดเห็นสร้างข้อเสนอ CT เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดของเสียซึ่งจะช่วยให้กับความมุ่ง ประสบการณ์ของสมาชิก และการได้รับข้อมูลเสริมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัย หน่วยงานวิจัย ที่ปรึกษาศูนย์ข้อมูล CT สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย สถาบันฯ สถาบันฯ แห่งประเทศไทยและหน่วยงานของราชการ เป็นต้น โดยการสร้างข้อเสนอ CT จะดำเนินการกำหนดโครงสร้างภายในให้ปัจจัย 5 ประการที่เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต ดังแผนภูมิที่ 28

แผนภูมิที่ 28 ปัจจัย 5 ประการในการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงที่เกี่ยวข้องกระบวนการผลิต

ที่มา : ฝ่ายธุรกิจและสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

จากแผนภูมิที่ 28 จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตนั้น แบ่งออกเป็น 5 ประการ กล่าวคือ

1. การเปลี่ยน/ปรับปรุงวัตถุดิบ เช่น การใช้วัตถุดิบที่สะอาด มีคุณภาพที่ดี หรือใช้วัตถุดิบทดแทน
2. การเปลี่ยน/ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ เช่น เปลี่ยนมาตรฐานคุณภาพ เปลี่ยนองค์ประกอบ ทำผลิตภัณฑ์ทดแทนอื่น ๆ
3. การใช้วิธีปฏิบัติงานที่ดี หมายถึง การดูแล การจัดการที่เหมาะสม ทำได้โดยไม่ต้องลงทุนหรือลงทุนเพียงเล็กน้อย เช่น จัดระบบบริหารงานบุคคล ฝึกอบรมพนักงาน ใช้เทคนิคป้องกันการสูญเสีย แยกสายของเสียแต่ละประเภท วางระบบเก็บรักษาวัตถุดิบ อุปกรณ์ วางแผนตรวจสอบคิดค่าใช้จ่ายทุกขั้นตอน จัดการวางแผนการผลิตให้เหมาะสม เป็นต้น
4. การเปลี่ยน/ปรับปรุงเทคโนโลยี ซึ่งสามารถทำได้โดยตัดแปลงอุปกรณ์หรือกระบวนการผลิต ตั้งแต่การปรับปรุงเพียงเล็กน้อย ใช้ค่าใช้จ่ายต่ำไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้การลงทุนสูง เช่น การใช้ระบบอัตโนมัติ การปรับปรุงระบบห่อสายพาน อุปกรณ์การปรับเปลี่ยนสภาวะการผลิต และการควบคุมอุณหภูมิ ความดัน อัตราการไหล เป็นต้น
5. การใช้ช้า/หมุนเรียนกลับมาใช้ใหม่ สามารถทำได้โดยตลอดเวลาเมื่อมีโอกาส ซึ่งจะช่วยลดค่าใช้จ่ายและลดข้อเสีย

ในการคัดเลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด (งานที่ 11) จะทำการคัดเลือกและเรียงลำดับข้อเสนอที่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน เลือกข้อเสนอที่สำคัญและเป็นประโยชน์ก่อน ซึ่งในการเรียงลำดับมีหลักเกณฑ์พิจารณาดังนี้

1. ความเป็นไปได้ เช่น มีผู้รู้ให้คำปรึกษาแนะนำได้ มีผู้ผลิตรุ่ปกรณ์ที่จำเป็น มีการใช้ข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดนี้แล้ว
2. ความเหมาะสม เช่น เหมาะสมกับกระบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์ของโรงงาน เหมาะสมกับองค์กร เป็นต้น
3. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ช่วยลดผลกระทบได้มากน้อยเพียงไร ช่วยลดปัญหาความเป็นพิษและสุขภาพพนักงาน ฯลฯ
4. ความเป็นไปได้เชิงเศรษฐศาสตร์ เช่น ค่าใช้จ่าย และผลกำไร มีการลงทุนมากน้อย เพียงไร เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความเป็นไปได้

เพื่อเป็นการเลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด สำหรับการลงมือปฏิบัติซึ่งเป็นข้อเสนอที่ เป็นไปได้ และผลที่คาดว่าจะได้รับมีการบันทึกอย่างชัดเจน แบ่งเป็นงานย่อย 5 งาน ได้แก่

งาน 12 : การประเมินเบื้องต้น

งาน 13 : การประเมินทางเทคนิค

งาน 14 : การประเมินทางเศรษฐศาสตร์

งาน 15 : การประเมินทางสิ่งแวดล้อม

งาน 16 : การเลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด

ในงานที่ 12 การประเมินเบื้องต้น เป็นการประเมินแต่ละข้อเสนอ ซึ่งจะทำการแยกชุด ข้อเสนอ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

1. เป็นข้อเสนอที่ทำโดยการเปลี่ยนวิธีการทำงาน หรือต้องการเปลี่ยนแปลง
2. เป็นข้อเสนอที่ค่อนข้างทำได้ง่าย หรือค่อนข้างขับช้อน
3. เป็นข้อเสนอที่ลงทุนค่อนข้างต่ำ หรือลงทุนสูง

ถ้าเป็นข้อเสนอที่เปลี่ยนวิธีทำงาน สามารถทำได้ง่าย ใช้การลงทุนต่ำ อาจไม่มีความจำเป็นต้องศึกษาประเมินละเอียดในขั้นต่อ ๆ ไป

งานที่ 13 การประเมินทางเทคนิค เป็นการประเมินความเป็นไปได้ที่ใช้กับข้อเสนอที่มี ผลกระทบสูง ประเมินผลกระทบต่อกระบวนการ ผลิตภัณฑ์อัตราการผลิต ความปลดออกภัย ฯลฯ อาจทดสอบในห้องปฏิบัติการ บางส่วนของสายการผลิต เป็นต้น รายละเอียดของการประเมิน ทางเทคนิค ควรจะศึกษาในรายละเอียดเรื่อง

1. การแจกแจงรายละเอียดของข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด ในด้านการเปลี่ยนอุปกรณ์ เกณฑ์การผลิตหรือวัสดุติดบ

2. รูปแบบของการเปลี่ยนแปลง ในด้านลักษณะทั่วไปของอุปกรณ์ แผนภูมิ กระบวนการ ดุลมวลสารและพัฒนา วิธีทำงาน พื้นที่ที่ใช้ สาธารณูปโภคที่ต้องการ ตารางการ ผลิต

3. ผลกระทบต่อการผลิต ผลกระทบที่มีต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ อัตราการผลิต ช่วงเวลาหยุดการผลิต ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

4. ผลกระทบต่อจำนวนพนักงาน ในด้านการฝึกอบรม การบำรุงรักษาพื้นที่ขนส่ง การเก็บวัสดุ ห้องปฏิบัติการ

5. ผลกระทบทางกฎหมาย ทางด้านความปลอดภัย ลิงแวนด์คอม การขยายธุรกิจงานเป็นต้น

ส่วนการประเมินทางเศรษฐศาสตร์ (งานที่ 14) เป็นการประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลกำไร ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่าย โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการดังนี้

1. การรับร่วมข้อมูล เพื่อคำนวณเงินลงทุนและเงินดำเนินการ

เงินลงทุน ที่เป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องของค่าปรับปรุงสถานที่ ค่าอุปกรณ์การผลิต อะไหล่ ค่าวัสดุก่อสร้าง ค่าติดตั้งสาธารณูปโภค ค่าที่ปรึกษา ฯลฯ ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตที่ลดลงหรือประหยัดได้จากการดำเนินการตามข้อเสนอ ได้แก่ การลดค่าน้ำบด น้ำเสีย ค่าวัสดุติดบล็อกและพลังงาน ค่าประกันภัย กำไรจากคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น กำไรจากค่าผลิต ค่าน้ำรุ่งรักษษา กำไรจากผลผลิต และ/หรือผลผลอยได้ที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ผลกำไร

ใช้หลักการวิเคราะห์มารฐานวัดผลกำไร ได้แก่

2.1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period – PBP) โดยคำนวณจาก

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน (ปี)} = \frac{\text{เงินลงทุนทั้งหมด (บาท)}}{\text{เงินกำไรเฉลี่ยต่อปี (บาท/ปี)}}$$

เป็นวิธีที่สะดวก รวดเร็ว แต่ถ้าเป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่ จะต้องพิจารณาโดยละเอียดต่อไป

2.2 มูลค่าเงินปัจจุบัน (Net Present Value – NPV) คำนวณจาก

$$NPV = \sum_j^n \frac{\text{กระแสเงินสด}}{(1+i)^j} - I$$

โดย กระแสเงินสด = กำไรสุทธิหลังหักภาษีในแต่ละปี

n = อายุงานของอุปกรณ์ที่ติดตั้ง (ปี)

i = อัตราดอกเบี้ย (%)

I = เงินลงทุนทั้งหมด

วิธีการนี้พิจารณาจากค่า NPV ที่คำนวณได้ โดยโครงการจะมีความเป็นไปได้ เมื่อ NPV มีค่าเป็นบวก

2.3 อัตราตอบแทนการลงทุน (Internal Rate of Return-IRR) คำนวณจาก

$$\text{IRR} = i_2 + \frac{\text{NPV}(+) (i_2 - i_1)}{\text{NPV}(+) \text{NPV}(-)}$$

$$\begin{aligned} \text{โดย } i_1 &= \text{อัตราผลตอบแทนต่ำที่ NPV(+) } \\ i_2 &= \text{อัตราผลตอบแทนสูงที่ NPV(-)} \end{aligned}$$

วิธีการนี้ พิจารณาจากค่า IRR คือ โครงการจะมีความเป็นไปไดเมื่อ IRR มีค่าสูงกว่า อัตราดอกเบี้ยที่พอใจหรือที่คาดว่าจะไดรับ

การประเมินทางสิ่งแวดล้อม (งานที่ 15) สามารถทำได้ 3 ระดับ คือ

1. การประเมินอย่างง่ายถึงปริมาณของเสีย ความเป็นพิษ และพลังงานที่ลดลง
2. การประเมินละเอียดถึงผลขององค์ประกอบในสารป้อนเข้าและสารขากอกใหม่ที่ใช้
3. การประเมินวงจรชีวิต (LCA) อย่างง่าย

ทั้งหมดนี้จะเป็นการประเมินผลดี หรือผลเสียของข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด

การเลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด (งานที่ 16) มีขั้นตอนดังนี้

1. บันทึกผลข้อเสนอที่เป็นไปได้และเป็นไปไม่ได

ผลการศึกษาจะนำไปใช้ในการขออนุมัติเพื่อดำเนินการหรือใช้ข้อกฎหมายสนับสนุน จากหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ โดยแสดงเนื้อหาในเรื่องของปริมาณพลังงานและของเสียที่คาดว่าจะลดลง ค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ (ทั้งที่เป็นตัวเงิน และข้อดีต่าง ๆ เช่น ภาพพจน์ ฯลฯ) เงินทุน และแหล่งทุน ระยะเวลา ความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น วิธีการเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้ ข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด และความสามารถในการแข่งขันของบริษัทที่คาดหวังในอนาคต

2. เลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นไปได้และเป็นไปไม่ได

ควรคัดเลือกข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดที่ไม่มีความเหมาะสมทางด้านเทคนิคและ สิ่งแวดล้อมออกก่อน สรุปข้อเสนอที่เหลือทำการเปรียบเทียบเรื่องความคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อจัดลำดับก่อนหลังต่อไป

3. การเรียงลำดับข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด

อาจใช้สามัญสำนึกรือกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อเรียงลำดับ โดยการกำหนดเกณฑ์และการให้น้ำหนักคะแนน จะขึ้นอยู่กับดุลพินิจของทีมงานจัดทำเทคโนโลยีสะอาด และความเหมาะสมของแต่ละบริษัท

ขั้นตอนที่ 5 การลงมือปฏิบัติ

แบ่งเป็นงานย่อย 4 งาน ได้แก่

งาน 17 : การเตรียมแผนปฏิบัติการ

งาน 18 : การนำข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาดไปสู่การปฏิบัติ

งาน 19 : การตรวจวัด/ประเมินความก้าวหน้า

งาน 20 : การทำกิจกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างต่อเนื่อง

งานที่ 17 การเตรียมแผนปฏิบัติการ โดยทำการรวบรวมข้อมูล ระยะเวลา เงินทุนและกำลังคนที่ต้องการ สรุปการนำเสนอเทคโนโลยีสะอาดไปสู่การปฏิบัติ (งานที่ 18) ต้องปฏิบัติตามข้อเสนอเทคโนโลยีสะอาด ซึ่งมีขั้นตอนทั่วไป ได้แก่ การวางแผน การออกแบบ การจัดหาอุปกรณ์ และการลงมือติดตั้ง อาจจะต้องมีการฝึกอบรมพนักงานให้เกิดความพร้อมด้วย ในงานที่ 19 การตรวจวัด/ประเมินความก้าวหน้า การตรวจวัดความก้าวหน้าของการปฏิบัติการ จะทำการวัดปริมาณของเสียที่ลดลง วัดปริมาณทรัพยากรที่ใช้ลดลง (น้ำ พลังงาน สารเคมี ฯลฯ) และวัดกำไรที่เพิ่มขึ้น (ในส่วนของบริษัทจะสนใจในส่วนของกำไรที่ได้) จากนั้นจะทำการเบรียบเทียบ “ก่อนและหลัง” การจัดทำเทคโนโลยีสะอาด ซึ่งเป็นการแสดงผลความสำเร็จต่อผู้บริหารและพนักงาน สุดท้ายงานที่ 20 การทำกิจกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างต่อเนื่อง การจัดทำเทคโนโลยีสะอาด พยายามจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีสะอาดในทุกส่วนขององค์กร บรรจุเทคโนโลยีสะอาด เข้าไปในแผนดำเนินธุรกิจขององค์กร ทั้งแผนงานในการตลาด แผนปฏิบัติงาน แผนการเงิน แผนงานวิจัยและพัฒนา และแผนการบริหารการจัดการ ทั้งนี้การดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง จะทำให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการของเสียอยู่ตลอดเวลา นั้นได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ใน “ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม” (Environmental Management System - EMS) ซึ่งเป็นมาตรฐาน “ISO 14001” ใน “อนุกรรมมาตราฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม” ISO 14000

จะเห็นว่าขั้นตอนของการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

ทั้งของสถาบันสิ่งแวดล้อม

อุตสาหกรรม

สถาบันสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อม สถาบันสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมไทย ที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษารายละเอียดขั้นตอนของการทำเทคโนโลยีสะอาดพบว่า ขั้นตอนของการทำเทคโนโลยีสะอาดของทั้ง 2 สถาบัน มีลักษณะการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือเป็นการตรวจสอบ (ประเมิน) เพื่อผลบวกมานะลดพิษ เช่น การคำนวณสมดุลของมวลหรือ พลังงานที่เข้ามาในโรงงาน หากแหล่งกำเนิดของมลพิษ คิดคันแนวทางในการแก้ไขเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งสามารถช่วยลดมลพิษ แต่ทั้งนี้การนำขั้นตอนการนำเทคโนโลยีสะอาดไปใช้ และรายละเอียดการประเมินโครงการเทคโนโลยีสะอาดอาจมีความแตกต่างกันไปตามแต่ประเภทและลักษณะขององค์กรนั้น ๆ

กลยุทธ์/เงื่อนไขสู่ความสำเร็จในการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

เงื่อนไขสู่ความสำเร็จของเทคโนโลยีสะอาดขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้บริหาร ซึ่งจะต้องมีความครบทorough และเห็นคุณค่าของเทคโนโลยีสะอาดอย่างแท้จริง ผู้บริหารระดับสูงต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่และสม่ำเสมอ ทั้งทางด้านกำลังใจ กำลังความคิด งบประมาณ และจะต้องมีความมั่นคงในแนวโน้มโดยฯ โดยการประกาศหลักการแก้พนักงานให้ทราบ เพื่อให้ทุกคนเห็นคุณค่าของการจัดทำเทคโนโลยีสะอาดเข่นกัน การให้ความรู้ด้วยการฝึกอบรมในทุกระดับ สร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับ เทคโนโลยีสะอาดไม่ได้ประสบผลสำเร็จด้วยคนใดคนหนึ่ง หากแต่ต้องเกิดจากการทำงานกันเป็นทีม เป็นทีมงานที่มีประสิทธิภาพ ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทุกระดับ และการได้รับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยพัฒนาความคิดของบุคลากรในองค์กรให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง องค์กร สังคม และประเทศชาติ

ประโยชน์หรือผลที่ได้รับจากการจัดทำเทคโนโลยีสะอาด

การจัดทำเทคโนโลยีสะอาดภายใต้การดำเนินการด้านบวกให้แก่ตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อตนเอง

ทำให้มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากสารพิษต่าง ๆ เพราะสารพิษที่ปล่อยออกสู่ธรรมชาติ และตกค้างในผลิตภัณฑ์อย่าง อีกทั้งยังทำให้สุขภาพดีขึ้นด้วย ช่วยประหยัดค่ารักษาพยาบาล ได้ใช้สินค้าอุดสาหกรรมที่มีคุณภาพสูงขึ้น มีสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นำไปแม่น้ำลำคลองจะสะอาดขึ้น อาการเสียลดลง ขณะ สิ่งปฏิกูลและภัยของเสียต่าง ๆ ลดลง นอกจากนี้ยังเกิดความภูมิใจในตนเองที่ได้ทำประโยชน์และมีผลงานที่มีส่วนทำให้สังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้นอีกด้วย

2. ประโยชน์ต่อชุมชน

ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างบ้าน ชุมชน และโรงงาน เพราะเข้าใจปัญหาและร่วมกันหาทางแก้ไข อีกทั้งยังช่วยให้สังคมมีความน่าอยู่ มีการจัดสรรและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติยังคงมีเหลือใช้อย่างเพียงพอ เช่น การนำเอกสารเสียต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

3. ประโยชน์ต่อภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

3.1 เทคโนโลยีสะอาดช่วยลดการปล่อยของเสียที่ออกจากโรงงานได้ตามมาตรฐานที่กำหนด (Better Compliance with Environmental Regulations) เนื่องจากเป็นการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด ทำให้มลพิษมีปริมาณลดลง ซึ่งมีผลทำให้ต้นทุนการดำเนินการลดลงตามไปด้วย

3.2 ช่วยประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุดิบ น้ำ และพลังงาน (Conservation of Raw Material Water and Energy) ทำให้ลดการเกิดปัญหามลพิษ โดยกระบวนการนำลับมาใช้ใหม่และใช้ซ้ำ และลดปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุดิบ น้ำ และพลังงาน

3.3 ทำให้มีการปรับปรุงสภาพของการทำงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น มีสภาพแวดล้อมในการทำงาน (Work Environment) ที่ดีขึ้น โดยโรงงานมีการรักษาความสะอาดไม่มีการหลอกจ่ายของวัตถุดิบ สารเคมี และการรักษาให้ของไอน้ำ สุขาภรณ์มีมาตรฐานจะดีขึ้นตามไปด้วย อีกทั้งยังช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

3.4 ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพของสินค้า เพราะคุณภาพของสินค้าถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญของผู้ผลิตที่จะต้องแข่งขันในระดับสากล การลดมลพิษที่แหล่งกำเนิดทำให้คุณภาพของสินค้าดีขึ้น

3.5 เพิ่มขีดความสามารถและโอกาสใหม่ ๆ ใน การแข่งขันทางด้านการตลาด (Market Requirements and New Opportunities) เนื่องจากมีการผลิตสินค้าและใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ทำให้ต้องเพิ่มประสิทธิภาพและกำไรจากการประหยัดวัตถุดิบและพลังงานที่สามารถจะช่วยลดต้นการทางการผลิต ซึ่งเป็นอีกทางหนึ่งในการเพิ่มกำไร และเพิ่มโอกาสทางการแข่งขันในตลาดสากล โดยนำเสนอมาตรฐานสากลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 เข้ามายield เป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยทางด้านการตลาด ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันในตลาดได้ดีขึ้น (พิศมัย เจนวนิชปัญญา, 2541)

3.6 ทำให้เกิดการส่งเสริมภาพพจน์หรือภาพลักษณ์ที่ดีสู่สาธารณะและสื่อ (Media and Public Image) ปัจจุบันประชาชนหันมาให้ความสนใจในเรื่องของการปกป้องสิ่งแวดล้อม จึงทำให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมต้องรับผิดชอบและตอบคำถามต่อสาธารณะและสื่อมวลชนมากขึ้น ซึ่งเสียงและภาพพจน์ของธุรกิจมักได้มาจากภาพที่เป็นผู้มีส่วนร่วมในการช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เมื่อได้รับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาปฏิบัติ จะทำให่องค์กรมีความมั่นใจในกระบวนการผลิต และพร้อมที่จะตอบคำถามต่อสาธารณะและสื่อ ว่าองค์กรของตนเองเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชนรอบข้างและสิ่งแวดล้อม

3.7 ทำให้เกิดความช่วยเหลือทางด้านการเงิน (Better Access to Finance) สถาบันการเงินได้ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น การพิจารณาเงินกู้ของโครงการขนาดใหญ่ จะมีการนำหัวข้อด้านสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมพิจารณา ดังนั้นโครงการที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จะทำให้สถาบันการเงินเห็นถึงภาพพจน์หรือภาพลักษณ์ของผู้ประกอบการในด้านบาง ซึ่งจะทำให้การขอค้ำประกันการพิจารณาได้ง่ายมากยิ่งขึ้น (พิศมัย เจนวนิชปัญจกุล, 2541)

3.8 ช่วยส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรที่เริ่มเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ๆ มีความกระตือรือร้นที่คิดค้นและแสดงความคิดเห็นที่มีศักยภาพ และช่วยให้บรรยายกาศในการทำงานและขวัญกำลังใจของบุคลากรเหล่านั้นดีขึ้น (กล่าวโดย ปีลันธ์ ธรรมรงค์, 2541)

4. ประโยชน์ต่อภาครัฐ

เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยแบ่งเบาภาระกิจในการตรวจสอบตามข้อหาครัวเรือน ตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของแผนพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมภาพพจน์ของประเทศไทยในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และเพิ่มศักยภาพในการส่งออก (สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม กลุ่ม IN US-AEP และ The Asia Foundation, 2541)

ภาคผนวก ๊ช
รายละเอียดเฉพาะมาตรฐาน
ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

รายละเอียดแนวทางมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

ในการศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน อยู่ในส่วนของการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 โดยมุ่งเน้นที่ทำการศึกษาในเฉพาะเรื่องของ มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 เท่านั้น เมื่อจากมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน กับการศึกษาแนวคิดของหลักการว่าด้วยการป้องกันมลพิษและหลักการเทคโนโลยีที่สะอาด อัน เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ต่อไป

ผู้ศึกษาจึงขอนำเสนอรายละเอียดของมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ดังต่อไปนี้

ความหมายของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 (Environmental Management Systems – EMS)

ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง ระบบการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีโครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน EMS เป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการในองค์กร ซึ่งรวมถึง โครงสร้างองค์กร ขั้นตอนการวางแผน ความรับผิดชอบ การปฏิบัติ ะเบี่ยงปฏิบัติ กระบวนการ และทรัพยากรในการประยุกต์การนำไปใช้ การวางแผนและการคงไว้เพื่อให้บรรลุตามนโยบาย (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ)

หลักการของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

วศิน มหัตโนรันดร์กุล (2540) ได้เสนอว่า ISO 14001 ประกอบด้วยหลักการ 3 อย่าง ดังนี้

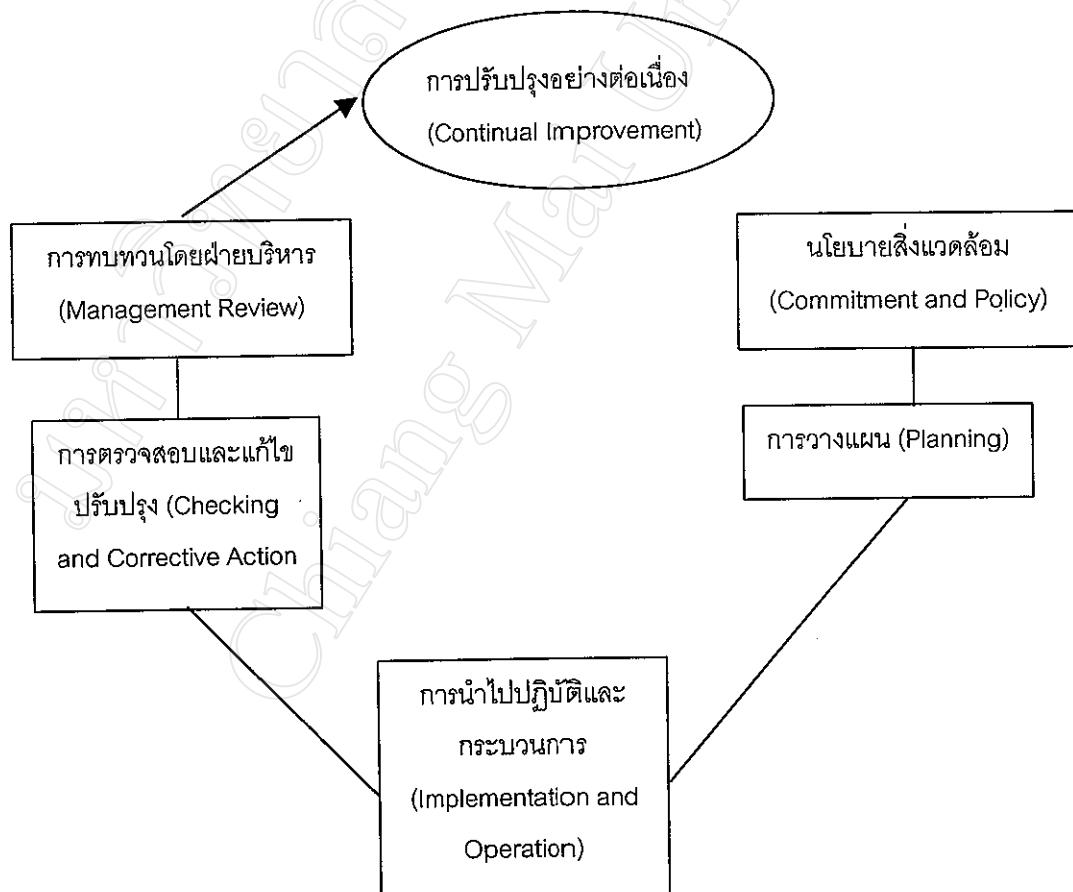
1. หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการในปัจจุบันโดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อ ๆ ไปไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเข้าได้
2. หลักการบริหารจัดการ (Management System) จะประกอบด้วยขั้นตอนการกำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินการ การตรวจสอบและติดตาม และการทบทวน
3. หลักการป้องกัน (Prevention Principle) เป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น

ข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

สาระสำคัญของข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมีองค์ประกอบทั้งหมด 6 ประการดังแสดงในตารางที่ 34 ดัง

1. ข้อกำหนดทั่วไป (General Requirements) (ข้อที่ 4.1)
2. นโยบายสิ่งแวดล้อม (Environmental Policy) ข้อที่ 4.2)
3. การวางแผน (Planning) (ข้อที่ 4.3)
4. การนำไปปฏิบัติและกระบวนการ (Implementation and Operation) (ข้อที่ 4.4)
5. การตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง (Checking and Corrective Action) (ข้อที่ 4.5)
6. การบททวนโดยฝ่ายบริหาร (Management Review) (ข้อที่ 4.6)

องค์ประกอบทั้ง 6 ประการจะมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในแผนภูมิที่ 29

แผนภูมิที่ 29 ความสัมพันธ์ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ที่มา : ปรับปรุงมาจากสุเทพ มีรสาสตร์, 2540

ตารางที่ 34 ข้อกำหนดต่าง ๆ ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

ข้อกำหนดที่	ข้อกำหนด
0	บทนำ (Introduction)
1	ขอบเขต (Scope)
2	เอกสารอ้างอิง (Normative Reference)
3	บทนิยาม (definition)
4	ข้อกำหนดต่าง ๆ ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environment Management System Requirement) 4.1 ทั่วไป (General) 4.2 นโยบายสิ่งแวดล้อม (Environmental Policy) 4.3 การวางแผน (Planning) 4.3.1 ลักษณะปัจ្យาด้านสิ่งแวดล้อมหรือประเด็นปัจ្យาด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Aspects) 4.3.2 กฎหมายและข้อกำหนด กฎหมายเมือง (Legal and Other Requirements) 4.3.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objectives and Targets) 4.3.4 แผนกิจกรรม/โครงการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Programme) 4.4 การนำไปใช้ปฏิบัติและกระบวนการ (Implementation and Operation) 4.4.1 โครงสร้างและการจัดการ และหน้าที่ความรับผิดชอบ (Structure and Responsibility) 4.4.2 การฝึกอบรม สร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม และชีวิตรักษาสิ่งแวดล้อม (Training, Awareness and Competence) 4.4.3 การสื่อสาร ถ่ายทอด ประชาสัมพันธ์ (Communication) 4.4.4 เอกสารด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (EMS Documentation) 4.4.5 การควบคุมเอกสาร (Document Control) 4.4.6 การควบคุมกระบวนการ (Operational Control) 4.4.7 การเตรียมพร้อม และตอบสนองเหตุการณ์ฉุกเฉิน (Emergency Preparedness and Response) 4.5 การตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง (Checking and Corrective Action) 4.5.1 การตรวจสอบและการวัดผล (Monitoring and Measurement) 4.5.2 ข้อบกพร่อง การแก้ไข และการป้องกัน (Nonconformance and Corrective and Preventive Action) 4.5.3 บันทึก (Records) 4.5.4 การตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System Audit) 4.6 การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร (Management Review)

ที่มา : ปรับปรุงจาก เทวินทร์ ศิริโชคชัยกุล และพูดพรา แสงบางปลา, 2540

1. ข้อกำหนดทั่วไป (General Requirements)

องค์กรจะต้องจัดตั้งระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขึ้นมาให้สอดคล้องตามข้อกำหนดของข้อ 4 ใน ISO 14001 ที่ว่าด้วยข้อกำหนดต่าง ๆ ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System Requirements) ดังตารางที่ 34 และจะต้องมีการนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้มีการปรับปรุงปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการทบทวนและประเมินระบบการจัดการอยู่เสมอ

ระบบการจัดการตาม ISO 14001 เป็นระบบการจัดการที่ไม่หยุดนิ่งแต่ดำเนินไปตามแนวทางแบบวัฏจักร ที่ต้องผ่านกระบวนการวางแผน นำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบและทบทวน ซึ่งจะหมุนเป็นวัฏจักรเรื่อยๆ

สุเทพ ธีราสาตร์ (2540) กล่าวว่า ระบบควรทำให้องค์กรจัดการตนเองได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ

1.1 มีการจัดตั้งนโยบายให้สอดคล้องกับองค์กร

1.2 มีการค้นหา วิเคราะห์ลักษณะปัญหาหรือประเด็นปัญหา (Aspects) อันเกิดจากกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ หรือบริการทั้งที่เคยเกิดในอดีตที่มีอยู่จริงและอาจจะมี ขึ้นอยู่กับว่าจะมีแผนกิจกรรมหรือแผนการจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง ผลิตภัณฑ์อะไรบ้าง บริการอะไรบ้างในอนาคตด้วยและวิเคราะห์ว่าประเด็นปัญหาใดที่สำคัญเมื่อเทียบกับปัญหาอื่น ๆ (Significant Aspects)

1.3 จัดทำข้อกำหนดกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 จัดลำดับความสำคัญเรื่องด่วนของการแก้ปัญหาโดยการตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน

1.5 จัดทำโครงสร้างและแผนการหรือแผนกิจกรรมที่จะทำให้บรรลุตามนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

1.6 ดำเนินการตามแผน ควบคุม ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง ตรวจสอบและทบทวน กิจกรรม เพื่อให้มั่นใจว่าสอดคล้องตามนโยบายและมีระบบการจัดการที่ยังคงเหมาะสม

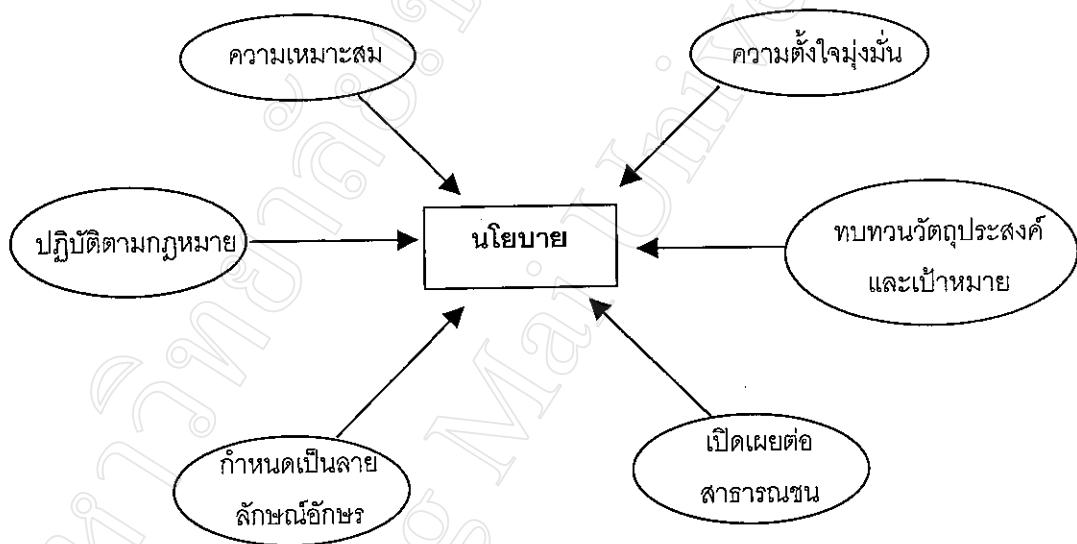
1.7 ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ

2. นโยบายสิ่งแวดล้อม (Environmental Policy)

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรจะต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีสาระสำคัญที่แสดงถึงความมุ่งมั่นซึ่งจะมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ต้องเหมาะสมกับลักษณะธุรกิจ ขนาด ปัญหาสิ่งแวดล้อมของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และบริการขององค์กร

- 2.2 รวมถึงมีความตั้งใจมุ่งมั่น (Commitment) ที่จะมีการปรับปรุงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ และป้องกันปัญหามลพิษ
- 2.3 ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กฎระเบียบต่าง ๆ และข้อกำหนดอื่น ๆ ที่องค์กรเป็นสมาชิกอยู่
- 2.4 กำหนดกรอบในการตั้งและทบทวนวัตถุประสงค์ และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
- 2.5 กำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร มีการนำนโยบายไปปฏิบัติจริง และดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ พร้อมอธิบายหรือสรุปให้พนักงานได้เข้าใจนโยบายนั้น ๆ
- 2.6 เปิดเผยต่อสาธารณะ

แผนภูมิที่ 30 องค์ประกอบของการกำหนดนโยบาย

จากแผนภูมิที่ 30 จะเห็นว่านโยบายที่กำหนดจะครอบคลุมและล้มพันธ์กันทุกส่วน โดยมีรายละเอียดการดำเนินการอยู่ในกระบวนการ แล้วต้องนำแผนไปปฏิบัติให้สอดคล้องตามนโยบาย มีการตรวจสอบแก้ไขและทบทวนอยู่เสมอ เป็นการประกาศตัวเองขององค์กรที่ลงนามโดยผู้บริหารสูงสุด

3. การวางแผน (Planning)

การวางแผนจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการจัดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นกลไกที่จะทำให้ได้ผลงานด้านสิ่งแวดล้อมตามแนวทางนโยบายที่กำหนดไว้ ซึ่งสำนักงาน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) สถาบันมาตรฐานแห่งประเทศไทยได้แบ่งการพิจารณาและดำเนินการออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

3.1 ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหา (Environmental Aspects)

ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมหมายถึง ประเด็นปัญหาที่เกิดจากกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และบริโภคที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะต้องมีการกำหนดกระบวนการ การป้องชีวิลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การเผยแพร่ผลพิษในอากาศ การปล่อยมลพิษในน้ำ การกำจัดากาของเสีย การปนเปื้อนมลพิษลงสู่ดิน ผลกระทบต่อมนุษย์ การใช้วัสดุดีบและทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในท้องถิ่น เช่น เสียง กลิ่น การจราจร ในกระบวนการ การพิจารณา ควรคำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นทั้งในภาวะผิดปกติและภาวะฉุกเฉินด้วย (มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) อ้างในรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์ และพรนภา ฤทธิ์สุข, 2541)

3.2 กฎหมายและข้อกำหนด กฎระเบียบ (Legal and Other Requirements)

องค์กรจะต้องกำหนดวิธีการป้องชีวิลักษณะตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่น ๆ ที่องค์กรต้องปฏิบัติตามข้อตกลงโดยตรง รวมทั้งกำหนด ติดตามการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อกฎหมาย และการทำความเข้าใจในกฎหมายและข้อกำหนดด้วย ซึ่งมีทั้งข้อบังคับตามกฎหมายระหว่างประเทศ ในประเทศไทย ทั่วท้องถิ่นและเทศบาล ใบอนุญาต ใบสัญญา และข้อตกลงตามกฎหมาย กฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ) ข้อตกลงที่ไม่ได้เป็นข้อบังคับ เช่น Code of Practices ข้อเสนอแนะ มาตรฐานมลพิษและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น

3.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objectives and Targets)

องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายเป็นลายลักษณ์อักษรในแต่ละส่วน กิจกรรม และแต่ละระดับในองค์กรอย่างละเอียดชัดเจนและสามารถวัดผลได้ โดยวัตถุประสงค์และเป้าหมายจะต้องสอดคล้องกับนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม และการป้องกันมลพิษ

3.4 แผนกิจกรรม/โครงการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Management Programme)

องค์กรจะต้องกำหนดแผนการ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยตรง โดยมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบต่อผู้รับผิดชอบแผนการ/โครงการ รวมถึงกำหนดวิธีการและระยะเวลาดำเนินโครงการ

4. การนำไปใช้ปฏิบัติและกระบวนการ (Implementation and Operation)

เป็นการพัฒนาขีดความสามารถและให้การสนับสนุน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล บรรลุตามนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบในการนำไปใช้ปฏิบัติและกระบวนการให้บรรลุตามนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ทางด้านสิ่งแวดล้อม มี 7 ประการ ดังนี้

4.1 โครงสร้างการจัดการและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Structure and Responsibility)

มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรให้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงกัน เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและควบคุมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งคำว่า “ทรัพยากร” ในที่นี้จะหมายถึงบุคลากร ทักษะการทำงาน เทคโนโลยี และงบประมาณ

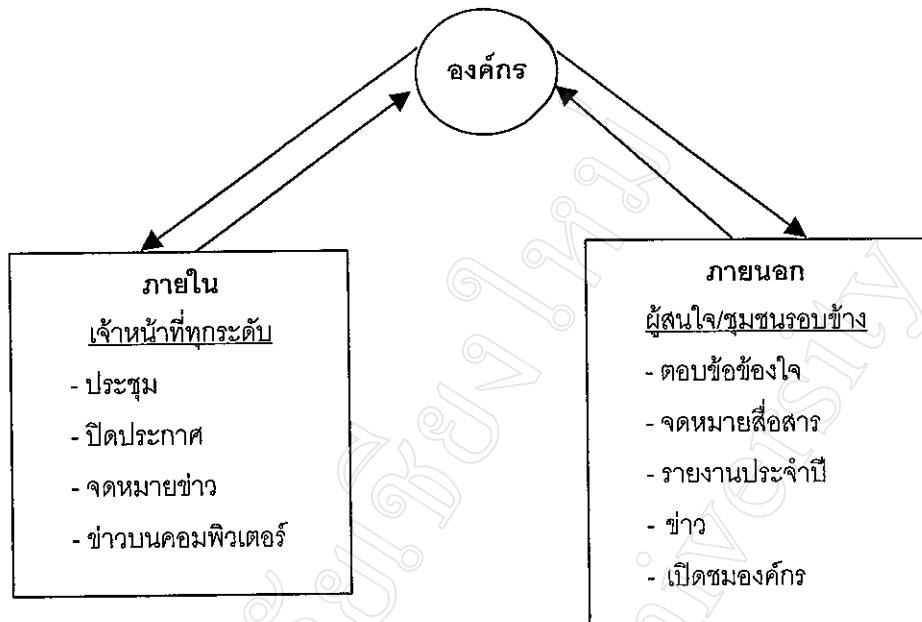
4.2 การฝึกอบรม สร้างจิตสำนึก และขีดความสามารถ (Training, Awareness and Competence)

ต้องมีการแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของการฝึกอบรม บุคลากรทุกคนที่ปฏิบัติงาน ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม วิธีการฝึกอบรมต้องสามารถปัลจิตสำนึกของบุคลากรให้เห็นถึงความสำคัญของการปฏิบัติตาม ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ผลของการไม่ปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากรเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุภัยธรรมชาติ ผลกระทบที่สำคัญต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการปฏิบัติงานหักที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ประโยชน์ที่เกิดกับสิ่งแวดล้อมเมื่อรับปรุงวิธีการปฏิบัติ วิธีการดำเนินงานภายใต้ระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม และผลของการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้

4.3 การสื่อสาร ถ่ายทอด ประชาสัมพันธ์ (Communication)

องค์กรจะต้องกำหนดวิธีการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรระหว่างพนักงานต่าง ระดับและต่างหน้าที่ ซึ่งจะเป็นการสื่อสารภายในหน่วยงานหรือองค์กร รวมถึงวิธีการรับ บันทึก การตอบสนองต่อข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เป็นการติดต่อสื่อสารกับผู้สนใจ ผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ หรือ หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ถือว่าเป็นการสื่อสารภายนอกองค์กร

รูปแบบของวิธีการสื่อสาร อาจทำได้หลายวิธีดังแสดงในแผนภูมิที่ 31

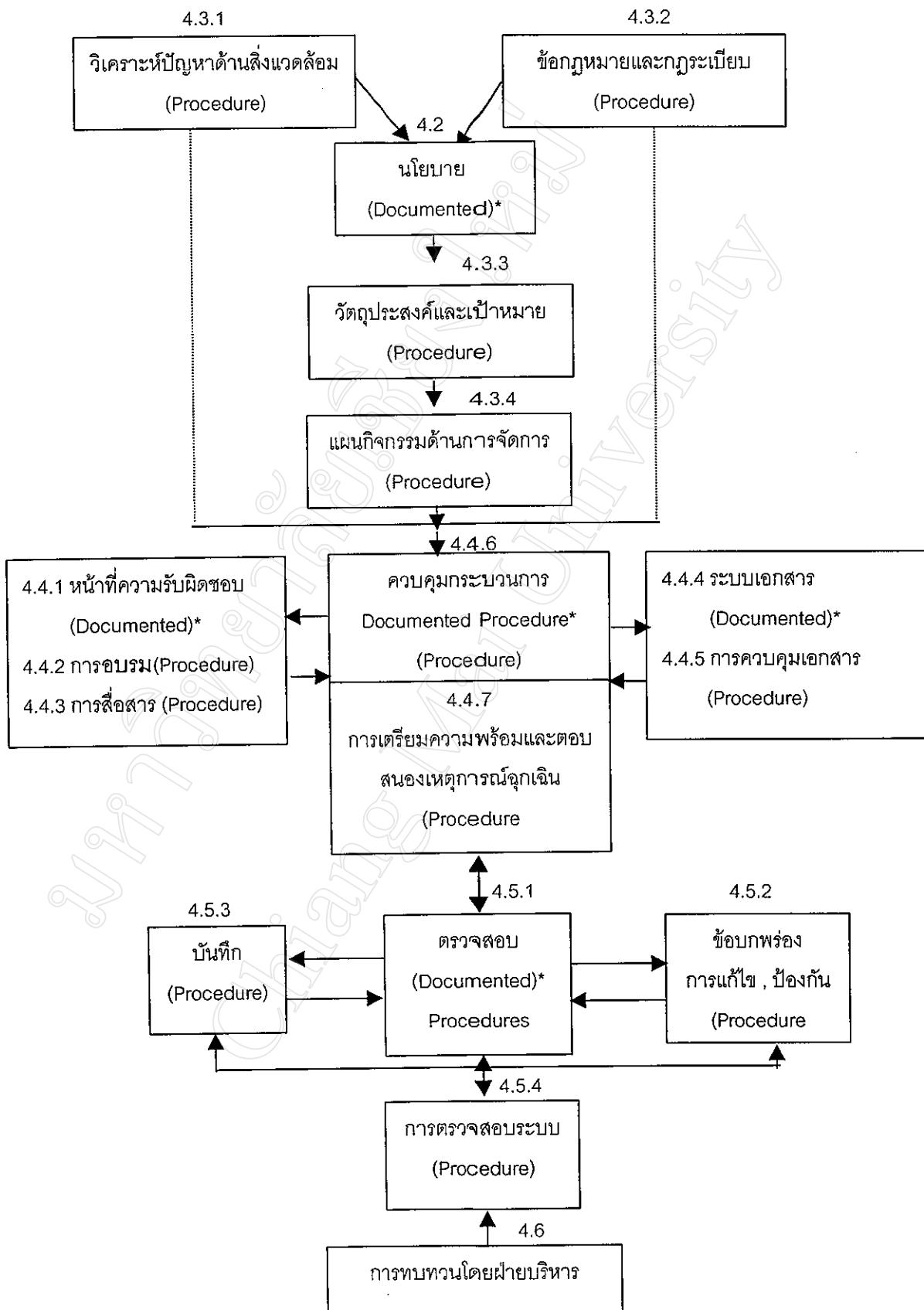
แผนภูมิที่ 31 การสื่อสารข้อมูล

ที่มา : ปราณี พันธุ์สินชัย, 2541

4.4 เอกสารด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (EMS Documentation)

องค์กรจะต้องจัดทำข้อมูล เอกสาร ในรูปของกระดาษ สืบยิเล็กทรอนิกส์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อแสดงถึง ข้อกำหนดหลักของการจัดการสิ่งแวดล้อม และแสดงความเกี่ยวข้อง สมพันธ์ของเอกสารดังกล่าว และความเกี่ยวเนื่องของเอกสารต่าง ๆ

เอกสารด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง เอกสารที่แสดงถึงระบบการจัดการที่มีอยู่ในองค์กรที่แสดงถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ถ้าจะจัดตามข้อกำหนดของ ISO 14001 ก็จะแสดงถึงเอกสารระบบการจัดการที่มีอยู่และสอดคล้องตามข้อกำหนดของ ISO 14001 ดังแผนภูมิที่ 32 และตารางที่ 35

หมายเหตุ : * ส่วนที่ระบุในมาตรฐานที่ต้องแสดงเป็นเอกสาร

แบบภูมิที่ 32 ระบบเอกสารของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

ที่มา : ศูนย์ฯ วิชาศาสตร์, 2540

ตารางที่ 35 เอกสารตามข้อกำหนดของ ISO 14001

สรุปเอกสารตามข้อกำหนดของ ISO 14001		เอกสาร	วิธีปฏิบัติ
ข้อกำหนดตามมาตรฐาน			
4.2	นโยบายสิ่งแวดล้อม	*	
4.3.1	ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	*	*
4.3.2	ข้อกำหนดทางกฎหมายและอื่น ๆ	*	*
4.3.3	วัตถุประสงค์และเป้าหมาย	*	
4.3.4	โปรแกรมการจัดการสิ่งแวดล้อม	*	
4.4.1	โครงสร้างและความรับผิดชอบ	*	
4.4.2	การอบรม สร้างจิตสำนึก และเพิ่มประสิทธิภาพ	*	*
4.4.3	การสื่อสาร	*	*
4.4.4	เอกสารระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	*	
4.4.5	การควบคุมเอกสาร		*
4.4.6	การควบคุมการดำเนินงาน		*
4.4.7	การเตรียมการในกรณีฉุกเฉินและวิธีตอบสนอง		*
4.5.1	การติดตามผลและการวัดค่า	*	*
4.5.2	การแก้ไขและป้องกันผลที่ไม่เป็นตามข้อกำหนด		*
4.5.3	บันทึกข้อมูล	*	*
4.5.4	การตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	*	*
4.6	การพิจารณาทบทวนโดยผู้บริหาร	*	

ที่มา : ปราบnie พันธุ์สินชัย, 2541

4.5 การควบคุมเอกสาร (Document Control)

องค์กรต้องกำหนดวิธีการควบคุมเอกสารทุกรายการที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน เพื่อทำให้มั่นใจว่า เอกสารอยู่ในที่ที่จัดไว้สามารถหาเอกสารได้ เอกสารจะต้องมีการทบทวนตามกำหนดเวลา มีการแก้ไขปรับปรุงเมื่อจำเป็นและผ่านการเห็นชอบโดยผู้ที่ได้รับมอบหมาย เอกสารฉบับล่าสุดมีกระจายตามจุดต่าง ๆ ที่มีการปฏิบัติงานที่สำคัญในระบบการจัดการ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานหาดูได้ ในขณะที่เอกสารที่เลิกใช้หรือหมดอายุต้องจัดเก็บหรือกำจัดทิ้งโดยทันที เพื่อ

ป้องกันการนำกลับมาใช้อีก แต่จะต้องเก็บไว้เพื่อหลักฐานทางกฎหมายหรือเพื่อเป็นข้อมูล/ความรู้ ต้องระบุให้ชัดเจน และทำเครื่องหมายแสดงการหมดอายุอย่างชัดเจน

4.6 การควบคุมกระบวนการ (Operational Control)

องค์กรจะต้องปั่งสี่ว่าการดำเนินงานและกิจกรรมใดบ้างเกี่ยวกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมตามนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย และต้องกำหนดแผนกิจกรรมและแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหรือแนวทางที่กำหนด

4.7 การเตรียมพร้อมและตอบสนองเหตุการณ์ฉุกเฉิน (Emergency Preparedness and Response)

องค์กรจะต้องกำหนดวิธีการในการเตรียมความพร้อมและตอบสนองต่อสถานการณ์อุบัติเหตุ และสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดติดตามมากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้องค์กรจะต้องมีการทบทวนแก้ไขวิธีการตามความเหมาะสมในเรื่องของความพร้อมและการตอบสนองสถานการณ์อุบัติเหตุและฉุกเฉิน โดยจะต้องมีการซ้อมแผนและวิธีการที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอตามความจำเป็น

หลักการของการเตรียมความพร้อมและตอบสนองเหตุการณ์ฉุกเฉินมีอยู่ 3 แนวทาง (สุเทพ ธีรศาสตร์, 2540) คือ

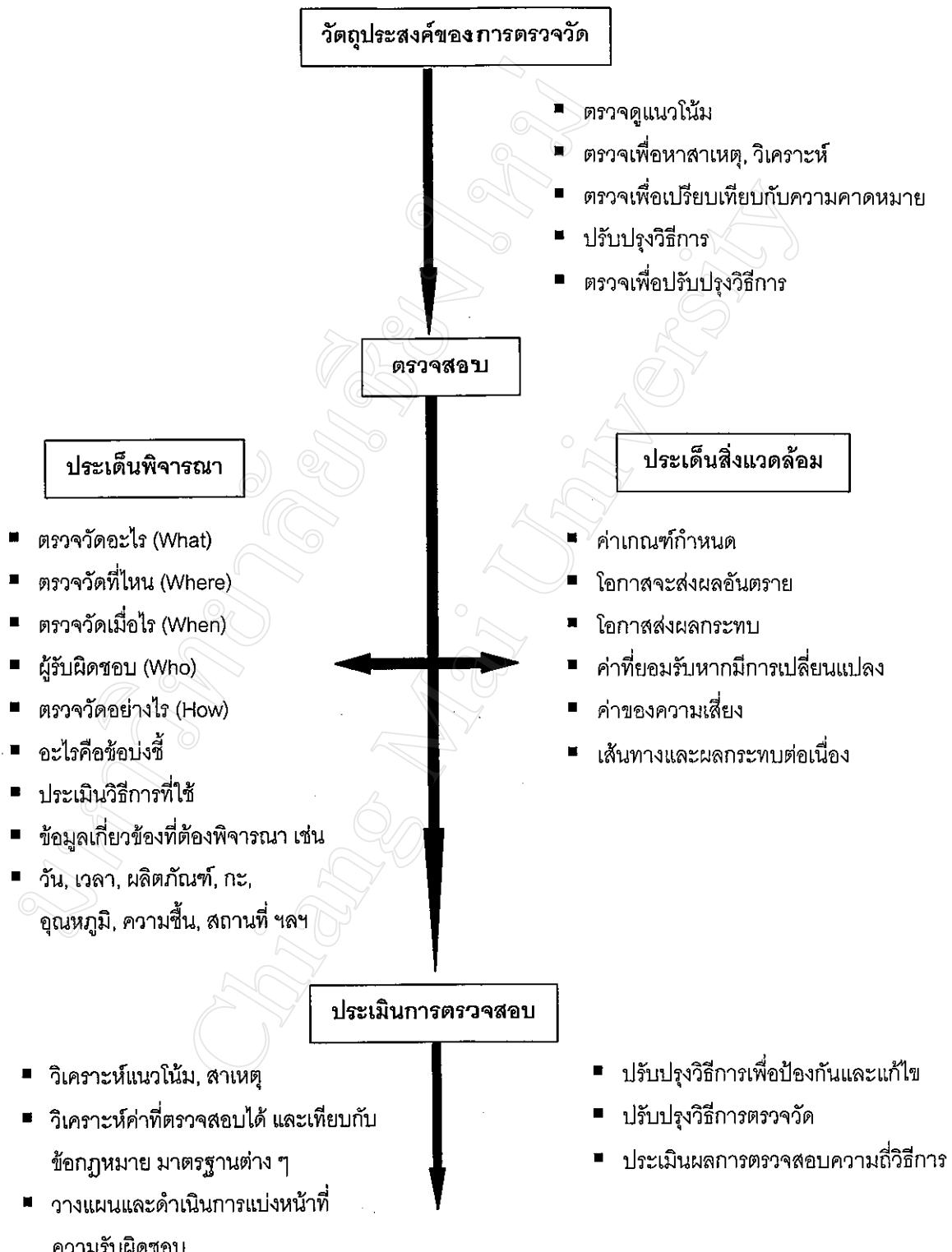
1. วิเคราะห์โอกาสที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินคือก่อนเหตุการณ์จะเกิดแล้วทางป้องกัน (Prevention)
2. หากเหตุการณ์เกิดแล้วจะรับอย่างไร (Mitigation)
3. หากเกิดเหตุการณ์แล้วจะทำอย่างไรไม่ให้ลูกค้าไม่พอใจ (Contentment)

5. การตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง (Checking and Corrective Action)

1.1 การตรวจสอบและวัดผล (Monitoring and Measurement)

องค์กรต้องกำหนดวิธีการเป็นลายลักษณ์อักษรในการตรวจสอบและวัดผลค่าปั่งสี่คุณลักษณะต่าง ๆ ของกระบวนการและกิจกรรมที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ และต้องบันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบหรือวัดผลต้องมีการสอบเทียบ และมีการเก็บบันทึกผลตามวิธีการเก็บบันทึก รวมถึงจะต้องมีการกำหนดวิธีประเมินผลการปฏิบัติงานตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ ๆ ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ของการตรวจสอบและวัดผลสามารถดูได้จากแผนภูมิที่ 33

แผนภูมิที่ 33 วิธีการของการตรวจสอบและวัดผล

ที่มา : สุเทพ อิรสาสตร์, 2540

5.2 ข้อบกพร่อง การแก้ไข และการป้องกัน (Nonconformance and Corrective and Preventive Action)

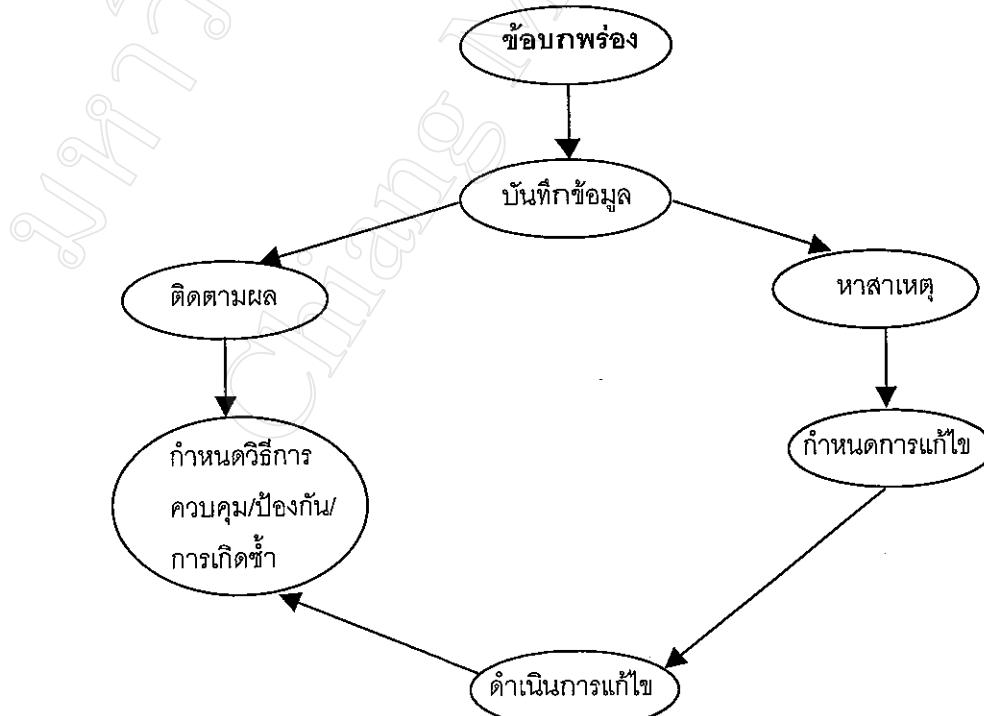
ข้อบกพร่อง คือ เหตุการณ์ ผลการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องตามนโยบาย
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การแก้ไข คือ กระบวนการที่หยุดและบรรเทาปัญหาไม่ให้ลุกลามและขยายออกไป
มาก แต่ทั้งนี้การแก้ไขสามารถแก้ไขได้สำเร็จในจุดนึงได้ แต่อาจจะเกิดประดิษฐ์แบบเดียวกัน
กันในจุดใหม่ได้ จึงทำให้ต้องมีการป้องกัน

การป้องกันคือ กระบวนการที่เข้าถึงสาเหตุที่จะหยุดยั้งไม่ให้เกิดและป้องกันปัญหา
ที่จุดเกิดที่จุดอื่น ๆ ได้ด้วย ซึ่งจะต้องมีการแก้ไขเอกสาร วิธีการให้สอดคล้องกับการควบคุมเอกสาร

ดังนั้น องค์กรจะต้องกำหนดหลักการและวิธีการในการสืบสวนสาเหตุและแก้ไข
ข้อบกพร่องดังแผนภูมิที่ 34 องค์กรควรใช้หลักการดังนี้

1. หาสาเหตุของข้อบกพร่อง
2. กำหนดวิธีการแก้ไขแล้วลงมือปฏิบัติ
3. กำหนดวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ
4. บันทึกการเปลี่ยนแปลงหลังการแก้ไข

แผนภูมิที่ 34 หลักการและวิธีการสืบสวนสาเหตุและแก้ไข

ที่มา : สุเทพ พิริยาสัตร์, 2540

5.3 ภารบันทึก (Records)

องค์กรต้องกำหนดวิธีการบันทึกผลการฝึกอบรม ผลการตรวจสอบตามและทบทวน รวมถึงวิธีการเก็บรักษาและการทำลายบันทึกที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอบรม การตรวจสอบและการประชุมทบทวน บันทึกจะต้องชัดเจน อ่านง่าย สังเกตได้ง่าย และ สอนกลับไปยังกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการที่เกี่ยวข้องได้

5.4 การตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management System Audit)

องค์กรต้องกำหนดแผนการและวิธีการในการตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบว่าสอดคล้องตามแผนของระบบ ISO 14001 หรือไม่ มีการนำระบบไปใช้อย่างเหมาะสม ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ และรักษาระบบไว้ได้หรือไม่ ซึ่งผลจากตรวจสอบจะให้เป็นข้อมูลให้กับฝ่ายบริหาร

การตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ก่อนการตรวจสอบ (Pre-Audit)
2. การตรวจสอบ (Audit)
3. หลังการตรวจสอบ (Post-Audit)

2. การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร (Management Review)

การทบทวนโดยฝ่ายบริหารเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากทำให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร

ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องพิจารณาทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามช่วง เวลาที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าระบบมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพียงพอและมี ประสิทธิผล กระบวนการทบทวนต้องกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลที่จำเป็นมาใช้ประกอบการ พิจารณาทบทวนและต้องมีการบันทึกการประชุมทบทวนด้วย การพิจารณาจึงมีความจำเป็นใน การเปลี่ยนแปลงนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมายทางระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะถูก บันทึกไว้ในรูปของเอกสาร ผู้บริหารระดับสูงต้องแต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหาร โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบและมอบอำนาจการดำเนินการ เพื่อความแนใจว่ามีการจัดทำระบบการจัด การสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติและรักษาระบบตามที่กำหนดในมาตรฐาน จัดการรายงานผลการ ปฏิบัติงานให้ผู้บริหารระดับสูงทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการทบทวนและการปรับปรุงระบบ ต่อไป

กล่าวโดยสรุปว่าขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินการตามข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนให้ครบถ้วน เพื่อความสมบูรณ์ของการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001) ซึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากบุคคลในองค์กรทุกระดับ (ตารางที่ 36) มุ่งมั่นในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมซันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลขึ้นในองค์กรต่อไป

**ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรกับข้อกำหนดกระบวนการจัดการ
สิ่งแวดล้อม**

ข้อกำหนด	รายละเอียด	ระดับพนักงาน		
		บริหาร ระดับสูง	บริการ ระดับกลาง	ปฏิบัติการ
4.1	■ จะต้องจัดทำและคงไว้ซึ่งระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม	**	**	**
4.2	■ กำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม ■ ปฏิบัติตามนโยบายสิ่งแวดล้อม	** **	* **	**
4.3	■ การกำหนดกระบวนการรับซื้อสิ้นค้าและ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ■ การกำหนดวิธีการรับซื้อข้อกำหนดตาม กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ■ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และมีความมุ่งมั่นต่อการควบคุมมลพิษ ■ การจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม ■ ปฏิบัติตามแผนงานสิ่งแวดล้อม	* * ** ** **	** ** * ** **	
4.4	■ จัดหนารหรรพยากรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และควบคุมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ■ แต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหาร (EMR) ■ รายงานการปฏิบัติตามระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหารระดับสูง เพื่อ ทบทวนและปรับปรุงระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม	** ** **	* * *	*

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรกับข้อกำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ข้อกำหนด	รายละเอียด	ระดับพนักงาน		
		บริหาร ระดับสูง	บริการ ระดับกลาง	ปฏิบัติการ
	■ การฝึกอบรมพนักงาน ที่ปฏิบัติในสถานที่ ก่อให้เกิดผลกระทบสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ■ แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของการ ฝึกอบรม ■ ต้องได้รับการฝึกอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึกระดับความสามารถในการดำเนินระบบการ จัดการสิ่งแวดล้อม ■ การติดต่อสื่อสารภายในองค์กร ■ การติดต่อสื่อสารภายนอกองค์กร ■ ภาระที่ต้องทำเอกสารและการควบคุมเอกสาร ■ การควบคุมการดำเนินงาน จะต้องมีการ วางแผนเพื่อมั่นใจว่าแผนดังกล่าวจะได้นำ ไปปฏิบัติภายใต้ภาวะที่กำหนด ■ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการควบคุม การดำเนินงานภายใต้ภาวะที่กำหนด ■ กำหนด/ทบทวน/แก้ไข และฝึกซ้อม การเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์เมื่อ เกิดเหตุฉุกเฉิน	* ** ** ** * * ** ** ** ** ** ** * * ** ** ** ** *	* ** * ** * ** * **	* ** ** ** * ** * **
4.5	■ กำหนดวิธีการเฝ้าติดตามและวัดผลการ ดำเนินการและกิจกรรม ซึ่งก่อให้เกิด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการ บันทึก การควบคุมการดำเนินงาน และ ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	*	**	** ** *

**ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรกับข้อกำหนดระบบการจัดการ
สิ่งแวดล้อม**

ข้อกำหนด	รายละเอียด	ระดับพนักงาน		
		บริหาร ระดับสูง	บริการ ระดับกลาง	ปฏิบัติการ
4.1	■ จะต้องจัดทำและคงไว้ชี้ระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม	**	**	**
4.2	■ กำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม ■ ปฏิบัติตามนโยบายสิ่งแวดล้อม	** **	* **	**
4.3	■ การกำหนดกระบวนการปรังชีลักษณะ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ■ การกำหนดวิธีการปรังชีข้อกำหนดตาม กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ■ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และมีความมุ่งมั่นต่อการควบคุมลดพิษ ■ การจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม ■ ปฏิบัติตามแผนงานสิ่งแวดล้อม	* * ** **	** ** * ** **	
4.4	■ จัดทำทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และควบคุมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ■ แต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหาร (EMR) ■ รายงานการปฏิบัติตามระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหารระดับสูง เพื่อ ทบทวนและปรับปรุงระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม	** ** **	* * *	*

ขอบเขตการนำ ISO 14001 มาประยุกต์ใช้

มาตรฐานสากล 14001 สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับองค์กรทุกขนาด ทุกประเภท ไม่ว่าองค์กรจะมีความแตกต่างในเรื่องวิปware เทค วัฒนธรรม สังคม ภูมิประเทศ ฯลฯ แต่ต้องระบุอย่างชัดเจนถึงขอบเขตในการนำระบบไปประยุกต์ใช้ องค์กรต่าง ๆ ที่มีความประสงค์จะนำ มาตรฐาน ISO 14001 ไปประยุกต์ใช้จะต้องมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (สุเทพ มีริสาตรี, 2540)

1. ต้องการนำระบบไปปฏิบัติอย่างสมำเสมอและเพื่อปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรเอง
2. ต้องการให้มั่นใจว่าการดำเนินการต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมสอดคล้องตามนโยบายที่กำหนดได้
3. ต้องการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าองค์กรของตนเองปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนด
4. ต้องการรับรองด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากองค์กรที่เป็นกลาง
5. ต้องประกาศตนของและพิจารณาดำเนินการเองอย่างอิสระให้สอดคล้องตามข้อกำหนดของ ISO 14001

ความสำเร็จของการดำเนินการขององค์กรจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือกันของพนักงานทุกระดับทุกแผนก โดยเฉพาะผู้บริหารสูงสุด

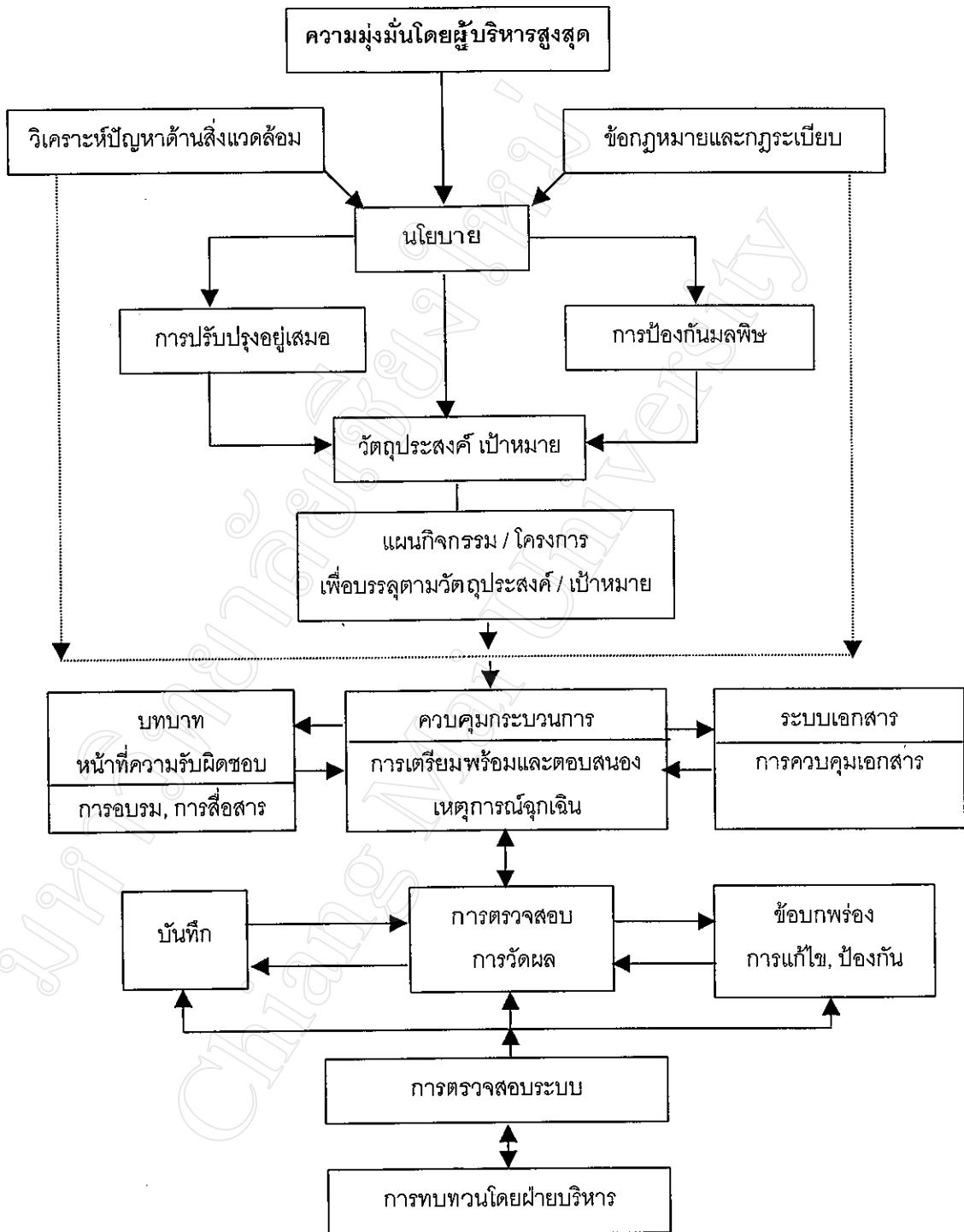
มาตรฐานสากล ISO 14001 เป็นเครื่องมือในการป้องกันปัญหามลพิษและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมให้แก่องค์กร ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวเป็นมาตรฐานที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นข้อกีดกันทางการค้าหรือเป็นข้อผูกพันทางกฎหมาย หากแต่จะกระทำโดยความสมัครใจขององค์กร นอกจากนี้ ISO 14001 ยังสามารถปรับให้เข้ากับระบบการจัดการคุณภาพ ISO 9000 เป็นระบบคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าคือ สนองตอบต่อความต้องการของลูกค้า แต่ ISO 14001 จะสนองตอบต่อความต้องการที่กว้างกว่าอย่างมากของผู้เกี่ยวข้องและความต้องการของสังคมที่จะปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม

การนำมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ไปปฏิบัติในหน่วยงาน

มาตรฐาน ISO 14001 เป็นมาตรฐานที่ใช้เป็นแนวทางให้องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ นำไปเป็นแนวทางในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในหน่วยงานของตน ดังนั้นทุกหน่วยงานสามารถนำมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ไปปฏิบัติได้ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตทุกประเภท สถานบริการต่าง ๆ เช่น สำนักงานต่าง ๆ ธนาคาร ประกันภัย โรงพยาบาล สถานศึกษา โรงแรม เป็นต้น

ขั้นตอนการดำเนินงานจัดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ในหน่วยงาน
ดังแสดงในแผนภูมิที่ 35 มีดังนี้คือ

1. ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องมีความมุ่งมั่น
2. มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ
3. ประกาศแจ้งให้พนักงานทราบและให้ข้อมูลเรื่อง ISO 14000
4. จัดอบรมเรื่อง ISO 14000 ถึงขั้นตอน วิธีการดำเนินการ
5. วางแผนและดำเนินการตามแผน
6. การปฏิบัติจริงพร้อมกับติดตามและความก้าวหน้าและควบคุมแผนการดำเนินการ
7. อบรมเรื่องการตรวจสอบระบบ EMS
8. ดำเนินการตรวจสอบระบบ
9. การทราบโดยฝ่ายบริหาร
10. ขอการรับรองระบบ ISO 14001

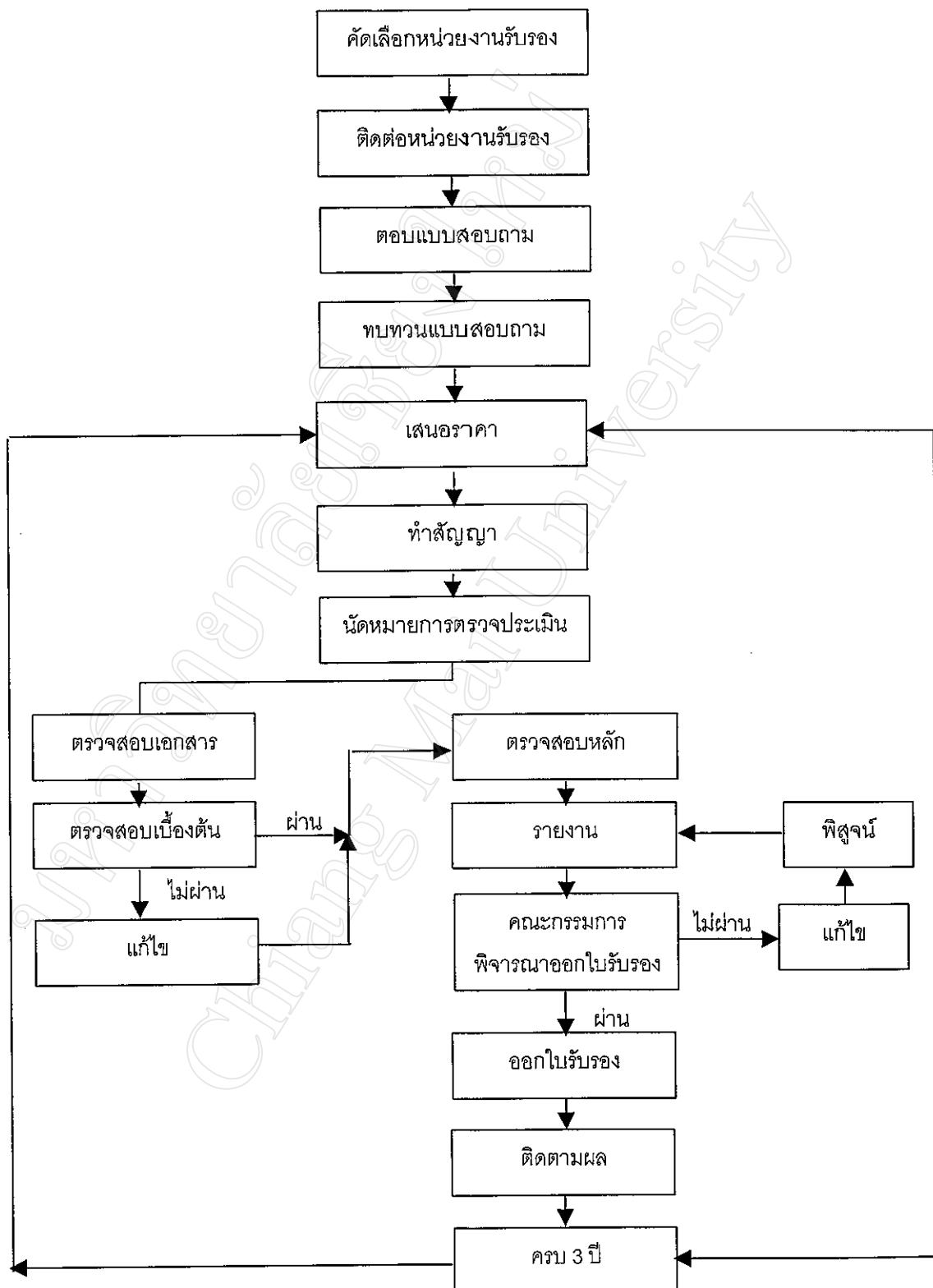

แผนภูมิที่ 35 ขั้นตอนการดำเนินการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001
ที่มา : สุเทพ วีรศานต์, 2540

การขอรับรองมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

ภายหลังจากที่องค์กรได้จัดทำและนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติอย่างครบถ้วนแล้วในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว โดยที่ว่าไปครมีผลการปฏิบัติเป็นระยะเวลายาวนานอยู่ 3 เดือน สาเหตุที่ต้องขอรับรองมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 เนื่องจากจะทำให้องค์กรมีความน่าเชื่อถือต่อสังคม ลูกค้า ธนาคาร ประกันภัย อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการค้นหาสาเหตุของข้อบกพร่องของระบบที่จะสามารถนำไปปรับปรุงได้อย่างสม่ำเสมอ และจะทำให้ผู้ตรวจสอบภายในได้เรียนรู้ถึงวิธีการตรวจสอบจากหน่วยงานที่รับรองได้

เมื่ององค์กรมีความพร้อมและมั่นใจว่าระบบ ISO 14001 ที่ได้ปฏิบัตินั้นมีประสิทธิผล พร้อมที่จะขอรับรองแล้วนั้น ควรดำเนินการดังนี้ ดังแผนภูมิที่ 36

แผนภูมิที่ 36 ขั้นตอนการขอรับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 (ตามแนวทางของ EAC.G5)

ที่มา : สุเทพ มีรศานต์, 2540

1. คัดเลือกหน่วยงานผู้ให้การรับรองหรือหน่วยงานรับรอง (Certification Body-CB)

ซึ่งจะต้องพิจารณาจากความเชื่อถือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ต่อ CB นั้น ค่าใช้จ่าย ความเป็นกลาง มีความรู้ ความสามารถเข้าใจในกฎหมายของไทย และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงต้องมีประสบการณ์

2. เจ้งความจำนำงหรือยื่นใบสมัครขอการรับรองและเอกสารข้อมูลต่างๆ ตามข้อกำหนดของ CB

ซึ่งจะประกอบด้วย คู่มือสิ่งแวดล้อมและขั้นตอนการปฏิบัติงาน

3. การกรอก/ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานที่ขอการรับรองจะต้องกรอกข้อมูลให้ครบ เพื่อจะเป็นสำหรับหน่วยงานรับรอง

4. หน่วยงานรับรองพิจารณาข้อมูลในแบบสอบถาม (ทบทวนแบบสอบถาม)

หน่วยงานรับรองจะพิจารณาข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความพร้อม เวลา ที่ใช้ในการตรวจประเมิน ขอบเขต ผู้ตรวจสอบที่เหมาะสม ผู้เขียนรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและข้อกฎหมาย เวลาว่างของผู้ตรวจสอบ ค่าใช้จ่าย เป็นต้น

5. เสนอราคาเพื่อพิจารณา

ค่าใช้จ่ายในการประเมินประกอบด้วย ค่าธรรมเนียม ค่าตรวจประเมิน (การตรวจเบื้องต้น และตรวจสอบหลัก ซึ่งจะคิดเป็นการตรวจประเมินต่อวันต่อคน) ค่าตรวจติดตาม (คิดต่อวัน/ ต่อคน) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น การตรวจสอบเอกสาร ค่าเขียนรายงาน ค่าเดินทางภายนอกประเทศ ค่าเครื่องบิน (เฉพาะเดินทางมาจากการต่างประเทศ) ค่าโรงแรม (กรณีที่มาจากการต่างประเทศ) รวมถึงค่าใช้จ่ายตามแต่ก各

6. การทำสัญญาดำเนินการตรวจสอบ

ตามปกติแล้วสัญญาจะมีลักษณะเป็นมาตรฐาน จะประกอบด้วย ขอบเขต บทบาท ภาระผูกพัน ค่าใช้จ่าย การใช้เครื่องหมายรับรองและการยกเลิก การเปลี่ยนแปลงและรักษาระบบกฎหมาย ข้อขัดแย้ง การร้องเรียน และอื่น ๆ

7. การนัดหมายวันและเวลาที่จะทำการตรวจประเมิน

โดยจะตรวจความพร้อมทั้งของผู้ตรวจสอบและหน่วยงานที่มีวันเวลาที่ต้องกัน

8. การกำหนดการตรวจสอบและรายชื่อผู้ตรวจสอบ

หน่วยงานรับรองจะลงนามบนกำหนดการ ระบุวัน เวลา และรายชื่อของผู้ตรวจสอบให้องค์กรทราบ ซึ่งถ้าหากไม่สะดวกก็สามารถแจ้งหน่วยงานรับรองได้

9. การสังเอกสารให้หน่วยงานรับรอง (บางแห่งอาจไม่มี)

หน่วยงานรับรองจะขอเอกสารไปศึกษาดูก่อน เช่น คู่มือ นโยบาย วิธีการ ที่แสดงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

10. การตรวจสอบเบื้องต้น (Preliminary Visit)

โดยหน่วยงานรับรองจะเข้ามาดูสถานที่จริงที่องค์กร เพื่อศึกษาลักษณะงานลักษณะปัญหาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และพิจารณาความพร้อมขององค์กร ดังเด็ด้านเอกสารจนถึงการปฏิบัติจริง ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการประมาณว่าจะต้องใช้ผู้ตรวจประเมินกี่คน และจะใช้เวลานานเท่าใด

11. การตรวจประเมิน (Assessment)

จะทำการประเมินทั้งทางด้านเอกสาร หลักฐาน บันทึกต่าง ๆ สมมاثณ์ผู้ปฏิบัติงาน ศึกษาสภาพของสถานที่ (Site Tour) ตลอดจนสังเกตการปฏิบัติงาน เพื่อพิจารณาประสิทธิผลว่าสอดคล้องกับข้อกำหนดของ ISO 14001 หรือไม่ ในกรณีที่พบข้อบกพร่องโดยทั่วไป จะแบ่งเป็นข้อบกพร่องสำคัญ (Major) และข้อบกพร่องย่อย (Minor) ตามเงื่อนไขของหน่วยงานรับรองจะยังไม่ทำการรับรอง องค์กรจะต้องแก้ไขและนัดหมายให้ผู้ตรวจประเมินมาตรวจติดตามผลการปฏิบัติการแก้ไข (Follow-up) อนึ่ง ถ้ายังแก้ไขไม่ผ่านอีก องค์กรสามารถแก้ไขและตรวจสอบใหม่ได้ตลอด หากยังไม่มีสิทธิที่จะยับยั้งการขอการรับรอง แต่องค์กรจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

12. รายงาน

ผู้ตรวจสอบจะเขียนรายงานและเสนอต่อกomitees คณะกรรมการเพื่อพิจารณาการออกใบรับรอง บางครั้งอาจจะส่งรายงานให้หน่วยงานได้รับทราบด้วย

13. คณะกรรมการพิจารณาการออกใบรับรอง

คณะกรรมการจะต้องเป็นกลาง ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรหรือการตรวจสอบ/ประเมิน เมื่อพิจารณาว่าผ่านการตรวจประเมินทั้งระบบเอกสารและการตรวจประเมินแล้ว ก็จะออกใบรับรองให้ซึ่งปกติแล้วใบรับรองมาตรฐานจะมีอายุ 3 ปี

14. การติดตามผล (Surveillance)

การตรวจติดตามผลจะตรวจสอบเป็นระยะ ๆ (Surveillance) เมื่อได้รับการรับรองแล้วจะมีการตรวจติดตามผลโดยผู้ตรวจประเมิน ซึ่งความถี่ของการตรวจติดตามผลขึ้นกับข้อกำหนดของแต่ละหน่วยงานรับรอง (CB) อาจจะอยู่ในช่วงระยะเวลา 6 เดือน หรือ 9 เดือน แต่จะไม่น้อยกว่า 1 ครั้งต่อปี การเข้าตรวจติดตามผลอาจไม่มีการนัดหมายล่วงหน้า ในการตรวจติดตามผล อาจเลือกตรวจเฉพาะบางหน่วยหรือบางกิจกรรมหรือตรวจทั้งหมด ทั้งองค์กรได้ หาก

ตราชูพบฯไม่ผ่านก็จะให้องค์กรแก้ไขปรับปรุง แต่ถ้าพบว่าองค์กรไม่สามารถที่จะรักษาและบูรณาการได้ก็จะถอนการรับรอง

15. การตรวจประเมินใหม่ (Re-Assessment)

การตรวจประเมินใหม่เพื่อของการรับรองใหม่เมื่อครบกำหนดเวลา ซึ่งก่อนที่จะครบกำหนดอยู่ในรับรอง ถ้าองค์กรมีความประสงค์ที่จะรับการรับรองต่อต้องแจ้งต่อหน่วยงานรับรอง เพื่อนัดหมายให้มาตรวจประเมินใหม่ โดยจะพิจารณาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่การเสนอราคามีอนกับขั้นตอนเพื่อของการรับรองในครั้งแรก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

1. การลดต้นทุน

ถึงแม้ว่าการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจะต้องมีการเสียค่าใช้จ่าย ไม่ว่าจะเป็นค่าบริการที่ปรึกษา เทلا บุคลากร อุปกรณ์ควบคุมมลพิษต่าง ๆ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบดักจับก๊าซพิษ การกำจัดตะกอน การควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงค่าธรรมเนียมในการขอและการรับรอง

ในด้านการบำบัดหรือกำจัดมลพิษที่จะต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายที่สูง แต่ถ้ามีการจัดทำระบบการจัดทำการสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยนำวิธีการป้องกันมลพิษ (Pollution Prevention) มาปฏิบัติ ก็จะสามารถช่วยประหยัดและลดค่าใช้จ่ายได้ การป้องกันมลพิษคือการลดปริมาณของเสียงและน้ำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้อีกหรือนำมาผลิตใหม่ ซึ่งสามารถทำได้โดยพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดข้องเสีย ดูแลสถานะของกระบวนการและการทำงานให้เป็นระเบียบและมีประสิทธิภาพ ใช้วัตถุดีบและควบคุมกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้มีของเสียลดน้อยลง ควบคุมกลไกการทำงาน ปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติ มีการนำของที่ทิ้งกลับมาใช้ใหม่ทั้งในและนอกสถานประกอบการปรับเปลี่ยนวัสดุดีบหรือปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เป็นต้น

วิธีการดังกล่าวจัดได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งของวิธีการของเทคโนโลยีสะอาดที่ช่วยแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการซึ่งจะมีอยู่หลายระดับ ในบางครั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมอาจจะไม่จำเป็นที่จะเสียค่าใช้จ่ายเลย เช่น การอบรมพนักงานให้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ ช่วยกันปิดน้ำและไฟหลังจากใช้งานแล้ว จะช่วยลดการใช้น้ำและน้ำเสีย และประหยัดพลังงาน หรือเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติ เช่น การปรับอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศในระดับที่ 26°C จะช่วยประหยัดไฟฟ้าได้มาก เป็นต้น ในกรณีของการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีการเสียค่าใช้จ่ายเล็กน้อย อย่างเช่น การนำน้ำที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ในกิจการอื่น การแยกท่อน้ำเสียตามลักษณะ/แหล่งกำเนิด จะช่วยลดค่าบำบัด การเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์กันกระเทือนจากฟิล์มเป็น

กระบวนการ ภารบัญชีรักษาเครื่องจักรอุปกรณ์ ภารซ่อมท่อร้าว ฯลฯ ผ่านการจัดการสิ่งแวดล้อม ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง จะเป็นในเรื่องของการนำน้ำเสียที่บำบัดแล้วมาใช้ใหม่ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เช่น ระบบแสงสว่างที่มีการสะท้อนแสง จะช่วยลดจำนวนหลอดไฟและประหยัดพลังงานไฟฟ้า การปรับเปลี่ยนอุปกรณ์หรือการใช้ระบบอัตโนมัติควบคุมการผลิต เป็นต้น

2. ผลกระทบด้านการค้า

เป็นการเพิ่มโอกาสการค้าในตลาดโลก โดยเป็นเงื่อนไขหรือสิทธิพิเศษทางการค้าเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งนี้คู่ค้าอาจใช้ประเด็นในเรื่องสิ่งแวดล้อมในการเลือกซื้อสินค้า

3. ด้านชือเสียงและการยอมรับจากสถาบันการเงิน การลงทุน และการประกันภัย

องค์กรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจะมีสถานภาพเป็นที่ยอมรับต่อสังคมโดยรวม มีความน่าเชื่อถือที่สถาบันการเงินจะปล่อยกู้ให้โครงการ และลดความเสี่ยงของผู้รับประกันภัย อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งผู้ถือหุ้น ลูกค้า หรือผู้ที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

4. เกิดผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องลดน้อยลง

ช่วยทำให้เกิดความสมพันธ์อันดีกับหน่วยงานของราชการและชุมชนใกล้เดียง โดยลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวิธีของผลิตภัณฑ์ เช่น ผู้ประกอบการ ผู้ใช้ผู้บริโภค อีกทั้งลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร อันจะส่งผลดีต่อพนักงานที่ทำงานภายในองค์กร

5. มีการพัฒนาเทคโนโลยี

การพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีอยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการคิดค้นทางด้านเทคโนโลยีให้มีมากยิ่งขึ้น

การเปรียบเทียบภาพรวมและข้อเหมือนของมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 และมาตรฐานคุณภาพ ISO 9000

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 ในองค์กรกำลังเป็นที่สนใจและยอมรับในสังคมโลกปัจจุบัน เพราะว่าเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการดำเนินงานในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้บริหารมีการทำงานที่คล่องตัวง่ายขึ้น ปัจจุบันมีหลายองค์กรได้ดำเนินการใช้มาตรฐานสากลทั้งในส่วนของ ISO 14000 และ ISO 9000 ไปพร้อม ๆ กันมากขึ้น เพื่อให้องค์กรของตนมีระบบการจัดการที่เป็นที่ยอมรับของสังคม

ISO 14000 เป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวเนื่องกับหน่วยงาน ซึ่งถ้าหากองค์กรมีระบบการจัดการที่ดี ตลอดจนข้อกำหนดของ ISO 14001 จะทำให้ดำเนินงานให้สอดรับกับนโยบาย และบรรลุผลตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้

ISO 9000 เป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการจัดการเรื่องคุณภาพ ที่จะทำให้ลูกค้าพึงพอใจและมั่นใจในสินค้าและบริการตามคุณภาพที่กำหนดโดยอย่างสมำเสมอ

โดยภาพรวมแล้ว สามารถเปรียบเทียบมาตรฐาน ISO 14000 และ ISO 9000 ได้ดังตารางที่ 37 และข้อเนื้อหาของมาตรฐาน ISO 14001 และ ISO 9001 ดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบภาพรวมของมาตรฐาน ISO 14000 และ ISO 9000

มาตรฐาน	ระบบการจัดการ	ขอบเขต	ผู้ได้รับประโยชน์	หลักการ	แนวทางการดำเนินการ
ISO 14001	ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในองค์กร	กิจกรรมผลิตภัณฑ์บริการ	ทั่วโลก สังคม ชุมชน รัฐบาล ธนาคาร ประกันภัย ผู้ลงทุน ผู้ต้องห้าม ผู้ส่งมอบ ลูกค้า ผู้บริโภค องค์กรที่จัดระบบเอง	- การปรับปรุง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ การป้องกัน	จิตสำนึกและแนวทางที่เป็นระบบเอกสาร
ISO 9000	ระบบการจัดการคุณภาพในองค์กร	ผลิตภัณฑ์บริการ	ลูกค้า ผู้ส่งมอบ องค์กรที่จัดระบบเอง	- ความสมำเสมอ ด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ - การป้องกัน	แนวทางที่เป็นระบบเอกสาร

ตารางที่ 38 ข้อเหมือนของ ISO 14001 และ ISO 9001

ข้อเหมือน	
ISO 14001	ISO 9001
4.2 Environmental Policy	4.1.4 Quality Policy
4.3 Planning	4.2.3 Quality Planning
4.3.1 Environmental Aspects	
4.3.2 Legal and other Requirements	
4.3.3 Objectives and Targets	
4.3.4 EMS Program	
4.4 Implementation & Operation	
4.4.1 Structure & Responsibility	4.1.2 Organization
4.4.2 Training, Awareness	4.1.8 Training
4.4.3 Communication	
4.4.4 EMS Documentation	4.5 Documentation & Data Control
4.4.5 Documentation & Control	4.2.2 Quality System Procedures
4.4.6 Operation Control	4.9 Process Control
	4.15 Handling, Storage, Packaging
4.4.7 Emergency Preparedness	4.19 Servicing
4.5 Checking & Corrective Action	4.8 Product Identification Traceability
4.5.1 Monitoring & Measurement	
	4.10 Inspection & Testing
	4.20 Statistical Techniques
	4.11 Control of Inspection, Measuring and Test Equipment

ตารางที่ 38 ข้อเหมือนของ ISO 14001 และ ISO 9001 (ต่อ)

ข้อเหมือน	
ISO 14001	ISO 9001
4.5.2 Non-Conformance & Corrective & Preventive	4.13 Control of Non-Conforming Product 4.14 Corrective & Preventive Action
4.5.3 Records	4.16 control of Quality Records
4.5.4 EMS Audit	4.17 Internal Quality Audits
4.6 Management Review	4.1.3 Management Review

ที่มา : ปราณี พันธุ์สินชัย, 2541

จากตารางที่ 19 เป็นการสรุปข้อเหมือนของมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14000 (Environmental Management Systems – EMS) และมาตรฐานคุณภาพ ISO 9000 (Quality Management Systems) ทั้ง 2 ระบบมีข้อเหมือนในระบบการจัดการ (Management Systems) ที่ยึดเป็นแบบเดียวกันคือ "มลพิษ คือ ของเสีย" (Defects) ที่ต้องควบคุมหรือขจัดให้น้อยลงหรือหมดไป" (ปราณี พันธุ์สินชัย, 2541) และในขณะเดียวกันองค์กรสามารถ sagal ISO ได้พยายามที่จะดำเนินการปรับปรุงให้เอกสารของทั้ง 2 ระบบมีความสอดคล้องกันให้มากขึ้น

สรุป

กล่าวโดยสรุปได้ว่า มาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 เป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการประหยัดวัตถุดิบและพลังงาน ลดมลพิษและการของเสีย ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อภาระต่อสิ่งแวดล้อม กลับมาใช้ใหม่อีก ใช้เทคโนโลยีสะอาด ให้ความรู้แก่ผู้ผลิตและผู้บริโภค

การจัดการสิ่งแวดล้อมจะยึดหลักนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) การลดปริมาณของเสีย (Waste Minimization) กระบวนการผลิตที่สะอาด (Cleaner Production) หรือเทคโนโลยีสะอาด (Cleaner Technology) การป้องกันมลพิษ (Pollution Prevention) การลด-นำกลับมาใช้-ซ้ำ (Reduce-Recycle-Reuse) ด้วยการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตหรือเครื่องจักรอุปกรณ์ เป็นต้น ถ้าหากทุกองค์กรสามารถปฏิบัติตามหลักการต่าง ๆ ข้างต้น ก็จะสามารถทำให้มนุษย์อยู่บนโลกได้อย่างปลอดภัย ไม่เกิดความ

ลำบากต่อการดำเนินชีวิต เพราะต่างก็มีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ และสามารถปฏิบัติ
หรืออยู่กับภูมายะ/ภูระเบียนที่เข้มงวดได้ ปัญหาทางด้าน สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นบนโลกจะลด
น้อยลง

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - สกุล

นางสาวศิริอร ศักดิ์วีไลสกุล

วัน เดือน ปีเกิด

20 กันยายน 2517

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2534
- สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ภาค 1 ปีการศึกษา 2538

ประวัติการทำงาน

- เลขาธุการฝ่ายต่างประเทศ
บริษัท อาหารสาภัณ จำกัด (มหาชน)
กรุงเทพมหานคร
ปี พ.ศ.2539
พนักงานดีเทล บริษัท โกรเม็กซ์เทรดดิ้ง จำกัด ในเครือ
บริษัท นันยางการท่องอุตสาหกรรม จำกัด
กรุงเทพมหานคร
ปี พ.ศ.2540 - 2541